РАДЕЯ

ПРОРОЧЕСТВО ИЛИ РЕАЛНОСТ

Всемирна научно-образователна програма

София, 2010

В настоящата книга Учителите от Школата на Христос, които изпълняват Всемирната научно-образователна програма, ни предлагат нова възможност за себепознание и самоусъвършенстване. Тя ще бъде полезна на всеки, който има желание да преразгледа нравствената основа на своя живот, и да му предаде смисъла и съдържанието, които носи християнската етика.

Надеждата на Учителите е, че предложената информация може да послужи като подтик за практическа реализация на духовните знания. Тази книга създава възможност за задълбочено осмислена работа за трансформиране на съзнанието в днешната епоха. Основната част от темите са включени в сайта ***www.dobrodeteli.com.*** *Там се публикуват и темите от редовната текуща информация.*

Настоящата книга е шестата от поредицата "Езотерични записки". Останалите книги са:

- „**Езотерични записки**",
- „**Пътят на човека – новата етика в човешките взаимоотношения**",
- „**Посланието на добродетелите**",
- „**Новото светоусещане**",
- „**Дванадесет без пет**".

© Радея
© Виделина

Константин Златев, коректор
ISBN 978-954-8925-56-3
София • 2010

e-mail: radeiasvetlina@abv.bg

Съдържание

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ
Пророчество или реалност 5

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС
Необходимата промяна 8

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ
Що е духовен живот 12
2010 година 16
Отговорността да се живее 22
Сили на промяната 27

ЙОАН БОГОСЛОВ
Човеколюбието 31

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ
За егоизма и календара на маите 36
Човешкият ум и енергийните взаимодействия в космическото пространство 41

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС 45
За силата на духа 46

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ 49
Преходът 50
Отново за промяната 55

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО 57
За предстоящите промени 58
За принципите на сътворението 61
Неосъзнатата сила 65

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ 69
2012-А година?! 71

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО 73
За доброто, злото и спасението 74

ЙОАН БОГОСЛОВ 79
Цената на едно гостуване 79

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ 83
С цветовете на дъгата 83

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС 87
Зовът на душата 87

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ 89
Обективни и субективни чувства 89
Външни и вътрешни влияния 93

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО 99
Форми на самосъзнанието 100

Когато не се чувстваш добре 103
Мъдрият човек 109

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ 111
За електричеството в атмосферата 112
За умствения свят 115
Духовният свят 118

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО 121
В училището на живота 122

ЙОАН БОГОСЛОВ 127
Време и времеви пространства 128

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС 131
За възкресението 131
За истинското и фалшивото чувство любов 135
Общуването 138

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО 141
За формулата „Аз съм“ 140

ЙОАН БОГОСЛОВ 143
Богоявление 142
Пътят на спасението 145

ПРИЛОЖЕНИЕ 147
Сътворението на вселената 148
Сътворението на човека 152
Геофизика 162
Луната 169
За фотонните облаци 171
Веществото – основна градивна единица 173
Магнитно-силови полета 176
Денят „възнесение господне“ 179
За менталния произходна вселената 181

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Пророчество или реалност

През последните година — две много активно се говори за края на света. Смисълът на това твърдение се подсилва от календара на маите, който приключва до 2012 година. Всъщност високо ерудираните умове, създали този толкова точен документ, са имали предвид края на една епоха, която е свързана с мрачната действителност на войни, насилия, експлоатация на човешкия труд, вражди и омраза между хората. Това е светът на мрака. Сега човечеството е в очакване на новата светла епоха. Ние съвсем отговорно твърдим, че тя настъпва с идването на 2010 година, т.е. през 2010 година трябва да започне промяна в човешките взаимоотношения и тя да се почувства, макар и все още не на необходимото ниво. Предвидено е и се помага от Висшите Същества от Великото Бяло Братство на всички хора да променят своето отношение към себеподобните и към живота изобщо. Това е едната, светлата страна на въпроса. Мрачната е свързана с вероятния фатален край за живота на тази планета. За да бъдем обективни, трябва да кажем, че такива твърдения не са безпочвени. Те имат своето основание и то се опира на действителността, в която живее светът. Изтъквано е многократно, но няма как и сега да не се каже, колко неправилно е организиран животът на хората. Сега той се опира предимно на несправедливостта. Тя се изразява в много отношения като основното остава потъпканият духовен живот. Хората загубиха връзката с Божественото у себе си, пренебрегнаха потреб-

ностите на душата да живее според волята на своя Създател и унищожават перспективата за развитието на благородно съзнание. Ето, тези факти доказват колко много се е отдалечил човекът от първоначалния Божествен промисъл за живота и бъдещето на човечеството. Точно тук трябва да се търси основната причина за възможните катаклизми, които се свързват с края на света. Отдалечаването от правилния начин на живот предизвиква всички неблагополучия, на които сме свидетели. Всъщност Земята е заплашена от сериозна екологична катастрофа. Вече са налице и някои промени в климата, които основателно разтревожиха човечеството. Те са резултат точно от грубото, експлоататорско отношение към Природата. В същото време успоредно с това се наложиха и цинични, дори лишени от морал човешки взаимоотношения. Хората дадоха възможност на чувства като завистта, омразата, злобата да се развият максимално и те допълнително утежниха климата на планетата. Да! Много е пряка връзката между състоянието на психоенергията и атмосферата в Природата. Тук в тази книга това е обяснено. Тогава да си отговорим на въпроса за какво пророчество става въпрос.

Когато се проследят фактите от обективната действителност, се вижда, че е налице една реалност, която говори твърде красноречиво. Тази реалност недвусмислено напомня, че изкривеното мислене, неправилният подход в общуването между хората и общуването им с Природата могат да станат причина за самоунищожението им. Ние, Висшите Учители, непрекъснато напомняме, че вие сте част от Вселената, че всичко, което се случва тук, се отразява на Цялото. Вие със своето съзнание сте част от единното съзнание на Вселената и затова отговорността ви нараства неимоверно много сега, когато сте на път да стигнете до финала на своята грешка. **Тази книга има за цел още веднъж да напомни, че бъдещето на човечеството е поставено под въпрос, точно защото самото човечество не осъзнава силата на своето повърхностно отношение към живота**. Вие не сте гости на тази планета. Вие сте нейните стопани. Трябва да осъзнаете голямата истина, че общувате с един жив ор-

ганизъм, на който нямате право да отнемате живота. Всъщност така вие унищожавате и собствения си живот и записаното тук не е художествена измислица.

Две основни истини трябва да осъзнае човечеството: едната е свързана с неговото лично отношение към планетата, а другата е свързана с необратимите промени, които стават във Вселената. Хората са зависими от тези промени. Това са промените, които произхождат от Замисъла на Създателя за еволюцията на Вселената. В книгата са включени няколко теми, в които се говори за естеството и хода на тази промяна. Едно е важно да се проумее в крайна сметка. **На предстоящите промени не трябва да се гледа като на пророчество, което може да стане, може и да не стане. Човешкият ум трябва да си обясни спокойно и разумно, че става въпрос за чисто обективни причини, които изискват и налагат промените — промени, които ще поставят човешкото съзнание в синхрон с Идеята на Великото Съзнание за живот във Вселената. Искат или не искат хората, движението не може да бъде спряно. Еволюцията е проекция на Великото Съзнание и тя следва своя неизменен ход.**

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС

Необходимата промяна

В последните години светът усилено се променя и духовно и физически. Някои осъзнават този факт, а други — и за съжаление те са мнозинство — го подценяват. Много хора си мислят, че светът е нещо, което не ги засяга, че той си съществува независимо от тях. Тези хора не могат и не искат да разберат, че светът, това са и те, с всичките плюсове и минуси от своя характер.

Идва обаче времето на неотложните промени, времето, което е резултат от много обстоятелства, свързани с еволюцията на Космоса. Така че произходът на проблема е твърде дълбок и не става въпрос за нечие хрумване. Това, за което говоря в конкретния случай, е свързано с необходимостта от осъществяването на съществена промяна в мисленето на хората, съществена промяна на техния светоглед. Това изисква задължително огрмотяване в нова насока. Не може да се промени светогледът, ако човек живее със старите си разбирания за живота и Вселената. Какво се изисква от всеки жител на планетата Земя?

Първото нещо е свързано с разбирането за произхода на живота на тази планета. Беше казано още преди 6000 години чрез Хермес Тримегист: "Вселената е ментална." Това ще рече, че всичко съществуващо е продукт на разумна творческа дейност — Сътворение на Великото Съзнание. Човешката личност е резултат от съвместната творческа дейност на Великото Съзнание и Неговите помощници — Великите светли същества, превърнали се впоследствие на Учители за човечеството. Съществува обяснение по този въпрос и Аз

няма да се впускам в подробни уточнения. Съществена информация може да се намери в книгата "Езотерични записки", която обяснява съвсем конкретно, макар и в твърде съкратен вариант, основни истини за Сътворението. В помощ може да бъде и книгата "Новото светоусещане".*

Разбирането за менталния произход на Сътворението дава ясната информация, че всичко е свързано с енергията на мисълта. Качеството на мисълта определя нейната роля в участието на живота. Животът трябва да се възприема като процес, чрез който се изпълнява Замисълът на Сътворението. В този процес основната и водеща роля има Идеята на Великото Съзнание за живот във Вселената. Конкретно тук, на Земята, Неговата воля е за живот чрез любов. Това означава, че човешките същества трябва да развият вложените при тяхното сътворение качества, за да може да се осъществи Замисълът за създаването на добродетелен, благороден живот на планетата. Всичко, което дотук се е случвало и се случва с хората, е резултат от неправилно възприетата Идея за съществуването на свободната воля. Тук има неразбиране, а това е ключов момент от развитието на всички съществуващи досега цивилизации на Земята. Само и единствено тук Идеята за свободната воля остана недоразвита. Причината, разбира се, не е само в човечеството. Тук беше реализиран огромен експеримент на Сътворението, който предвиждаше ускореното развитие на човешкия род, и това оказа съществено влияние върху правилното духовно израстване на човешката личност.

Човешкият ум трябва да възприеме една съвсем конкретна истина: човекът като биологично същество притежава енергийно-информационна основа, както всичко останало. Той има своя енергийно-информационна матрица и в нея са вложени качества, които отговарят на основните принципи, валидни за Сътворението на Вселената. Всичко това изисква да се подчертае, че свободната воля не е въпрос на лично желание и не се изразява в "искам" или "не искам". *Свободната воля означава осъзнат избор за участие в развитието на про-*

* И двете книги са включени в сайта **www.dobrodeteli.com**

цеса живот. В този смисъл човек трябва да се чувства отговорен за избора, който прави. Свободната воля е отговорност — това трябва да стане ясно на всеки човек. Отговорността идва със самия избор.

Необходимостта от усъвършенстване на светоусещането изисква големият избор да бъде насочен към Принципа на взаимоотдаването. Той, обаче, не може да работи правилно без познатите вече на човечеството закони за вибрацията, за ритъма, за полярността, за причината и следствието, за двойственото начало, изразяващо се в пълен баланс между мъжкото и женското начало. Ето защо е необходимо тези знания, които са дошли при хората още преди 6000 години, най-после да бъдат приети като съществени за правилното и нормално съществуване на човечеството. Необходимо е те да се познават от всеки човек. Необходимо е да се изучават в училище. Няма как по друг начин да се промени светогледът на човешката личност. Нужни са знания — знанията, които създават фундаменталната истина за Сътворението. Това знание може и ще направи човека отговорен за своето съществуване, ще му помогне да осъзнае голямата отговорност да живее.

В този смисъл ето и съвсем конкретна информация.

Човекът е получил още при Сътворението си енергийно-информационна структура като първооснова на своето съществуване. Дълго време той е бил безплътна форма, която е получила уплътняване в резултат на всичките тези закони, които по-горе изредихме: закона за вибрацията, за ритъма, за полярността, за причината и следствието, и в резултат на съществения влияние върху неговия организъм на чувствата. Чувствата уплътняват материята. Това е истина, която трябва да се осъзнае от хората и те да знаят, че със своята чувствителност участват във всички процеси в Природата. Чувствителността се проявява като процес, който оказва влияние както на самия организъм, т.е. вътре в организма, така и вън от него, но това е друга, много голяма тема. Тук е важно да се възприеме истината за сътворението и конкретното влияние на чувствата върху човешкия организъм и върху природата. Всеки е отговорен за мисълта и чувствата, с които

живее. Чрез тях той оказва влияние както върху своя организъм, така и върху всичко останало. Този факт доказва наличието на енергийно-информационна същност в биологичния организъм.

Към енергийно-информационната структура се причисляват духът и душата, а тялото е биологичната структура, която има твърде сложна физиология. Духът съдържа програмата за развитие на човешката личност във физическия свят. Нейното информационно съдържание се състои един път от съществените знания, свързани с елементарното опознаване на света чрез ясно изявена сетивност, и втори път от "база данни", необходими за създаване на духовен живот. За съжаление досега човекът работи предимно със знанията, които имат елементарно, чисто прагматично предназначение. Това се изразява най-вече в инстинктивните прояви за самосъхранение и притежание. Много малко се работи с "база данни". Това е условното наименование на информацията, свързана с духовното развитие. Тя е пълен набор от знания, свързани с добродетелното съществуване. Ако умът на съответната личност пожелае и потърси тези знания, ще открие вложените в неговата душа добродетели, които могат да извисят съзнанието му на ново, по-високо ниво. Тук най-ясно проличава стойността, смисълът и съдържанието на свободната воля. Ако умът потърси тези знания, опознае ги и започне да работи с тях, той ще реализира програмата на Създателя за добродетелен живот. Така неговата свободна воля ще го направи съучастник в изпълнението на една благородна Идея. Той ще стигне до съществена промяна в светогледа си, светоусещането му ще стане друго, по-различно, защото изходната позиция е свързана с добродетелите. Човек, който тръгва да опознава света със и чрез добродетелите, който изявява своето мислене и своята чувствителност чрез придобитото от тях знание, има своя, значима роля в развитието на процеса живот. Той става съзнателен съучастник в създаването на живот чрез любов. А това е дълговечната, все още непостигната Идея — човекът да припознае ближния си като брат и да осъществи чистата духовна връзка със своя Създател.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Що е духовен живот

Преди да отговоря на въпроса "Що е духовен живот", искам да се представя по-конкретно, макар че вече съм участвал в текстовете, които са записани в поредицата "Езотерични записки".

Елохим Хахарец е Същество от висшата йерархия на Великото Бяло братство. Това е структура от най-висок порядък, която придава завършен вид на цялата духовна йерархия на Бялото братство. Както знаете, белите братя служат на Христовото учение и чрез него на цялата Вселена. Христос е Учител, чрез Когото се проявява силата на Божественото слово. Той е Духът на Мъдростта, чрез Когото Говори Бог-Абсолютът, т.е. Великото Съзнание.

Елохимите в йерархията на Бялото братство притежават всички качества, с които са дарени онези същества, които вие наричате богове. Ние също сме творение на Абсолюта, както и Йехова, който е Творец-Изпълнител на волята на Абсолюта и като такъв е създател на Слънчевата система и конкретно в това число и на планетата Земя, и на живота на тази планета. Ние, елохимите, имаме същите способности и права като Него, защото работим със и за Христос. Аз, както и моите братя, съм Същество от Светлина, което може при необходимост да се материализира и телепортира. Притежавам изключителни умствени способности, имам знания, свързани със Сътворението, които вие придобивате с много труд чрез вашата наука, създавам и разграждам там, където е необходимо. В случая работя за човечеството, населяващо Земята, и моето изключително голямо желание е хората да прием-

ат информацията, която им изпращаме, в частност, Аз и заедно с мен моите помощници и съратници, с които работим за изпълнението на Всемирната научно-образователна програма. Човечеството има нужда от тази информация, за да може да преустрои своето мислене и така да постигне по-високо ниво на съзнанието си.

Приемете тези факти, които сега записваме, защото те са вече необходимост, чрез която трябва да си обясните какво и защо се случва. Ето, сега е крайно необходимо хората да имат богат духовен живот, за да могат да се развиват активно, съобразно потребностите на еволюционния процес, който върви с пълна сила. Човечеството изостава в създаването на колективно съзнание, адекватно на промените във Вселената. Ние добре разбираме, че не може да се изгради колективното съзнание след като индивидуалното все още не е постигнало необходимото ниво. Затова се стремим да помогнем със съвети, за да може човекът да осъзнае своята роля за правилното развитие на Космическата програма за еволюция на Духа.

Когато говорим за Духа, вие трябва да разбирате формиране на съзнание с висока отговорност за участие в живота. В предходни теми беше обяснено, че животът трябва да се приема като процес за познание и себепознание на личността, защото той е организиран като средството, чрез което човешката душа опознава себе си и дава възможност на духа да се развие. Ето защо трябва всеки човек да има своя личен духовен живот. Той ще отговаря преди всичко на неговите умствени потребности и възможности и ще организира възпитанието на неговите психични процеси. Преди всичко човекът трябва да се научи да борави правилно с чувствата и мислите си.

Когато се каже "духовен живот", хората си мислят, че става дума за нещо много различно от ежедневието, нещо, което откъсва човека от неговите преки задължения към самия себе си, към близките си и към колектива, към който принадлежи. Точно тук е голямата грешка, защото в миналото хората са водили предимно аскетичен живот, търсейки връзка с Бога. Преобладава мнението, че само там някъде, в отшелническия живот можеш да откриеш истината за Бога и Неговата връз-

ка с хората. Вече е време хората да разберат, че не е нужно да ходят в пещерите, за да чуят гласа на Бога. Не е необходимо да бъдеш отшелник, за да си праведен. Задачата на съвременния човек е да живее в света и със света, да гради обществото и да бъде качествена градивна частица на това общество. Това се постига, когато всеки ***пожелае*** да усвои знанията, които добродетелите носят на човечеството. Няма значение към кой етнос или към коя религия принадлежиш. Добродетелите имат общочовешка значимост. Те са елемент от духовната същност на всеки човек. Не се иска нищо повече от това, човек да приеме факта, че неговият организъм притежава енергийно-информационна структура. Това е неговата духовна същност, до която все по-убедително се докосва напоследък медицината. Физическото тяло е видимото — плътта, която на фино енергийно ниво има своя "обвивка", своя енергийно-информационна структура. Тя е носител на абсолютно пълна информация, свързана със строежа и живота на физическия организъм. В Духа е съхранена програма за индивидуалното духовно развитие на човека.

Направете сравнение с развитието на едно растение. В неговото семенце е съхранена програмата за развитието на това растение — да покълне, да се развие и даде плод. Програмата е енергийно-информационният дял от съществуването на това семенце. Освен неговата твърда форма, която докосвате, то притежава и свое енергийно-информационно поле. Хората не правят изключение от този факт. Той е основният принцип на Сътворението. Всичко има своя духовна същност, т.е. във всичко създадено е внедрена енергийно-информационна — структура, носител на програмата за неговото развитие. Затова хората трябва да са убедени, че като елемент от всичко съществуващо те притежават своя информационна същност и чрез Универсалната енергия на Сътворението тази информационна същност намира проявление. Ако хората осъзнаят истината, за която говоря сега, ще могат да приемат и факта, че всеки от тях притежава качества, които в живота на физически план се проявяват като основни черти от характера. Човекът просто се ражда с тях. Затова са толкова различни хората от едно семейство, затова независимо

от стараниeто на родителите да формират според своите разбирания детето си няма никакъв резултат. Ето, това знание дава свобода на човешкия ум да работи за развитието на духа. Ако човек пожелае, може да открие вложените в неговата душа качества и чрез тях да се развива духовно. Духовният живот изисква само по-добра организация на свободното време и желание, преди всичко желание — каквото правиш, с любов да го правиш. Това е знанието, което носят добродетелите. Ако доброжелателството съпътства всяко действие, ще има разумен и спокоен живот на планетата. Духовният живот трябва да се разбира като състояние на духа за доброжелателни действия. Състоянието на духа може да бъде градивно, само ако човек сложи като основа на своето мислене благото чувство. Чувството за благост носи радост на душата и придава мекота на човешкия глас, мекота на човешкия поглед, на човешките действия. Духовният живот е живот на разумната човешка същност за постигане на връзка със светлата сила на благородната чиста любов. И това се свързва също с желанието. Трябва човек да пожелае, за да може и Бог да му помогне.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

2010 ГОДИНА

2010-та година оформя първото десетилетие на XXI век. Този факт изисква от хората да бъдат отговорни пред себе си и Създателя повече от всякога. Отговорността винаги е била необходима, но много рядко ясно осъзната, и то за съжаление от малцина. Сега поради напредващото развитие на човечеството отговорността да се живее застава пред всеки човек като изключителна по своето значение морална сила. Човечеството все повече започва да разбира необходимостта от съвместно сътрудничество, за да може светът да се превърне в благоприятна среда за развитие и израстване на съзнанието. В този смисъл отговорността да се живее изисква от всеки човек да постигне своето самоопределение. Всеки трябва сам да определи своята посока. Знае се, че предстоят съществени промени в развитието на Живота изобщо, не само на тази планета, но и във Вселената като цяло. Развитието на Космоса изисква пригодност от всички населяващи го същества, затова е необходимо те да приемат този факт и да се съобразяват с него.

Какво трябва да се разбира под пригодност в конкретния случай?

Промените, които се извършват във Вселената, са свързани преди всичко с енергийно-информационната основа на Съществуващото. Това означава, че всички космически обекти в обсега на Вселената вече осезателно променят структурата на светлинните пластове, които ги изграждат. Светлинната енергия стои в основата на Сътворението. Тя е градивно вещество на всичко Съществуващо. Светлинната енергия, която

уплътнява Космическото пространство, в резултат на активността на Централното слънце също променя своята активност. Но тук не става въпрос само за чисто физическо явление, а има и още един изключително съществен момент. Това е внедрената, нова по своето съдържание информация, чийто носител е светлинната енергия. Чрез тази информация се изявява Великото Съзнание. Тя съдържа в себе си съществените елементи от предстоящото развитие на Вселената. Затова тя е поредната необходима информация, която е част от Замисъла на Твореца за Живот. Като казваме Живот, трябва да се разбира всичко, свързано с активността, с движението дори и на най-елементарните частици. Нищо във Вселената не е в покой. Всичко се движи и търпи своеобразни промени според Замисъла на Сътворението. Този велик проект се изпълнява целенасочено и неотклонно и е направляван от Мъдростта и Любовта на Твореца — Твореца, Когото в тази тема наричаме още Създател и Велико Съзнание.

Съществуващото включва в себе си същността и явленията, познати ни от обективната действителност. Същността е изначална основа на формата. Тя съдържа в себе си освен енергия и информацията (програмата), която определя развитието на формата. Качеството и количеството на енергията определят активността и продължителността, според които работи програмата. Явлението, т.е. ставащото, е следствие от развитието на програмата. Ето защо е много важно да знаем, че пространството, колкото и да изглежда необятно, е наситено с информация, която служи за развитието на Живота. Това отклонение беше необходимо, за да подчертаем съществено важното значение на енергийно-информационната същност на Сътворението. Когато знае, че в основата си всичко съществуващо е изградено като енергийно-информационна същност, човек по-лесно може да си обясни доколко той е зависим от заобикалящата го среда. Човекът като биологичен обект не прави изключение от средата, в която живее. Неговата същност е енергийно-информационна. Тази енергия, която създава живот в неговото тяло, е част от Универсалната жизнена енергия, която изгражда пространството. Затова има изключител-

но голямо значение каква е активността на тази енергия, т.е. в каква степен тя променя своите вибрации. Ако Универсалната жизнена енергия в пространството промени честотата на своите вибрации, това неминуемо ще се отрази и на човешкия организъм, както и на всичко останало. То е, като да смениш кръвта в един организъм. Един човек с нулева група не би могъл да живее с кръв от Б група.

Защо обясняваме това? Защото, както казахме по-горе в тази тема, промените, които се извършват във Вселената, са свързани с енергийно-информационната основа на Съществуващото, а през последното десетилетие тя активно се променя. Променя се в резултат на внедрената нова информация. Информацията съдържа Програмата, според която се развива Животът. А той не стои на едно място. Според новата програма човешкият организъм вече търпи конкретни изменения. Засега те са свързани повече с енергийните тела, отколкото с физическото, но вече е време и физическото тяло да се промени. Дори при новородените деца вече съществуват известни промени, чиято цел е новият организъм да бъде пригоден за новите условия. Изобщо при новородените деца организмът е значително по-усъвършенстван. Те се развиват според новата програма и притежават в много по-голяма степен сетивност и способност да се адаптират към новите условия. Единственото, което е необходимо в случая, е възрастните да не им пречат. Не им създавайте проблеми със специални условия, създадени по ваше усмотрение. Вие не можете да кажете какво им е необходимо на тях, защото не знаете те според какво направление са създадени. Излишни са тревогите около "индиговите" и "кристалните" деца. Оставете ги сами да творят. Така както птичката знае сама как да си направи гнездо, къде да си намери храна и всичко необходимо, за да отгледа малките си, така както семето на което и да било растение знае как да израсте, да се развие и роди плод, така и децата знаят какво и как да направят. Ако не им внушавате вашите идеи, те ще се справят много по-бързо и ще постигнат желаните промени в Живота много по-скоро.

Въпросът беше за пригодността. Тя е необходима на възрастните. Те са тези, които не могат да прием-

ат новата програма. Те са тези, които трябва да променят мисленето си, за да може и съзнанието им да се промени, а оттам нататък те да се превърнат в част от настоящето. Защото казахме, че е променена енергийно-информационната основа, а това означава нова, различна енергийна среда от тази, в която сте живели досега. Новата програма изисква различно отношение към организацията на обществото. Тя поставя необходимостта от повече нравственост във всичко, което определя човешкото поведение. *Основна задача сега е да се събуди човеколюбието*. То, както и всички добродетели, е вложено в човешката душа още при сътворението. *Трябва умът да открие човеколюбието и да го признае за съществуващ, действащ фактор в човешкото поведение*. Защо се налага това? Защото мисълта има електромагнитна основа. Чрез мисълта на човека в неговото съзнание се внедрява определено отношение към нещата от Живота, а в организма — съответната доза енергия. Мисълта, човешката мисъл захранва човешкия организъм с най-фината енергия, с която работят мозъкът и сърцето. Затова тя може да създаде синхрон в действието между тези два органа и така да се постигне хармония между чувствата и мислите, както и обратното — да се стигне до дисхармония, ако мисълта е отрицателна. Човешката мисъл не е нещо автономно, изолирано от средата, в която живее човекът. Казахме по-горе в тази тема, че чрез светлинната енергия пространството е наситено с информация, а тя съдържа Програмата за развитие на Вселената и, в частност, на човечеството от планетата Земя. Ако човек събуди в себе си вложените още при сътворението на човешката душа качества, ще промени мисленето си и така ще се изравнят нивата информация — това на съзнанието с това на Програмата. Т.е. те ще съдържат еднаква по стойност информация, която ще доближи вибрациите на енергийната основа на човешката мисъл до мисълта на Твореца. Това вече означава пълноценна връзка на човешкото съзнание с Великото Съзнание, а оттам и укрепване на енергийната основа на мозъка и сърцето на човека. Като органи те са най-близо до съзнанието. Не че съзнанието не може да влияе и на другите органи, но те не могат да възпроиз-

веждат енергията на мисълта, както това става при мозъка и сърцето.

Ето защо е толкова важно да се събудят вложените още при сътворението качества на човешката душа. Защото там са вложени добродетелите. Няма да се изморим да повтаряме, че те са средството, чрез което човешкото съзнание може и трябва да претърпи необходимата промяна. Добродетелите са използвани от Великото Съзнание като основа на Програмата за развитие и усъвършенстване на Вселената. За човечеството остава да ги опознае и усвои, за да може съвременният човек да укрепи основата, върху която трябва да се развива бъдещият Живот на планетата. Затова важните, неотменни задачи за 2010 година са:

- осъзнаване ролята на отговорността да живееш;
- изграждане на лична позиция по всеки от проблемите на обществото;
- създаване на чиста нравствена основа за живот в семейството и колектива.

А формулата, която може да бъде ключ за бъдещото развитие на човешкото съзнание, гласи:
Обичам себе си, обичам хората, обичам Живота!

Осъзнаване ролята на отговорността да живееш.

Това изисква да приемеш себе си като субект на истината, като същество, способно със своите действия и морал да създава живота на обществото. Това изисква още да си създадеш критерий за развитието на твоята нравственост и да живееш с мисълта: "Всеки ден ставам все по-добър!"

Изграждане на лична позиция по всеки от проблемите на обществото.

Личната позиция дава възможност за активно лично участие в живота на обществото, превръща те във фактор за колектива, в който се изявяваш. Със своя лична позиция ти си носител на идеи и творческа находчивост.

Създаване на чиста нравствена основа за живота в семейството и колектива.

Това е задължителното условие, без което предходните две препоръки губят своята стойност. Със стремежа за нравствен живот човекът може да участва в изпълнението на изначалния замисъл на Твореца — живот чрез любов.

Обичам себе си, обичам хората, обичам Живота!

Тази формула може да помогне на всеки добронамерен човек да събуди любовта в сърцето си и тя да получи израз във всяко от неговите действия. Повтаряйте си я често на ум с добро чувство, дори и да не осъзнавате напълно нейната сила. Тя ще си направи място в съзнанието ви и ще започне да работи.

Човечеството има всички условия и възможности да направи през 2010 година решителна крачка за преход в Новата реалност. Като проект тази реалност носи драгоценни дарове за човешката душа, защото се покриват перспектива с изначален замисъл. Само човешкото съзнание може да даде живот на неоползотворената все още Велика идея!

Светлият път на Любовта, Мъдростта и Истината те очаква, Човечество!

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Отговорността да се живее

Впрепоръката на Учителите от Школата на Христос за 2010 година беше изтъкнато като приоритет в развитието на човешката духовна същност осъзнаването на отговорността да се живее. Сега ще разгледаме по-подробно конкретното съдържание на тази препоръка. Впрочем по-правилно е да се каже изискване или необходимост вместо препоръка. Защото Ние препоръчваме нещо, което е абсолютно наложително да се развие и наложи на планетата като начин на живот. *Отговорността да се живее трябва да се превърне в начин на живот,* за да се получи желаният резултат. А той е промяна в поведението на хората във всяко едно отношение. Изисква се пълна ревизия на всичко, което досега е изграждало човешките взаимоотношения. И това се налага от само себе си. Изисква го самият Живот, за да може той да се развива. Без промяна няма перспектива, защото сегашният начин на живот води към саморазрушение, към задънена улица.

Отговорността да се живее включва в себе си два основни момента: изграждане на лична позиция (поемане на лична отговорност) и създаване на здрава нравствена основа на Живота. Всичко е взаимно свързано, и то дотолкова, че тяхното разделение тук е условно. Няма как да осъзнаеш отговорността да живееш, ако не си съзрял нравствено и ако нямаш моралната сила да заемеш своята лична позиция във всяко от действията, които изграждат твоята житейска биография.

Със своите мисли и действия човек създава реалността, в която живее. Затова той трябва да знае с абсолютно пълна убеденост, че неговите мисли и дейст-

вия са средството, чрез което той създава или руши. Всеки е отговорен за мисълта, която е излъчил в пространството, защото тя е енергийно въплъщение на идеята, която ръководи човешките действия. Мисълта не е нещо затворено само в човешката глава. Човешкият мозък е изключително силно, но все още неопознато средство за създаване на живот. Мозъкът има свойство както да приема, така и да създава мисли. Той може да изпълнява и да извършва съзнателно или несъзнателно много действия. С тези свои способности той е съпричастен към средата, в която се намира. Това означава, че в някаква степен човек се влияе от заобикалящата го информационна среда. Всеки трябва да знае, че пространството, колкото и необятно да е то, е наситено с информация. Тя е от всякакъв род и това е обяснявано в други теми. В конкретния случай искаме да подчертаем, че е важно всеки човек да знае, че неговите мисли също могат да се движат в пространството, така както и всякаква друга информация. Това, което е сходно с твоята нагласа за живот, с твоите мисли, то може да дойде при теб. Затова всеки човек трябва да е много внимателен, когато предприема някакво действие или взема някакво решение. Преди всичко той трябва да е убеден, че това е неговото решение или действие, а не влиянието на заобикалящата го информационна среда. Затова Ние, Учителите, призоваваме за будно съзнание. Будно съзнание означава да си наясно със себе си какво и защо го правиш. Това означава още да живееш с разбиране, за което са нужни основни знания за живота.

Така че първата необходимост, свързана с отговорността да се живее, изисква просветеност. Човек трябва да е просветен, което означава да познава основните правила, които определят неговото място в живота и връзката му със средата, в която живее. На книжния пазар има много литература, която дава необходимите познания. Всеки може да прочете и да се огramоти. Ние сега ще кажем само, че основният херметически принцип, известен като закон за резонанса, има основополагащо действие в човешкия живот. Той гласи: подобното привлича подобно. И оттук следва другото изискване, свързано с отговорността да се живее. То е самоот-

ределението. Но за да може да се самоопредели, човек трябва да познава не само заобикалящата го среда, но преди всичко себе си. Значи първо е самопознанието и след това идва самоопределението. Тук ще изтъкнем, че в тази насока нищо друго не върши така добре работа, както вярата — вярата в собствените възможности и вярата в Доброто. *Човече, знай и помни, че твоята вяра е твоя сила.* Ти ще имаш моралната сила да побеждаваш трудностите в живота си, само ако се ръководиш от това правило.

Съществено важният извод, който следва от казаното дотук, е:

Човек трябва да се стреми да опознае себе си, което означава да познава своите умствени способности и умения. Като си наясно с този съществен момент, да имаш желанието да опознаваш добродетелите, за да постигнеш нравствена чистота и морална сила. Стигнеш ли дотук, ще можеш да се самоопределиш, т.е. да избереш посоката, в която ще се развиваш. Това вече ти дава възможност да имаш лична позиция за нещата от живота. Личната позиция е в основата на отговорността да се живее. И това е така, защото като изразиш своето лично отношение, ти ще застанеш на определена страна, т.е. ще заемеш позиция, чрез която ще участваш в живота. Ти вече си фактор, който съгражда или руши — нещо, което зависи само от твоя избор.

Спори се напоследък в коя епоха живее сега човечеството. Очаква се идването на Водолея като спасителната сила, която ще донесе благоприятните условия и добруването в живота. Едва ли не планетите ще подредят обстоятелствата, а хората ще се ползват от тях. Това не е правилно обяснение на периода, в който се намираме, и изобщо на живота. Вярно е, че планетите имат своето влияние и оказват въздействие върху живота на Земята, но не забравяйте, че подобното привлича подобно. Тук работи и другият принцип: каквото е горе, това е и долу, т.е. каквото на небето, то е и на земята. Влиянието, което оказват планетите, може само да подсили основните тенденции в развитието на обществото. Ако вземем предвид влиянието на Марс, ще знаем, че ако съществува агресивност в общество-

то, тя ще се засили; ако има проявена любов и вземем предвид влиянието на Венера, любовта ще се прояви в по-голяма степен. Ретроградната планета ще осуети замислите и действията на този, който се колебае, на този, на когото не достига увереност и предвидливост, и т.н. Така че правилното обяснение в случая е свързано с човешката воля. Ако имаш воля за живот — ще живееш, ако си страхлив и малодушен — ще страдаш. От теб зависи, от това, колко и какво познаваш от живота. Желанието да опознаваш света ще ти отвори очите да виждаш повече. Но не може всичко наведнъж да се види и опознае. Затова човек се учи цял живот и първостепенно значение има тук умението му да подрежда знанията си, когато се ползва от тях. Хаотичното четене, многото натъпкана информация наведнъж в главата не вършат работа. Трябва последователно, с търпение, внимание и любов да се възприема светът.

Това, за което говорим сега — знания и себепознание, има съществено отношение и към още едно изключително по своето значение правило. То е известно като закон за кармата или това е законът за причината и следствието. Знаещият, просветеният човек ще греши по-малко. Например, като знаеш, че е в човешките възможности да овладяваш състоянието, в което се намираш, и ако имаш необходимата вяра в собствените си сили, ще можеш да овладееш затормозяващото състояние, в което по една или друга причина си попаднал. Много важно е също да знаеш, че в силно възбудено състояние, в силна емоционална приповдигнатост човек не трябва да взема съдбоносни за живота си решения. С разбунтувани чувства решения не се вземат. Ето тези, но и още много други знания са необходими, за да не повтаря човек грешките си. А това означава, че така той няма да предизвиква причини, чиито следствия ще му създават страдания. Това е то да познаваш закона за причината и следствието. Да знаеш, че като престанеш да грешиш, ще изчистиш кармичната си обремененост.

Всичко, което казахме дотук, има отношение към отговорността да живееш, защото е свързано с изначалните, с основополагащите истини, които определят начина на живот: себепознание, самоопределение, вяра

в собствените сили, нравствена чистота. Ето тези толкова познати и уж простички неща все още не са осъзнати като правилата, които могат да помогнат на човечеството да се освободи от грешките, които сега определят живота му. Едва когато всеки приеме личната си отговорност за всяка своя мисъл и всяко свое действие в името на Доброто, светът може да се промени. Човечеството сега носи тежкото бреме на отговорността за бъдещето на Живота, бъдещето на идните поколения. Ще направят ли хората така, че да се задействат с пълна сила законът за причината и следствието? Кармата, (причините и обстоятелствата), които сега създава човешкият ум със своята себичност, с възгордяването си и нежеланието да приеме истината за живота, може да унищожи перспективата за идните поколения. Кой може да прости подобна безотговорност?!!

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Сили на промяната

В същност става въпрос за онези конкретни фактори, които изискват, и за другите, които определят Промяната. Разбира се, първо трябва да уточним, че отново става въпрос за Промяна на съзнанието, Промяна в мисленето на хората и оттам в техните действия. Промяната, която предопределя края и началото. Край на сега съществуващото поведение на хората и началото на тяхното ново отношение към себе си и към света.

Няколко са основните фактори, които могат да създадат новото отношение на хората към всичко съществуващо. Това са основните моменти изграждащи човешкото светоусещане. Те са Силите на промяната, защото формират различното в човешкия живот.

Откъде трябва да се тръгне? От възприемането на себе си. Сега хората не забелязват себе си. По-скоро — не отдават необходимото внимание на своята духовна същност. Тя е пренебрегвана във всички отношения, което ще рече — заличена като фактор за формиране на поведението.

За да се прояви духовната същност на един човек, трябва да се поставят основите на неговия духовен живот. Това изисква от човека яснота по въпроса що е духовен живот. Духовният живот се определя от потребността на душата да изяви Божественото в себе си. Т.е. тогава, когато човек почувства в себе си потребност да бъде учтив, внимателен, благ и отзивчив към другите, то значи, че той е дочул гласа на своята душа, който му говори за добротворчество. *Стремежът към добротворчество е първата Сила на промя-*

ната. Стремежът като действие изисква мобилизиране на човешките възможности и концентриране на усилията, за да може той да се реализира. В този смисъл стремежът към добротворчество изисква да се обединят всички усилия на човека за взаимност и доброжелателство. Така той ще сътвори добри човешки взаимоотношения. Правилно построените форми на общуване, изявата на човешката душа в създаването на човешките взаимоотношения — всичко това са фактори, които стоят в основата на духовния живот. *Да твориш в областта на човешките взаимоотношения е висше призвание за благородните души.* Какво означава това? Това означава да търсиш най-благата дума, най-светлия поглед, най-нежния тон, най-мъдрото слово, за да създадеш връзката си с ближния. И така, първата Сила на Промяната е Добротворчество в човешките взаимоотношения.

Друг съществен момент за Промяната е отношението към ближния. То в голяма степен е свързано с Добротворчеството в човешките взаимоотношения, но това не е достатъчно. Изискването сега към всеки човек е да почувства себе си като Божествено творение и тогава ще може да възприеме и ближния си като Божествено творение. Възприемането на този факт веднага променя поведението. Преди всичко отношението към Божественото винаги е съпроводено с респект, с уважение, признателност и Любов, най-вече с Любов. За съжаление мнозинството от хората не могат да възприемат Любовта като свой начин на живот. Хората все още не могат да живеят с и чрез Любовта, затова Ние призоваваме към благоразположение и доброжелателство. Ако човешките взаимоотношения се изграждат на тази основа — на основата на благоразположението и доброжелателството, тогава ще настъпи съществена промяна в живота на хората, в света изобщо. То няма да е Любов, но ще бъде много близо до нея и ще може да я събуди за живот, ще може да я възкреси. Така че *втората Сила на Промяната е благоразположението и доброжелателството.*

Има и още една — *трета необходимост, за да може промяната да настъпи. Това е Желанието на хората да поискат промяната*. Сега, независимо от затлачените

човешки взаимоотношения и почти катастрофалното състояние на екологията, твърде много хора се чувстват уютно и не търсят промяна. На други пък не им достигат силите. Те разбират нещо, но не могат да се организират, за да го осъзнаят и приемат като свое поведение. Има и такива, които изобщо не искат да разсъждават. Те отхвърлят всякакви доводи в интерес на промяната и не искат да я приемат като необходимост. Неразбиране, повърхностно отношение към живота и липса на всякакъв интерес определят липсата на желание за съществена Промяна на съзнанието. Ние посочваме конкретно тези факти, за да можете да ги разпознаете и да разберете колко е неправилно да продължавате все още да се придържате към тях. А необходимостта от Промяна на съзнанието е повече от необходима. За нея говорим в почти всички теми напоследък. И не само Ние. Всички духовни учения, Висшите Учители — всички високо развити духовни Същества говорят за тази Промяна. Тя е повече от наложителна, за да може човечеството да навлезе успешно в следващия етап от еволюцията на Вселената. Забележете, че тук не става въпрос конкретно за планетата Земя, а говорим изобщо за Вселената. Дълбоки и съществени са измененията, които съпътстват еволюцията. Те са необратимият ход на развитието, на изпълнението на основния Промисъл на Сътворението за живот във Вселената. Затова всичко съществуващо се подчинява на процесите на изменение, които настъпват. Всичко съществуващо в Природата включва и човешкото съзнание, респективно и човешкия организъм. Вече обяснихме тази необходимост в предходните теми и сега няма да се спираме подробно отново. Ще кажем само, че желанието за промяна изисква правилно мислене, което предполага добре изяснено отношение към Живота.

Сега да обобщим. Три основни фактора можем да определим като Сили на Промяната:

I. Стремеж към Добротворчество.
II. Благоразположение и доброжелателство.
III. Желание за промяна.

Може би трябваше на първо място да поставим желанието за промяна. Но Аз искам да кажа, че никой от

тези три фактора не може да бъде изваден от контекста и да съществува самостоятелно. Те са взаимно свързани и имат еднаква степен на важност. Вярно е, че ако няма желание, нищо не може да се случи, но също толкова вярно е, че ако имаш желание и не разбираш същността на добротворчеството, благоразположението и доброжелателството, нищо няма да постигнеш. Голямата, силната и гореща препоръка на Висшите Учители е всеки да потърси Божественото в своята душа и да го превърне в живот, за да има Живот.

Промяната е задълбочен творчески процес. Неговото реализиране и преходът към новия начин на живот не е самоцелен акт. Преходът зависи от изпълнението на добротворческите замисли и идеи, от начина, по който се възприема и реализира Промяната. Затова говорим за необходимостта от качествена промяна в съзнанието на хората, която сама по себе си е продължителен процес на проучване и осъзнаване на Живота. Ето защо никой не би могъл да каже с категорична точност, че една или друга дата може да се свърже с края на света или началото на новата епоха. В този смисъл Ние смятаме, че краят на 2012 г. не е датата на Апокалипсиса. Започналите промени във Вселената ще имат своето развитие и по-нататък във времето. Времето на промените има своя естествен ход и той се свързва със Замисъла на Сътворението и с Програмата за неговото изпълнение. Човешкото съзнание може да съдейства за това изпълнение или в някаква степен да го усложни. Но и в двата случая естественият ход на Еволюцията ще следва своето предначертание.

ЙОАН БОГОСЛОВ

Човеколюбието

Аз, който зная какво е Христовата Любов, искам да приканя всички хора към човеколюбие. Човеколюбието е добродетел, която е вложена в човешката душа още при нейното сътворение. Сега от хората се изисква да опознаят това чувство, да опознаят човеколюбието като основен градивен елемент на своето поведение. Колко по-различни биха били човешките взаимоотношения, ако те се ръководеха основно от човеколюбието! Но какво трябва да разбира човешкият ум когато се говори за човеколюбие? Той трябва да знае, че не става въпрос само да обикнеш човека, когото познаваш, а принципно да имаш добро отношение към всички хора. Преди всичко, обаче, трябва да се знае, че когато уважаваш един човек, ти имаш отношение към едно Божествено творение. Когато хората проумеят истината за своя Божествен произход, тогава те ще променят и своето отношение към себеподобните. Да обичаш човека, означава да се отнасяш с респект и любов към Божественото у него.

Животът на планетата, така както е устроен, създава твърде сложни човешки взаимоотношения. През годините се наложиха грубостта и арогантността като водещи в поведението на хората. И това е резултат от много фактори, но основният е стремежът на някои хора да заграбят богатствата на тази планета. Многото средства се съсредоточиха в ръцете на малко хора и това предизвика криза в човешките отношения. Винаги е било така и за съжаление, независимо от големите промени изобщо в живота, точно този факт остава непроменен. Сегашните господари искат не по-

малко за себе си и мнозинството хора остават с ниски доходи. Това се вижда достатъчно добре от Йерархията на Великото Бяло братство, вижда се и от всички останали, които имат отношение към живота на тази планета. Жалкото е, че тук все още се отчита експлоатация на човешкия труд. Хората не умеят ползотворно да употребяват земните блага.

Ние, Учителите от Школата на Христос, виждаме като съществена причина за тази аномалия неправилния подход на човек към човека. Това се дължи на изопаченото разбиране за приоритета и правата на едни за сметка на други. Някои се смятат едва ли не за богоизбрани. Няма такова нещо. Пред Бога всички са равни и всички са еднакво Негови чеда. Аз зная, че с една или повече публикации по въпроса не може да се получи съществена промяна в човешките взаимоотношения, но в същото време искам да кажа, че съм дълбоко убеден в необходимостта да се говори, и то твърде често да се говори, за неравностойното положение на мнозинството хора, които са създатели на благата. Никой не е създаден, за да бъде унижаван трудът му, и никой не е създаден, за да бъде пренебрегван като човешка душа. Всички хора заслужават уважение, внимание и любов. И те трябва взаимно да си я дарят. Любовта в човешките взаимоотношения е основният фактор на Промяната. Но как да се стигне дотам? Как да се получи така, че човеколюбието да бъде първопричина за създаването на Новия Живот?

Вие, други мои, не сте убедени в това, което четете, защото знаете, че нямате нужната любов в сърцата си. И Ние го знаем. Много се промени човекът от времето на своето първоначално битуване на Земята! Много се промени неговата душевност, но за сметка на това се разви умът. Сега ще трябва той да помогне, за да може човешкото съзнание да се събуди за живота, за който е предназначено. Човешкият ум вече може да разсъждава! Човешкият мозък вече работи с по-голям капацитет, той изявява все повече от вложените му способности. Ето това ми дава кураж да мисля, че е възможно нещо да се промени. Някои хора осъзнават в голяма степен вече изключителната потребност от Промяна в човешките отношения. Такива хора имат

добросърдечие. Те може и да не горят от любов, но имат добро сърце. Какво искам да кажа с това? Хората с добро сърце никога не правят умишлено нещо лошо. Жалкото е, че повечето от тях са пасивни. Липсва им собствена инициатива за добри дела. Те по-скоро не знаят какво и как да го направят, но когато се опитаме да ги водим, те вървят. Те са в състояние да възприемат добрата инициатива, когато им се подскаже. И това е възможно, защото сърцата им са свободни от лоши мисли. Там, където има в повече егоизъм, ламтеж за богатство, амбиция на всяка цена да се притежава това или онова, там — точно там — избуяват завистта и коварството. Тези чувства убиват доброто начало, вложено в човешката душа. Затова сега Ние призоваваме разума. Човешкият разум може да разбере и възприеме новата роля, която му е отредена.

Ние ще се опитаме през 2010 година да дадем тласък на развитието на човешкия ум в посока човеколюбие. Звучи неправдоподобно, защото любовта не може да бъде пресмятана и натъкмявана според нечии интереси, но не за това става въпрос. Като говорим, че разумът може да помогне, Ние имаме предвид, че разумът може да си обясни необходимостта от човеколюбие и може да създаде условията за неговото проявление. Човешкият разум може да анализира взаимоотношенията между хората. Той може да опознае любовта като принцип, може да разработи елементите на този принцип като средство, чрез което да се проявява доброжелателството. Ето това се изисква на първо време: ДОБРОЖЕЛАТЕЛСТВО. Човешкият разум може да събере всички доводи, които, след като бъдат анализирани, ще могат да изяснят възможностите да се живее с доброжелателни мисли и действия. Това на първо време може да свърши добра работа. Ако човек съумее с възможностите на разумните доводи да подреди приоритетите в своя живот, ще постигне промяна. Тя няма да е необходимата промяна, но ще бъде стъпка към нея. Когато хората се научат чрез доброжелателството да се уважават и да си помагат, те ще създадат възможност и на любовта да се прояви. Доброжелателството е основа на промяната според Нашия Замисъл. Ние искаме хората да престанат да си вредят, макар и да не

горят от любов един към друг. А те ще престанат да си вредят, ако са доброжелателни.

Кога, обаче, доброжелателството може да стане фактор в поведението на хората? Когато желанието да се живее разумно надделее. Да се живее разумно, означава хората да разберат, че за да се чувстват добре, да се чувстват комфортно, е необходимо повече духовното богатство отколкото материалното. Христос препоръчва да не се събират съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда и дето крадци подкопават и крадат. Той учи, че където е богатството на човека, там е и сърцето му. Човешкият разум ще трябва убедително да си докаже тази истина и да знае, че многото пари, че голямото богатство превръщат човека в слуга на имането си. Но дори и това не е най-важното. Най-важното е, че в стремежа си да управлява богатството си човек губи своята духовност. Изобщо материалните интереси унищожават духовните. Когато човек се убеди в тази истина, ще се стреми да си набави толкова, колкото му е необходимо да преживява прилично, без да се стреми към лукса и разкоша. Тогава ще има за всички и ще се прояви изначалната духовност. Ще може Бог да напътства хората за правилен живот. Сега това не е възможно. Човешкият ум е зает от конкретната, изключително силна мисъл за материално благоденствие и не чува нищо от това, което му се препоръчва. Много и най-различни са съветите за правилен, за разумен живот, но нищо от тях не се възприема.

И тъй, бъдете доброжелателни! Аз и всички Ние от Школата на Христос знаем, че нищо не може да се случи, ако у вас не се събуди желанието. Затова ви напомням и едни други думи на Христос, където Той казва: "Поискайте и ще ви се даде." Сега Ние не можем нищо да ви дадем, защото вие не го искате. Как да дадеш някому нещо, щом той не го иска!? Няма как! Свободната воля е закон, който Бог не нарушава. За разлика от Него, обаче, вие нарушавате Неговите закони и най-вече първия и най-важния: нравствения закон. Така вървите срещу себе си. Вредите си и вече е време да осъзнаете тази ваша голяма грешка. Нравственият закон е потънкан и забравен, но той съществува. Върху него е изградена Програмата за Живот, Програмата за еволюция на

човешкия род. Точно защото е основополагащ, затова възникват толкова силни противоречия във вашия живот. Войни между държавите, вражди между хората и всичките последствия от тях доказват колко е неправилна посоката, в която се движите. Затова събудете у себе си желанието за нов, високонравствен живот и вие ще се превърнете в доброжелателни хора. Тогава ще дойде и човеколюбието.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

За егоизма и календара на маите

Съществуват много и най-различни мнения и догадки, свързани с наближаващата 2012 година. Знае се от множеството публикации, че според календара на маите за декември 2012-та се предвижда краят на света. Всъщност връзката с това предположение идва най-вече на подсъзнателно ниво. Хората разбират, че животът им върви в неправилна посока, и с тревожност посрещат всичко, свързано със стабилността на живота на планетата. Най-силно изявеното доказателство за неправилността на посоката е свързано с пълното отсъствие на духовен живот. Загубиха се във времето най-елементарните правила за морални човешки взаимоотношения. Вече много е писано и говорено, затова Ние само ще спомена, че в голяма степен е замърсена атмосферата с отрицателна енергия. Това е основна причина за различни природни бедствия и този факт най-вече събужда тревогата на човечеството. Всъщност хората се тревожат от следствието — природните бедствия, а все още не са си дали сметка за причината — силно наслоената отрицателна енергия в атмосферата. Както се казва, станалото — станало. Да видим какво може да се направи, за да се поправи грешката. И по този въпрос е писано и говорено много. Отдавна Висшите Същества от Всемирното Бяло братство призовават човечеството да промени своя начин на живот, като за целта трябва най-напред да бъдат променени човешките взаимоотношения. Но как да станат хората по-добри, като са загубили желанието си за

добронамереност и благородни човешки взаимоотношения? Няма го вътрешния стимул, вътрешната потребност е загубена някъде във времето. Тогава? Остава да се призове на помощ РАЗУМЪТ. Човешкият разум е в състояние да прави равносметка, да обобщава, да сравнява и анализира. Важното е да разбере, че от това най-много се нуждае самият той, най-много се нуждае животът, за да бъде запазен. Силата на човешкия разум вече има стабилен потенциал — натрупан е голям опит дотук във връзка с възможностите за живот. Хората знаят как да изкарват прехраната си, как да се обличат, как да се лекуват и т.н. Не знаят само как да живеят с мярка, т.е. как да живеят така, че да не ощетяват другите, да не ощетяват себеподобните си, да не увреждат природата. И всичко това е свързано с егоизма. Егоистичното желание е в основата на почти всички беди, сполетели до ден днешен човечеството. Затова сега ще "поговорим" за егоизма. Нека се опитаме да отговорим на въпроса: "Защо хората са егоисти, коя е причината за съществуването на това чувство?" Като го открием, лесно можем да го отстраним.

Егоизмът е характерно качество за всеки човек, но не при всеки се проявява в застрашителни размери. Много хора могат да се контролират и да не си позволяват да загърбват интересите на обществото и околните. Но това може да се случи там, където има желание за добронамереност. По принцип егоистът е човек, който върши всичко, изхождайки само от своя собствен интерес. И на пръв поглед в това няма лошо, лошото е, когато се появи себелюбието. То диктува само действия, които могат да облагодетелстват конкретната личност, независимо че така ще бъдат пренебрегнати интересите на други хора. Егоистът не съвместява, той налага собствения си интерес. Затова такива хора са безразлични към тревогите на другите, те са кариеристи, които се изявяват в пълно отсъствие на морал. Това е най-общо известното за егоистите. Другото, за което трябва да знаят съвременните хора, е инерцията, в която ги е увлякъл егоизмът. Това е много страшно, защото хората не си дават сметка какво и как го правят. Инерцията, чрез която се проявява егоизмът, е обсебила до такава степен съвременния човек,

че той счита за напълно правилно да се грижи само за себе си, да живее само за себе си и да мисли само за себе си. Дори не и за своите близки! В голяма степен вече егоизмът се проявява между братя и сестри, между родители и деца и създава напрежение и отчуждение между хората.

Защо даден човек е егоист? Защото той се страхува за себе си. Страхува се за кариерата си, за работата си, за заплатата си, за живота си дори, т.е. страхува се за всичко, което е свързано с неговата сигурност. Има и други причини човек да бъде егоист, като например желанието му да има повече от другите, но това е следствие. Основната и най-разпространена причина е чувството за несигурност, с което живеят егоистите. Те са несигурни за себе си, защото нямат вяра, липсва им вярата в доброто разумно начало. Такива хора губят вяра и в собствените сили. Затова те се стремят да запазят колкото може и каквото може в повече за себе си. Точно този стремеж ги прави безразлични към проблемите на другите, предизвиква у тях чувствата на завист и злоба към всеки от тяхното обкръжение. Е, кажете ми сега как може един човек, който трепери за своите вещи, за работата си, за живота си, т.е. един човек, който живее в постоянна несигурност и стремеж да притежава все повече, да бъде добронамерен? Не е възможно такива хора да създадат просперираща, градивно общество, общество от разумни, благородни хора. А видно е, че точно те са най-необходими на съвременното човечество.

Егоистът е човек, който живее в непрекъснато напрежение и тревожност. Той "заразява" атмосферата край себе си с тези чувства и руши както собственото си здраве, така и здравето на околните, с които живее и работи. Всеки такъв човек допринася за увеличаването на негативния атмосферен слой. Планетата вече страда от тежкия товар на отрицателната психическа енергия. Човешкото общество като цяло се задъхва в тази нажежена атмосфера и календарът на маите само подсказва възможния фатален край. Някой може да каже, че е твърде пресилено това, което пиша тук, но прибавете към егоистите и ревнивците, прибавете разрушаващите чувства на злоба, омраза и

завист, не забравяйте и жестокостта, която се среща вече редовно в ежедневието, и си отговорете на въпроса: "Коренът не е ли в егоизма?", или по-правилно е да се зададе въпросът: "Коренът не и ли в бездуховността, в липсата на вяра в Доброто разумно начало?" Ако човек живее с вяра в добрите и светли сили, ще бъде уравновесен в своите желания и няма да създава предпоставки за апокалиптичен край на човечеството. Точно това искат да ни подскажат маите със своя календар. Те са записали според своето летоброене крайната възможна дата, до която човечеството трябва да преобрази съзнанието си. Трябва да бъде подпомогната Майката Земя в стремежа си да пречисти атмосферата, да свали от себе си мръсната, лепкава енергийна обвивка, изтъкана от зловредна психическа енергия. И това не може никой друг да направи освен човешкия разум.

Съзнаваме, че е изключително трудно да накараш безверника да повярва, но не е и невъзможно да се събуди вярата на хората в Доброто. Като морално-етическа категория то може да приюти чувството на несигурност и да му придаде благородния вид на добронамерената. Истинската вяра в Доброто може да се събуди, ако има любов. Но Ние си даваме сметка, че на този етап от своето развитие по-голямата част от човечеството не живее с вяра и любов. За съжаление Времето вече толкова е ускорило хода си, че не остава възможност тези добродетели да се събудят истински и да заживеят в човешките сърца. Несъмнено има добродетелни хора и точно те са най-голямата надежда на Великите светли Същества. Точно те са опорната точка в широкомащабната работа за спасението на живота на тази планета. Но само те не достигат. Затова **Ние призоваваме човешкия разум да разсъждава**. Може да се постигне промяна в сегашния начин на живот, ако хората пожелаят това. Важното е да се разбере от всеки човек, че **еволюцията на човешкото съзнание трябва да изправи посоката на своето движение.** Със сегашния начин на живот човечеството изчерпва земните ресурси, осуетява възможните форми за духовна работа с човешкото съзнание и тези два основни фактора водят планетата към гибел.

Висшите светли Същества от Всемирното Бяло братство търсят възможности да помогнат на човечеството да запази живота на Земята. Този, който има добронамерено отношение към тази велика идея, несъмнено е почувствал подкрепата, която изпращаме към Земята с много любов. Ние правим възможното, трябва и вие да направите **това, което се изисква от вас: да разсъждавате. Вие сте надарени с разум — използвайте го!** По пътя на разумното логично разсъждение вие можете да постигнете изключително необходимата добронамереност. Казахме: за съжаление болшинството от вас не могат да живеят с вяра и любов, нека тогава да живеят като добронамерени хора. Нека доброжелателството ръководи техните действия. Добронамереният човек не мисли със злоба, защото като разсъждава, си е дал сметка, че злобата уврежда здравето му, т.е. той знае и затова се пази. Добронамереният човек посреща с внимание чуждото мнение, добронамереният човек не замърсява умишлено, не клевети, той разсъждава и знае, че с омраза не може да победи, защото омразата разрушава. Добронамереният човек търси лична изгода в това, което прави, но не за сметка на другите. Той знае как да запази живота си, защото разсъждава.

Ние, Висшите светли Същества от Всемирното Бяло братство, призоваваме човешкия разум да се събуди!

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Човешкият ум и енергийните взаимодействия в космическото пространство

Силите в Природата имат периоди на активност и на пасивност. По време на активността те съграждат. По време на пасивността се проявява взаимодействието между вътрешните форми на съществуване и така се създават условията за новите следващи изменения в периода на активност. Пасивността е само привидна.

Вече се забелязва изменение в ускорението на времето, а то стана възможно след промяната в енергийното тяло на Земята. Но този факт изисква усъвършенстване и то ще се получи, след като и планетата Земя като физическо тяло претърпи своята промяна. Тя се изразява в активно пречистване на енергийните слоеве, които насищат земните недра, защото енергията от земните недра е част от енергийното тяло на планетата. Земната енергия няма как да бъде пречистена, ако хората не престанат да я насищат със своите ниско вибрационни мисли и чувства. Става дума за отпадъците от влошеното психично здраве на хората. Земята е "напоена" с негативна енергия. За общото енергийно състояние на планетата има значение и често срещаната психическа лабилност и неустойчивостта на мисловните процеси. Те създават психоенергийни конструкции, които се интегрират на фино енергийно ниво в космическото пространство. Тези неспецифични за природата енергии затрудняват правилното движе-

ние на светлинната енергия. А тя има фундаментално значение за всички явления в Природата. Без нейното участие не може да се извършва и правилният обмен в енергийните слоеве, които насищат земните недра. Това се отразява върху скоростта на движение на енергийното тяло на Земята. Проблемът, обаче, изисква да бъде уточнен и в допълнителен аспект.

Всяка планета има свое излъчване, което се дължи на активността на нейния Космически Център. Космически център наричаме точката на пресичане между линиите, свързващи четирите края на планетата: север — юг; изток — запад. Преминавайки една през друга, те образуват координата, която има съществено значение за разпределението и предназначението на универсалната енергия в космическото пространство. Космическият център трябва да претърпи промяна, за да не бъде възпрепятствана новата скорост на движение, която ще получи, впрочем — вече получава Земята след промените в нейния енергиен двойник. На физическо ниво подготовката се извършва чрез наклона на земната ос и този процес върви засега успешно, без някакви сериозни катаклизми. Изменението в магнитното поле на Земята е в рамките на допустимото и то няма да бъде катастрофално променено, както твърдят някои автори. Впрочем човешката наука предрича твърде мрачно бъдеще за планетата и това е повече резултат от изследванията върху влиянието, което оказва човешкият фактор за здравето на планетата.

Тук вече трябва да се изтъкне, че хората със своята "наука", която стои в основата на "развитието" на човешката цивилизация, успяха сериозно да навредят на своя дом — планетата Земя. Планетата сега вече, след активното развитие на човешката цивилизация, е източник на замърсяване за универсалната енергия на космическото пространство. Универсалната енергия, която "уплътнява" междупланетарното пространство в Слънчевата система, трябва да бъде запазена от вредното влияние на негативната психическа енергия, с която е наситена Земята, както и от финитe енергийни влияния на химическите замърсители — резултат от засилената промишлена дейност на хората. Замърсената универсална енергия от космическото пространство

се превръща в "трудно проходима" среда за енергийното тяло на планетата поради многото неестествени примеси, които я насищат, и в случая става въпрос за активно проявяващи се съпротивителни сили за движението на планетата. Поради несвойствения състав на енергийната среда, през която тя преминава, на фино енергийно ниво се получава явно изявен процес на триене, който се изразява в повишаване на температурата, най-вече в онези пластове на атмосферата, където има по-засилено насищане с въглеродни съединения. Това от своя страна оказва влияние върху климата на планетата, а съпротивителните сили (замърсителите) са причина и за невъзможността да се постигне желаната скорост на движение за енергийното тяло на планетата. Така възниква дисбаланс между скоростта на времето и скоростта на движение на планетата, а този дисбаланс пък има значение за правилното изпълнение на Закона за причината и следствието. Така се забавят процесите на осъзнаване на съществени пропуски, които са в основата на формиране на ново съзнание, т.е. няма го реалното време за нагледна връзка между причината и следствието. За човешкия ум в рамките на един живот на Земята, остава неизяснена кармичната обвързаност, обвързаността между мисли, чувства и действия като причина, която поражда следствие.

Има и още нещо, което със своето влияние значително се отразява на тези толкова фини и в същото време толкова сложни процеси. Тук трябва да се вземе предвид мисълта като електромагнитен поток и способността ѝ за проявление. Енергийната среда, в която се движи планетата Земя, е естествената среда, в която се движат мислите и чувствата. Те преминават през нея безпрепятствено, когато тя не е замърсена с несвойствени за нея психически, химически и физически отпадъци. Тук имат влияние и веществата, получени от вредните за атмосферата газове, които изхвърлят двигателите на различните летателни средства. Замърсяването на високите атмосферни пластове с несвойствени за тях елементи вече дава отражение на съществената организация на мисъл-формите, които идват като идея от Великото Съзнание. Нарушава се безпрепятствената хармонична връзка между идеята и

мисълта за създаване на конкретно действаща енергийна форма на мисълта. Тя не може да се организира правилно и напоследък се наблюдава хаотичност в движението на идеите и мислите.

Тук трябва да припомним, че идеите са резултат от Замисъла на Твореца — Абсолют, а мислите са резултат от активността на всички творчески сили в Космическото пространство. Това не означава, че Абсолютът няма Своя мисъл, но е важно да се знае, че по отношение на организацията на живота на Земята тя е строго резервирана, за да може да се изпълнява свободната воля на човешкия ум. Конкретно за Слънчевата система мислите са резултат предимно от творческата активност на Създателя — Изпълнител на волята на Абсолюта. Богът, Когото вие наричате Бог-Отец, Създателят на живота във вашата Слънчева система се ръководи в Своята дейност от волята на Абсолюта. Това означава, че идеите идват от Великото Съзнание — Абсолюта, но се изпълняват чрез творческата активност на Висшите Същества от йерархията на Светлината. Така на най-високо ниво се реализира принципът на свободната воля. Идеята получава своя завършен вид, т.е. добива формата и силата на конкретно действие, едва когато мисълта я възприеме и обработи. Мисълта придава смисъл и съдържание на идеята и едва тогава тя се превръща в конкретен факт, в конкретно действие. Ето тези фино енергийни взаимодействия в космическото пространство, след допуснатото замърсяване на енергийния басейн, вече срещат затруднения. Човечеството има своя голям "принос" за този резултат. Необходимо е да се облагородят човешките чувства и мисли, за да настъпи промяна в енергийната среда за живот. Промяната ще дойде, след като облагородената човешка мисъл промени своето отношение към средствата за производство, т.е. след като настъпи промяна в чисто технически план, и след като ведрите чувства и мисли прояснят пространството, т.е. след като на ментално ниво бъде обновено енергийно-информационното поле на планетата.

Тази информация може да изглежда твърде отвлечена за някои хора, но по своето съдържание тя е изключително конкретна и целенасочена, изключително кон-

центрирана като полезно знание за човешкия ум, който вече няма време да отлага своята работа за издигане нивото на човешкото съзнание. Облагородяването на човешките чувства и мисли има пряка връзка с енергийните взаимодействия в космическото пространство. Тяхното влияние вече е ясно изразено за климата на планетата, а те имат и свое влияние за всичко случващо се в Слънчевата система. Човешкият ум трябва да приеме истината, че като работи за облагородяването и възвисяването на човешкото съзнание, той работи за живота и еволюцията в космическото пространство.

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС

За силата на духа

Какво придава смисъл и съдържание на човешкия живот, ако не духовният живот? Това е колкото въпрос, толкова и констатация — един риторичен въпрос, от който е видно, че духовният живот е истинската страна на битието. Много хора обаче не разбират тази истина. В човешкото съзнание се е настанила мисълта за придобиване на материално богатство. То се свърза с парите, с вещите, с една дума, свързва се с йманието. И така човекът се чувства сигурен. Но Аз питам: защо? Защо човекът се чувства сигурен, когато знае, че джобът му е пълен. Отговорът е само един: защото човекът живее само и единствено в материалния свят. Той не може, а и не иска да си представи, че може да се чувства щастлив в духовния свят. И това е така, защото на този етап от своето развитие човекът не познава духовния свят. Време е, обаче, да го опознае, за да може да живее според неговите закони. Човешкият живот е средството, чрез което Духът твори във физическия свят, но този творчески процес търпи еволюция. И според нейните правила вече е време човешкото съзнание да познае силата на духовния живот в условията на физическия свят. Тук, в условията на материалното, трябва да израсне и да се развие духовното, за да получи своето ново съдържание. Когато навлезе в духовният свят, човекът има друга форма на съществуване. Там той навлиза с етерното си тяло, а впоследствие във високите нива на духовния свят остава само съзнанието. Сега задачата пред човечеството е да подготви своето съзнание за живот в духовния свят така, че да може още със своето навлизане в негови-

те предели човешкото съзнание да бъде способно да се приобщава към света на високо еволюиралите светли същества. Вие ги наричате ангели.

Космическата програма за еволюция на духовния свят вече изисква ново, по-високо ниво за живот и развитие на човешкото съзнание. Неговите способности трябва да се разширят и то да стане пригодно за новите форми на съществуване, които налагат чисто обективните причини. Те се диктуват от Замисъла на Сътворението за приобщаването на човешкото съзнание към формите на нематериалния свят. То е необходимо за Тънкия (невидимия) свят поради новото съдържание, което има. Неговото ново съдържание са знанията, придобити от живота във физическия свят. Сега вече физическият свят не е това, което беше. Условията за живот в него в голяма степен се промениха. Те вече не съответстват на първоначалния замисъл и първоначалните форми за придобиване на знания вече се промениха. Това, разбира се, става съвсем планомерно и така както човешкият живот сега е коренно различен от този преди 1000 години, така предстои да се промени животът на Земята и в следващите години. Духовният свят "ще слезе" в голяма степен като програма, която трябва да се възприеме от човешкия ум и да се изпълнява, за да има напредък. Духовният живот на хората в условията на физическият свят е следващата стъпка, която трябва да се осъществи, за да се реализира планомерно Замисълът на Сътворението. Затова е необходимо хората, които сега живеят на планетата, да потърсят възможности за своето огрмотяване за живот в духовния свят. Децата, които сега се раждат, носят нови знания и имат своя програма за духовен живот в условията на физическия свят. Необходимо е това да бъде осъзнато от хората, които ще съпътстват Прехода. Тяхното съзнание трябва да бъде подготвено за новите условия, за да се използват техните знания — техният потенциал да послужи на новото човечество като основа, върху която то да се развива.

Как да организира човекът своя духовен живот?

Първо, като промени отношението си към храненето. Трябва да се използва основно растителната храна. Все още е възможно да се консумира мляко, млечни

продукти и яйца, но това в следващите 50—60 години също ще трябва да отпадне. Използването на месото като основна храна вече създава проблеми не само на клетъчно, но и на енергийно ниво. Този начин на хранене се отразява на качеството и структурата на съзнанието, което трябва да придобие нова фино-енергийна структура.

Второто нещо, което изисква задължителна промяна, е свързано с отношението на човека към самия себе си. Вие трябва да приемете истината, че тук сте изпратени, за да усъвършенствате съзнанието си и така да изградите нова форма на живот.

Какво означава това?

Сега предстои Преходът — усъвършенстването на сегашната енергийно-информационна структура на съзнанието, което във висшите слоеве на светлината трябва да притежава различна от досега съществуващата плазмено-кристална решетка. Ще трябва да отпадне плазменият елемент, да остане само кристалният строеж като носител на информационното съдържание на човешкото съзнание.

Такава фино-енергийна структура може да изгради само този човек, който осъзнае голямата отговорност за своето лично участие в изпълнението на Замисъла за еволюция на живите организми във Вселената. Съществуват различни степени на Прехода, затова сега на човешките същества им предстои да минат най-напред през йерархията на ангелите, т.е. през нивото на усъвършенствания модел на енергийно-информационната структура. Ангелите са безплътни същества, но вие знаете, че ангелите са изключително добронамерени и изпълнени с любов. Ето това трябва да постигнете и вие. Човекът трябва да промени отношението към себе си, като мисли за своето тяло, за своят организъм с любов. Трябва да заобичате себе си не егоистично, с намерението да нахраните колкото е възможно по-добре плътта, а да потърсите възможност да осигурите светлина и любов за тази плът, за да ѝ дадете възможност да живее и да диша по-леко. Това означава да промените преди всичко мисленето си. Да възприемете вярата в своя Божествен произход като отправната точка, от която нататък ще трябва да се развивате.

Ако вие осъзнаете, че сте творение на Висша разумна сила и че сте част от Великия Замисъл за живот във Вселената, ще можете да работите върху себе си спокойно и разумно. Ще можете със своите действия да бъдете съработници за изпълнението на този Замисъл и така съвсем планомерно и последователно човешкият род ще се изкачва по стълбата на еволюцията — еволюцията на духа. Затова ви е необходим духовен живот, защото чрез него ще облагородите своя ум, ще промените мисленето си и така ще започне вашето бавно, но сигурно духовно израстване.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Преходът

В същност за какъв преход става въпрос?
Човечеството тръпне в тревога от предстоящата неизвестност. Използваме думата "неизвестност" условно, защото в случая нейното значение е подсилено от очакването за края на света. Предположението става още по-тревожно, когато се свърже това очакване с календара на маите. Той напоследък се използва едва ли не като документ, като веществено доказателство за някаква истина. Разбира се, никой в случая не оспорва достойнствата на календара. По-важно е да уточним за какъв преход става въпрос. Всъщност по въпроса вече е налице значително количество информация. Тя има сходно съдържание. Всички информационни източници говорят за голямата потребност от промяна на съзнанието, като се обосновават с досегашния неправилен начин на живот. И в действителност човечеството след хилядолетия съществуване се утвърди само и единствено като консуматор на природните ресурси, без да потърси възможност да защити природата от безогледна човешка намеса. Втората, много съществена причина за необходимата промяна е неправилното развитие на науката. Това е дехуманизирана наука, която работи без необходимия морал, и доказателства в това отношение има много. Човечеството трябва да премине на нов етап от своето развитие — науката трябва да служи на обществото, на всички хора, а не на определени личности, които използват новите знания за собственото си забогатяване и експлоатация на човешката личност. Висшите учители ни призовават да потърсим спасение във и чрез нравствеността. Те

се стремят да ни научат как да преминем на качествено ново ниво на общуване. Според тях ние можем и час по скоро трябва да изградим своите взаимоотношения с Любов. Само така животът на Земята ще се запази. И тъй като развитието на живота на тази планета е свързано с еволюцията на живота във Вселената, всички хора са длъжни да се замислят за културата на своето поведение и общуване с природата. Сегашният етап от развитието на човечеството е в напреднала фаза, т.е. хората в голяма степен вече са застрашени от самоунищожение, и то в резултат на собственото им недалновидно отношение към Природата и тяхната бездуховност. Ето тези факти налагат бърз и качествен преход за пълна промяна в начина на живот. *Ако човечеството не вземе в свои ръце инициативата за тази промяна, ще се наложи чрез намесата на Висшите разумни сили да се направи корекция. За какво става въпрос?*

В ход е вече информация, която говори за ***квантов преход*** на човечеството. Това е информация, която идва от нивата на Висшето Съзнание. Тя съдържа в себе си голяма доза истина, защото подсказва една предстояща възможност. Това е възможността за трансформация на биологичния организъм, за неговото превръщане в енергийна структура. Силата на това явление е Божествена, т.е. дело на Висшите разумни сили, които се грижат и работят за живота на Земята. Вече е време да се популяризира тази информация, защото значителна част от хората ще претърпят такава енергийна трансформация. Тя ще бъде използвана, за да се проведе следващата голяма промяна, свързана отново с формирането и еволюцията на съзнанието. *Еволюцията на човешкото съзнание се изразява в неговата качествена промяна, осъществена на нравствена основа*. Там, където нравствеността — такава, каквато е създадена според Великия промисъл на Сътворението, бъде усвоена като начин на живот, ще бъде отбелязано първото ниво от преминаването на човешкото съзнание в йерархията на ангелското съзнание. Ангелско съзнание ще рече ниво на нова, по-висока степен на разумност, която се гради вече само и единствено върху основата на Божествената Любов. Ангелското съзнание е основа за

бъдещото развитие на Духа, за неговите превъплъщения в световете на висшите цивилизации.

В какво се изразява квантовият преход за човечеството? Това е абсолютно превръщане на биологичния организъм в енергийна структура, която запазва пълния интелектуален потенциал на личността. Ако бъде използван квантовия преход, целият биологичен организъм мигновено ще бъде превърнат в енергийна структура — ще приеме формата на светлинно тяло. Целта на тази качествена промяна ще бъде да се създадат нови форми на живот, които ще бъдат специално организирани в духовни общества. Тези общества ще населяват определена планета, където ще могат да проявят наученото от живота си на Земята. Или какво ще се получи? Хората ще бъдат освободени от плътта и като светлинни тела ще преминат в нови условия за живот, където ще могат да използват своите знания. Тяхната духовна същност ще се проявява пряко чрез възможностите, които ще им бъдат осигурени за свободна творческа дейност.

Квантовият преход ще се използва много внимателно — според нивото на съзнание на отделната личност. Така че една част от населението ще бъде "изнесено" от пределите на Земята, но друга част ще остане. Останалите на планетата хора ще бъдат приведени в състояние на ново съзнание. Какво означава това?

Условията за живот на Земята — такива, каквито сега съществуват, вече не отговарят на Замисъла на Създателя за живот във физическия свят. Програмата за еволюция на човешкия род, за неговото духовно развитие буксува. Успоредно с това са създадени от човешката техническа мисъл, усложняващи екологичното равновесие обстоятелства. Събрани заедно двете причини — моралният упадък и опасността от екологична катастрофа, налагат необходимостта от съществена промяна в организацията на живота на тази планета. Ето защо ***ще се наложи свободната воля на хората да бъде отнета***, макар и временно, и хората да живеят според внушеното им поведение. Това поведение ще бъде съобразено с възможността да се туширa в голяма степен замърсяването, предизвикано от негативната психическа енергия и от пряката човешка дей-

ност. Във всички свои действия и мисли хората ще бъдат ръководени от Висши Същества, за да придобият знания и опитности, които ще им гарантират по-нататъшното правилно поведение, т.е. да създадат условия за новия живот. Новият живот трябва да създаде различна от сегашната действителност. Хората ще се хранят различно от сега. Ще бъде изхвърлено изобщо месото като храна и животните, които сега познавате, ще можете да виждате само в зоологически градини. Мляко ще се добива от растенията, яйцата ще бъдат заместени с плодове, хората ще се хранят само с растителна храна и това ще промени много начина им на живот и тяхната духовна същност. ***Ще има и такива хора, които ще бъдат "изтрити" от лицето на Земята***. Това са хора, които след многократни прераждания не са поискали да се променят никак. Те са останали все така злобни, все така завистливи, все така агресивни спрямо другите хора и природата. Те ще загинат от катастрофи, бедствия или най-вече от нелечими болести, за да се преродят в низши животни и да започнат да се учат на живот от най-ниското стъпало на духовното развитие.

Как ще бъдат разпознати хората с различни нива на съзнание?

С помощта на фината енергия. Съществува такава възможност за разпознаване на фино енергийно ниво, която няма как да бъде обяснена сега.

Всичко това, което записахме дотук, е предвидено като евентуална програма за осъществяване на прехода чрез Висша намеса. Това е вариант, който ще бъде използван само в краен случай, а това означава, само ако хората не успеят да постигнат разбирателство помежду си и продължават все така грубо да експлоатират човешкия труд, ако те продължават да вредят на себе си, на обществото и Природата. Казано с други думи, ако хората не променят качествено своето мислене, своето съзнание и не покажат, че могат да живеят разумно. Разумно — ще рече хората да потърсят добрата дума, благородните човешки взаимоотношения и знанието за новото хранене.

Знанието за новото хранене е толкова актуална задача, както например екологичният проблем или пробле-

мът с негативната енергия. Има много информация за здравословно хранене, но тя не е търсена, не е предпочитана от хората. Ще бъде "внесена" още такава информация и ще се направи възможното от Наша страна, все още без да отнемаме свободната воля, тази информация да се използва, и хората да престанат да употребяват животните за храна. Този вид хранене — без месо, ще отстрани много здравословни проблеми, много болести, които сега измъчват хората. Но най-съществения ефект, който ще настъпи е формиране на ново мислене. Без животинското месо, човек формира ново, различно мислене.

Какво трябва да кажем в заключение на тази тема?

Квантовият преход е бил използван веднъж в историята на човечеството. Това се е случило с маите. Но тогава причината е била друга. Ще я оставим без пояснение, защото нейното оповестяване би предизвикало недоразумения. Човечеството не е готово още да чуе тази истина.

Другото, което е важно да се каже в заключение, е свързано с плахата надежда, че човечеството вече осъзнава в голяма степен необходимостта от промяна — качествена промяна в мисленето, в нивото на съзнание. Напоследък се създадоха много духовни общества, които за наша радост работят добре. Много хора започнаха да търсят здравословното хранене. Правят се опити да се ограничи замърсяването на природата. Всичко това създава предпоставка човечеството само да се справи с наболелите проблеми. В тази насока е и нашата голяма морална подкрепа. Това означава предвиденият план да не се задейства, защото хората ще намерят правилния път. Тогава първото ниво на ангелското съзнание ще бъде формирано тук, на Земята, и ще започне реализацията на неосъществения все още Божествен Замисъл за живот чрез любов.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Отново за промяната

В темата "Преходът" записахме конкретни подробности, свързани с необходимостта от съществена промяна в съзнанието на хората. Там изтъкнахме голямата потребност от ново отношение към науката и изобщо към самия живот. Трябва да се живее по нов начин, който да гарантира друго, различно, много различно от сегашното потребление на природните ресурси. Всичко в темата беше конкретно насочено към съществуващата на планетата действителност. Сега искаме да кажем, че е много важно всеки човек да проумее, че планетата Земя не е нещо изолирано от останалата част на Вселената. Планетата Земя е част от тази Вселена и затова всичко, ставащо в космическото пространство, засяга пряко и планетата Земя. Напомняме отново тези факти, за да кажем и още нещо по въпроса, а то е съвсем конкретна информация: по силата на съществени изменения в дълбините на Вселената изменения вече настъпват и на тази планета. Измененията във Вселената, измененията на всичко, което я изгражда, се дължат на Замисъла, на Единната Програма за развитие на Цялото. В този смисъл еволюцията на всичко съществуващо е факт, който няма как да бъде пренебрегван. Той се налага от само себе си, защото съдържа основния Замисъл за живот на Сътвореното. Не може да се разглежда поединично състоянието на която и да е планета, защото всички те са включени в Единната Програма за развитие на Вселената.

Всички космически обекти са потопени в необозримия по размерите си океан от енергия. Самите те са въплъщение на светлинните енергийни тела на висшите по

своя произход мисъл-форми на Създателя. Всичко включено в тяхната структура се крепи на основния духовен образ, изграден като елемент за развитието за всичко съществуващо. В системата на техния първообраз лежи една основна форма и тя служи като фундамент на плътното тяло. Това е координатата на сътворението, която служи като матрица за плътната форма на всяка от планетите. Споменаваме този факт, защото така можем да обясним, че енергийната основа на космическите обекти (координатата на сътворението) вече навлиза в нова фаза на своето състояние. В резултат на предвиденото в Единната Програма за развитие на Вселената в нейните недра вече навлиза нова по своето съдържание енергийно-информационна сила. Тя има качествено нов състав, защото в нея е вложена нова по своето съдържание информация. Тя предполага развитие на всички форми на ниво Вселена, което ще стане причина за създаването на различни от досега съществуващите светове. Казано с други думи, настъпва нов етап от развитието на Вселената и Земята като част от вселенското пространство също е подвластна на това изменение. Но съществено важно е и хората да знаят, че това изменение засяга не само планетите като космически обекти, не само енергийното пространство на необятния Космос, но и човешкия организъм. Човешкият организъм е съществен елемент от Сътворението и като мисъл-форма, висша по своя произход, той подлежи на промяна точно толкова, колкото и всичко останало.

Става въпрос за започнали и ритмично придвижващи се етапи на развитие, които имат необратим ход. В този смисъл ако човешкият ум приеме този факт, ще се превърне в съработник на Великото Съзнание, ще стане съавтор на Великите Промени. А те са велики, защото произхождат, както вече казахме, от Идеята на Създателя за развитие на Вселената. Още веднъж ще напомним, че нищо не е в покой. Всичко се развива и допринася за хода на Еволюцията. Затова промените, които настъпват, са започнали и се развиват на енергийно ниво. Енергията в пространството вече е носител на нова информация и това променя нещата. Информация съдържа Програмата за видоизменение на всичко съществуващо. Друг е въпросът, че тези изменения ще

бъдат осъществени на различни нива. Така вече измененията на атмосферната обвивка на Земята, изменението на нейния климат, промяната в съдържанието на водните басейни — съдържание на различни форми на живот, вече е забележимо. Изменение имат вече и някои животински и растителни видове. Изменения има най-вече на фино енергийно ниво и в този смисъл светлинните пластове вече имат различен строеж. Всичко това при един внимателен поглед може да се забележи.

Няма как при това положение човешкият организъм да не претърпи промяна. Тя е повече от наложителна, за да може да послужи за целите на Еволюцията. Тук обаче съществен фактор е човешкото съзнание. Желателно е промените да настъпят с негово участие. Но това е задача с определено време за решаване. Решението на тази задача не може да бъде отлагано до безкрай. Затова казах, че ако не настъпят желаните промени в съзнанието на човека, ще трябва да се използват Силите на Сътворението за наложителни действия по отношение на човешкия организъм. Пак да уточним, независимо от много досегашни публикации по въпроса, за каква промяна в съзнанието на хората става въпрос. Човешкото съзнание трябва да приеме Любовта като начин на живот. Това е, което ще спаси човечеството от самоунищожение и Вселената от катаклизми. Защото ако при вас настъпи самоунищожение, за Вселената това ще бъде катаклизъм. Защо отново говорим за Любовта? Защото това е основната енергия на сътворението. Любовта е енергия, тя е Силата на Сътворението. Затова вибрациите на планетата, а и във Вселената, сега са различни. Защото новата информация, вплътена в енергийното пространство, разгръща Програмата "Любов". Тази Програма е същественият фактор на промяната. Космическото пространство е изпълнено с вибрациите на тази Велика Идея. Точно вибрациите на основния енергиен пояс изискват промяната и в човешкия организъм. Защото без промяната вие не можете да бъдете в синхрон с общото вибрационно ниво на Вселената. Ето това е изключително съществен момент, който трябва да бъде осъзнат от човешкия ум. От осъзнаването на тази Истина зависи по-нататъшното развитие на Живота във Вселената.

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

За предстоящите промени

(записано на 07.01.2009 г.)

Всичко, което се случва през последните години, не е някаква приумица или просто резултат от нечие намерение да създава проблеми. Това, което се случва, е отработвано от хората години като резултат от тяхното нехайство, невежество и най-вече алчност. А всичкото взето заедно, създава АДА на Земята.

Хората от обикновени потребители на земните богатства се превърнаха в експлоататори, а най-лошото е, че не искат да си дадат сметка докъде са стигнали в изземването на природните ресурси. Когато възникна проблемът между Украйна и Русия, се видя изключителната зависимост на цялата световна икономика от газ. (Не говоря само за руски газ, а изобщо за газта като енергиен източник) И всичко това се случва поради нехайството на човечеството по отношение на усвояването на нови енергийни източници. И в други теми е съобщавано, ще го кажа и сега: съществуват чудесни възможности за екологично чисто производство. Висшите учители могат да предложат нови знания, стига да има кой да ги чуе. Тревожното е, че засега побеждават тия, чието производство е набрало инерция, и богатството на тези хора ги прави "силните на деня". Затова поради ниския морал и неотработената нравствена основа човечеството ще пострада повече от това, което сега се явява като трудности. Задълбочаването на кризите ще продължи, напрежението между народите ще нарасне, ще се развият нови "локални" военни конфликти и много хора ще пострадат. Всичко това ще

бъде резултат от глупостта човешка. Но то не е всичко. Като живо същество Земята страда, а също толкова живият Космос вече реагира като вид самозащита срещу новите замърсители, които идват от Земята. И като резултат ще дойдат киселинни дъждове, поройни дъждове, резки минусови и плюсови температури, земетръси. Планетата Земя ще бъде трудно обитаемо място за нормален човешки живот, ако го разбираме като сговорчивост между хората и добро отношение към Природата. Но както се казва: станалото станало! Какво може да се направи оттук нататък, за да се смекчат ударите от тежките последствия?

Първото нещо е хората да спрат да злобеят един срещу друг! Да престанат да се крадат, да се лъжат и да се убиват!

Човекът трябва да си тръгва оттук духовно богат. Той трябва да натрупа знания, но това може да се случи, само ако човешкият ум разбере изключителната потребност от облагородяване на човешките взаимоотношения. Без облагородяване на отношенията между хората нищо няма да се получи! Затова призивът към човечеството е: Опознайте добродетелите! Опознайте знанията, които те ви дават, за да спасите живота на тази планета! Защото не става въпрос само за вашия живот, но и за живота в цялата Природа.

Виждате, че в ход са силни, необратими процеси на глобализация. Успоредно с тях се развиват и допълнителни, непредвидени усложнения, които превръщат идеята за новия световен ред в абсурдно начинание. Казахме го скоро, но ще припомним пак: колективното съзнание не е готово да приеме новия начин на живот. Човешкият ум за съжаление все още твърде примитивно разсъждава! Човешкият ум се е окопал дълбоко в материалния свят и не иска да погледне за надвисналата над планетата опасност. А хората могат, все още могат да се спасят. Пак казвам, като приемат знанията, които им дават добродетелите. Това са благородни знания. За нищо друго не става въпрос! Знанията от добродетелите ще направят човешките взаимоотношения градивни. Ако бъдат възприети знанията само от петте добродетели, светът ще бъде спасен! Петте добродетели са: човеколюбие, добродушие, достойнство, благоразумие и

благородство. Хората трябва да започнат да мислят по нов начин! Когато всеки потърси благородното знание, което носят добродетелите, и го усвои, ще се промени колективното мислене, ще се издигне на ново ниво колективното съзнание.

Как искате Бог да ви помогне или не знам какви сили да ви спасяват, след като вие самите не искате да се потрудите за себе си!!! Мислете, право мислете! Защото времето тече. Вашата задача сега е да се грамотявате със знанията от добродетелите, за да може в хода на глобалните промени да се измени и посоката, в която неразумното човечество се е ориентирало. А посоката трябва да бъде живият път на истината за човешкото добруване. Вие сте създадени за живот! За справедлив, благороден живот! Възползвайте се от това свише изпратено благоволение!

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

За принципите на сътворението

Всеки, който иска да работи за своето духовно усъвършенстване, трябва да знае, че първото нещо, което е необходимо да направи, е да си даде сметка какво знае той за себе си. Едва когато си обясни, кой е той и какво търси в този свят, тогава ще може да се определи като последовател било на Учението на Бялото братство, било на друго някакво учение. В случая, като говорим за Учението на Бялото братство, трябва да знаем, че то е усъвършенствана форма на Христовото учение. Защо усъвършенствана форма? Защото Христос приживе, по времето на земния Си живот не успя да каже всичко и още повече да направи всичко. Но Неговите възможности по-късно, а и сега, не са по-малки. Затова нека чрез изпратените текстове бъде прието онова, което е и ще бъде съществена част от работата на привържениите на Бялото братство.

Какво е необходимо да се знае?

Първо трябва да се отчете обществено-политическата обстановка, в която живеете. Всеки трябва да си даде сметка, че не може вече да се живее само за себе си. Просто един такъв живот проваля бъдещето на човечеството. Всеки, който е стигнал до такова ниво на съзнанието си, че да се самоопредели към дадено духовно учение, трябва да има готовността да работи за Цялото. Цялото в случая означава хармонична връзка между духовната личност и Висшата Космическа йерархия — синхронно движение в посока усъвършенстване на духовния живот на хората. Оттина времето, когато се

смяташе, че някои са посветени, а други не. Сега всички могат да бъдат посветени, стига да пожелаят това. Сега грамотността на хората е много по-голяма. Едно време имаше хора, които дори не знаеха да четат и пишат. Как да бъдат посветени? Сега всички четат и пишат, всички могат да мислят, всички могат да избират и точно тук е разковничето. Кой какво избира и защо.

Това, което сега трябва да се направи, е да се разбере, че всеки трябва да има отношение към живота в семейството си, към живота в колектива, към който принадлежи, и още повече към живота на етноса или, още по-вярно е да се каже, към живота на човечеството. Всичко е взаимно свързано. Няма самостоятелно живеещ организъм. Всичко е потопено в океана на универсалната жизнена енергия, а тя е пронизана от Мисълта на Създателя. По-правилно е да се каже, че универсалната жизнена енергия е уплътнена от Мисълта на Създателя. Духът на Неговото Слово изпълва пространството и въпрос на желание е за всеки човек да го приеме. Желанието, обаче, е свързано с повече труд, с повече усилия за изпълнението на волята на Абсолюта — живот на Добрата воля за жива творческа дейност. Живата творческа дейност е дело на Ума и Съзнанието на човешката личност. Това ще рече, че всеки, който иска да участва в развитието на духовния живот на човечеството, трябва да знае, че това развитие тръгва от него самия. Това е стара истина и тя е казвана и от други духовни учители, но въпреки това все още не е осъзната. И това е причина за изоставането на човечеството в неговото духовно развитие. За да има напредък, трябва да има отношение по този основен проблем на Сътворението. Това е изискване, заложено дори и в най-ниските нива на живота. То идва от принципите на Сътворението, а те казват, че нищо не може да се случи, ако няма привличане, т.е. ако няма движение. Според сегашния случай трябва да кажем, че нищо не може да се случи, ако няма лично отношение (движение на мисли и чувства). То се гради върху грамотността и живата жизнена позиция на отделната личност. Грамотността изисква запознаване с принципите на Сътворението, а живата жизнена позиция изисква разбиране на тези принципи.

Така че стигнахме до второто нещо, което трябва да се знае — познаването на принципите на Сътворението. Те са дадени много отдавна на човечеството като кратки формулирани правила. Тук само ще ги припомним, защото съвременната наука в голяма степен вече ги е доказала.

Първият принцип, който трябва да бъде познаван и добре съблюдаван, е необходимостта от баланс между мъжкото и женското начало. Пълната хармония между мъжкото и женското начало сега трябва да се проявява като разумно разбирателство между двата пола и пълното зачитане на човешките права без да се смята кой е мъж и кой жена. Всеки има свое място и своя отговорност за живота на Цялото.

Вторият принцип, който трябва да се познава много добре, е принципът, известен като закон за причината и следствието. Няма следствие без причина и няма причина без следствие. Всеки сам залага едното и другото със своите мисли и действия. И ако в личния живот това е въпрос на лична грамотност и отговорност, то за човечеството вече трябва да се мисли, че е отговорно колективното съзнание. Но как да се промени то, като отделната личност все още нехае?

Третият принцип на Сътворението е свързан с вибрацията. Нищо не е в покой. Всичко се движи. И колкото да изглежда това познато, трябва да се признае, че на фино енергийно ниво този факт не е добре проучен. Човечеството едва в последно време започна да го изследва по-внимателно. В този смисъл трябва да стане ясно, че мислите и чувствата също имат свои вибрации и те са в зависимост от вложената в тях информация. Това подсказва, че всеки трябва да се чувства отговорен за мислите и чувствата, с които живее, защото те се излъчват в пространството и стават достояние на Цялото.

Има и още нещо, много съществено, което трябва да бъде водещо в мислите и действията на всеки човек. Това е пълната увереност в действието на закона за резонанса, известен още като Принцип за привличане на подобното. Ще припомним, че според него подобното привлича подобно, и тук пак стигаме до отговорността за мислите и чувствата, с които живее всеки човек.

Това не е всичко свързано с Принципите на Сътворението, но е основното. То обяснява необходимостта от познаването на друг основополагащ принцип, който включва всички тези изисквания, за да може да влезе в действие. Това е Принципа за Взаимоотдаването. За да бъде спазен той, трябва да се постигне пълна хармония между мъжкото и женското начало, а това означава синхрон между всички останали принципи, което от своя страна изисква те да бъдат познати и добре използвани. Осъзнатото приемане на Принципа на Взаимоотдаване ще донесе на човечеството мир и разбирателство, защото това е принципът на Добрата Воля. Тя е заложена като безотказно действащ фактор в Природата, остава да се приеме и от човешкото съзнание.

Всичко, което записахме тук, има за цел да събуди интереса на читателя към Принципите на Сътворението, за да може те да се познават и така да се изгради необходимото за съвремието светоусещане. Тяхното познаване ще убеди всеки, дори и преднамерено разположения, че живеенето е процес на интегриране на човешкия ум с Идеята на Великото Съзнание за живот чрез Любов, живот на Добрата Воля и извисяване на човешкия дух. Всичко е предвидено в Замисъла за Сътворението, и тъй като то принадлежи на Мисълта на Великото Съзнание, остава да се приеме фактът, че и човешкият ум е продукт на Сътворението. Свободната воля, която му е дадена, трябва да се възприема като отговорност за изпълнението на живототворящата Програма на Божия промисъл. От това, как ще бъде възприета тази отговорност, зависи бъдещето на човечеството, бъдещето на планетата.

УЧИТЕЛЯ БЕИНСА ДУНО

Неосъзнатата сила

Пишем тази тема заради тревогата, която все повече ни завладява във връзка с климатичните промени на планетата. Това е въпрос от първостепенно значение и изисква категорична позиция от страна на всеки човек.

За да се уреди добре този проблем, ще трябва да се промени отношението на хората към производството и да се овладее желанието за свръхпроизводство. И тук вече се стига до разбирането на хората, с което те живеят. Преобладаващото мнозинство предпочита богатството. В това няма нищо лошо, стига то да се разбира по един приемлив начин. Не богатство заради охолството, а богатство заради удобството да се живее правилно. Но какво означава удобството да се живее правилно? Какво означава изобщо да се живее правилно? Тук трябва преди всичко да се направи уточнението, че става въпрос предимно за живота, който засяга мнозинството от населението на Земята. Защото една малка част от това население живее и ще живее в охолство дотогава, докогато не проумее крайно ненужното си забогатяване. Сега средствата за производство и облагите от него са в ръцете на определен брой хора. И така трябва да бъде, за да може да се управлява производствената дейност. Лошото идва от неправилното отношение на имащите към печалбата, която те реализират. На сегашния етап от своето развитие тези хора печелят и превръщат печалбата основно в свое притежание. А би трябвало да знаят, че това което произвеждат, не е тяхна собственост, защото те са закупили машините и суровините за производство, а

защото според добрата воля на Съдбата те са здрави и разполагат с условията за дейността, която извършват. Никой, никога не слага в сметката си точно този момент: Божието благоволение, което хората приемат като добра съдба. И ето го отговора на въпроса какво означава да живееш правилно. Да живееш правилно означава да си постигнал такава грамотност, според която да разбираш Божията воля, т.е. да можеш да си обясняваш кое, защо и как се случва с тебе и около тебе. Да вярваш в собствените си сили, но да знаеш, че те са успешно приложими в рамките на създадените обстоятелства. Вярно е, че личните качества определят начина на живот, но нали и те се развиват според волята Божия.

Личните качества се развиват един път според човешката воля и втори път според Божията воля, т.е. Бог дава, а човекът взема толкова и колкото може да употреби според своите умствени способности, според нивото на умственото си развитие. За да се разбере правилно това, което казвам досега, трябва да се знае нещо много съществено. Всеки човек идва на този свят с определена задача. Дори и най-обикновеният човек, бил той говедар, обущар или земеделски стопанин, идва на този свят със своето предназначение. За всеки човек са предвидени най-малко две възможности за неговото развитие, дадени са му като дарба поне две неща, които той може и би трябвало да развие. И дотук свършва това, което някои наричат предопределеност. Оттам нататък в ход е свободната воля на човека. Някои хора успяват и в едната, и в другата насока, т.е. да развият повече от една от своите способности, но те са много малко. Предимно се осъществява едната възможност. Понякога хората не използват това, което по рождение им е дадено, и тръгват към някакви свои съвсем далечни от вродените им способности идеи. Тогава те предимно се провалят или много рядко постигат прилично ниво на развитие. Когато човекът положи усилия да развие едната от вложените в него способности, той все едно получава допълнителен вятър. Това е така, защото в изпълнението на предприетото начинание се включват вродените умения, а какво ще рече това? Вродените умения са максимално постигнатите опит-

ности, които човешката духовна същност притежава, плюс вложените от Твореца още при сътворението качества в човешката душа, необходими за нейното развитие. Точно тук се проявява Божията воля. Висшите същества, които отговарят за развитието на човешката духовна същност, имат възможност във Висшето астрално училище да преглеждат точно този духовен багаж, с който се движи човешкото съзнание, след като се раздели с тялото. Те преглеждат, преценяват, правят равносметката и решават кой за какво най-вече е способен на базата на постигнатите знания и умения. Така се залагат двете, а понякога и повече възможности за развитие на човека, вече във физическия свят. Ето това е то, Божията воля, това е то, Съдбата, която определя начина на живот за всеки отделен човек. Така се оформя неговото предназначение и се формира неговата предопределеност. Оттам нататък, вече навлязъл във физическия свят, човекът използва свободната воля. Как става това?

Във физическия свят човек идва с определено ниво опитности, които определят качеството и възможностите на неговия интелектуален потенциал. Като творение на Великото Съзнание той притежава и качествата, които са му необходими, за да може от това ниво нататък да създава и развива своите лични умствени способности. И това е то, основният фактор, който в голяма степен ще определи възможностите на човешката душа за нейното развитие. Защото Умът отваря вратите във физическия свят, за да може да се изяви човешката индивидуалност — човешкият ум е главната действаща сила, а човешката душа е същинският твореи. Силата на ума и творческият заряд на душата дават възможност на Духа да изяви конкретността на вложения в човешката душа интелектуален потенциал. Под интелектуален потенциал трябва да разбираме вложените от Твореца качества в човешката душа, плюс съхранените от човешкото съзнание опитности. Ето така човешката воля и Божията воля получават възможност да се изявят в рамките на един човешки живот, създавайки ново съзнание. И сега трябва да се направи уточнение. За ново съзнание можем да говорим, когато наличните качества търпят

развитие дотолкова, че да наложат промяна в духовната същност. Ако за един цял човешки живот нивото на интелектуалния потенциал остане същото, с което човекът е дошъл на тази планета, значи той не е постигнал никаква промяна и не може да се отбележи развитие. Няма промяна — няма развитие. Трябва да отбележим, че това за съжаление не е чак толкова голяма рядкост.

Когато има промяна в духовната същност, вече говорим за развитие, което определя качеството и количеството на научения урок. На сегашния етап от своето развитие човечеството като цяло прави един много сериозен пропуск — отказва да приеме настойчиво предлаганата му промяна в неговото духовно развитие. В този смисъл главният урок не е усвоен, човекът не се е научил да общува правилно с природата. А той е създаден като неин стопанин — за съжаление все още твърде безотговорен. Умението да се разговаря с природата, да се разбира нейният език и да се постигне пълноценна интеграция на човешката мисъл като енергиен фактор с енергийната същност на природата е все още далече от човешкото съзнание. И резултатите са повече от тревожни. Природата вече упорито подсказва колко сериозно, човечеството е престъпило Божията воля. Т.е. човекът е пренебрегнал първата и основа задача, която определя смисъла на неговия живот — да познае себе си. Като тръгне от себепознанието, човешкият ум ще открие и вложените според волята на Твореца качества в човешката душа. Тогава те могат да бъдат използвани за набавяне на нови опитности и за събуждане на вече съхранените опитности, за да се постигне развитие. Чистотата на човешката душа може да се изяви пълноценно само при тези условия. Ето това, което записахме дотук, е твърде необходимо да се знае и още по-важно да се разбира, за да може човекът да проумее своята отговорност за това, което се случва в природата и с природата, както и със самия него.

Сега акцентът на следващата част от темата трябва да падне върху човешката мисъл като енергиен фактор. Не че не е писано и говорено по този въпрос! Но Аз ще попитам: и какво от това? Доколко хората проумяха истината за въздействието на техните ми-

сли като причинител на климатичните промени? А дадоха ли си сметка хората за цената на своята производствена дейност, за цената на научно-техническата мисъл, която определя начина на производството? И едното, и другото са силни, унищожителни фактори за нормалното съществуване на природата. Сега се вижда, че в резултат на тревогата, която непрекъснато оповестяват учените, правителствата най-после се раздвижиха. Късно, но все още не фатално късно. Може да се направи необходимото за спасяване на планетата, но те не могат да постигнат необходимото разбирателство помежду си. И това е така, защото всеки "дърпа чергата" към себе си — да се запази природната среда, но ако може ние да задържим цената на производството на същото ниво. Ето защо пишем тази тема, защото тук трябва да се намеси като изключително решаващ фактор, гражданското общество. За да се предотвратят по-нататъшни климатични промени, са необходими гласът и действието на всеки човек на планетата.

В каква степен и как всеки може да бъде полезен?

Записахме по-горе в текста доколко и как свободната воля може да действа, записахме и за ролята на Божията воля. Тази кратка по същество информация трябва да се приеме и да се осъзнае от всеки човек. Трябва всеки да е напълно наясно, че неговото мислене и неговите действия могат както да създават, така и да рушат. Затова всеки човек трябва да живее с чисти и благи мисли и когато върши каквото и да било, да знае, че не го върши само за себе си. Като излее домакинята съответния препарат, за да си почисти умивалника, тя не е свършила само своята си домакинска работа. Нейният умивалник е чист за сметка на поредната доза замърсител, който е изляла заедно с чистата питейна вода. С този пример ние не заставаме срещу хигиената, но искаме да кажем, че хигиената на бита може да има и друга, по-приемлива цена. Вярно, ще са необходими малко повече усилия и време, но ще спестим капката отрова за природата. Нашите действия, дори и тогава, когато засягат хигиената на бита и производството на малката семейна фирма, имат съществено значение.

А по отношение на мерките, които правителствата все още се бавят да приемат като решителни действия, трябва да се създаде гражданска непримиримост. Чести и твърде непоколебими трябва да бъдат гражданските протести в своите искания за опазване на природната среда. Екологичната култура трябва да бъде критерий по отношение на достойнствата, които трябва да притежава всеки политик. За съжаление гражданското общество твърде много закъснява в своите действия. И това се дължи най-вече на неосъзнатата сила, която то притежава. Човешката мисъл има силата да прониква и в съзнанието, и в материята. Използвайте я за добро! Използвайте я, за да се обедините около идеята за спасяване живота на планетата. Климатичните промени са ярко доказателсгво за прекомерната злоупотреба с въздуха, водата и почвата — все фактори, без които не може да има живот. Използвайте вашата свободна воля за градивни мисли и действия! Осъзнайте значимостта на вашия собствен живот! Бъдете уверени, че всяка добра мисъл носи живот. Подкрепете майката Земя с вашите светли чувства и мисли, за да дарите живот! Живот за планетата, живот за поколенията!!!

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

2012-А година?!

За приближаващата 2012-а година в последно време се говори като за съдбоносна година, говори се, че тогава ще се случат невероятно важни за живота на Земята неща.

Откъде идва важността? От голямата необходимост да се промени ролята на тази планета за бъдещото съществуване на Вселената. Сега нейната основна задача е да се създаде живо работещо съзнание за Homo sapiens. Изпълнението на тази задача върви неправилно. Това е видно от досегашния начин на живот. В голяма степен напредва развитието на науката, но това не е онази наука, която беше предвидена в Божия промисъл да се развие. Стана така, че човешкият ум реализира изкористената форма на знания. Това се случи, не защото Бог така е искал, а защото, поради мъдростта на Замисъла Си, Той позволи на хората сами да подреждат живота си. И те го подредиха! Стана така, че желанието на определени хора за пълно господство над света взе връх.. Тези, които искат да диктуват на света как да се развива, имат своя програма, свое виждане за живота на планетата. То се различава от това на Бога, от Неговата Програма, защото предвижда живот за малцина и обезличава останалите, превръща ги в маса роботизирани същества. Впрочем така се изпълни онази част от Замисъла за живот на Земята, която трябваше да "тества" човешкото съзнание, да го постави на изпитание, за да се разбере кога, как и защо съзнанието отхвърля Божия промисъл.

В условията, в които живее човечеството през последните години, се видя как е възможно човешкото

съзнание да се развива: с наука — за тези, които имаха условия да ползват нови знания; без наука — за тези, които останаха изолирани от напредналата цивилизация; с Бога — за тези, които търсиха духовен живот; без Бога — за тези, които пренебрегнаха изконното Божествено начало и така търсят "ускорения път" на развитие.

В така ссъздалите се обстоятелства животът на Земята доби изключително чудновати възможности за своето проявление. Стигна се до невероятни прояви на хуманизъм и демокрация. Използвайки условия за развитие на псевдонаука дадоха тласък само на онези страни от знанието, които можеха и могат да създават печалби. Всяка инициатива пряко се свързва с парите и властта. Сега вече, след като това е много ясно очертана тенденция, следва да се промени пътят и начинът на това "развитие". Истинският Божий промисъл все още не се е проявил. От първоначалната идея за живот на Земята е осъществена само чисто "техническата страна", т.е. на биологично ниво след милиарди години е постигнато условие за създаване на живо, действено съзнание, което познава чувствата и разума. Но това са две направления, две посоки, които все още не са успели да се съберат в една активно действаща, пълноценна изява за богат духовен живот. Това означава, че първоначалната Божествена идея за живот на високо еволюирало съзнание в условията на физическия свят все още не е осъществена. Налага се сегашната форма на действащо съзнание да бъде коригирана.

Много са използваните досега средства, чрез които беше обяснявано и се обяснява и сега на човечеството какво е необходимо за новия живот на Земята. За промяна в съзнанието, за нова култура се говори вече 2000 години. Дори възплъщението и възкресението на Христос не донесоха желания, категоричен резултат. Вече се знае, че за да се промени човешкото съзнание така, че да гради живот чрез любов, е необходима още веднъж явна Божия намеса. Това ще стане чрез активното участие на Висшите Същества от йерархията на Светлината. Впрочем те вече усилено работят през последните години чрез различни сътрудници на Земята, като изпращат необходимите знания. Най-важно-

то, което сега е необходимо да се знае, е, че с много труд трябва да се създаде **здрава нравствена основа за новия живот. Ще оцелее в борбата с хаотичните, цинични изяви на сега съществуващия морал само онова, което има здрава нравствена основа.** Така създаденият живот е в пълно противоречие със съществуващите Космически закони. Точно затова е толкова силно изявена вече борбата между Доброто и Злото, различията, които ги определят, и всичко, което се случва. В борбата между Доброто и Злото животът трябва да се преустрои. Нужни са светли души, които да подкрепят благородното, за да може да се постигне живот чрез Любов, дори не с Любов, а чрез Любов. Това, което пречи, ще бъде отстранено. Как? Само Бог знае как, но вече е писано, че тъмните сили ще бъдат затворени. Те ще бъдат обезсилени, за да се задейства първичната идея за живот на Земята. И това ще започне оттам, където животът е запазил в човешката душа Божествена искра.

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

За доброто, злото и спасението

В своето хилядолетно съществуване човечеството търси спасение от злото. Казва се най-общо от злото, защото такава е човешката нагласа — да приема света разделен на две: на Добро и Зло. И тази нагласа придава смисъл и съдържание на целия човешки живот. Съществуването на Доброто и Злото се приема като принцип, който влияе на човешкия род откакто свят светува След като е така, значи има някаква твърде голяма сила, която го предопределя. И тук стигаме до истината, че нищо не би съществувало, ако Бог не е решил. "Всичко чрез Него стана." Тогава обективната истина изисква от нас да си отговорим на въпроса защо е определено така да съществува светът и доколко човешкият ум има дял за този начин на живот. И още нещо: защо човечеството още от преди 2000 години е очаквало Спасител и след като Той е дошъл, не Го е познало?

Защо е определено така да съществува светът?

Има определение, но няма предопределеност. Мъдростта на Висшето Съзнание е предвидила две различни форми на развитие, които взаимно се допълват. И точно тук е най-същественият момент от цялостния модел на съществуването на света — човечеството да осъзнае потребността от наличието на двете форми. Те са създадени като необходимия фактор за развитие на обществото и затова е предвидено взаимно да се допълват. В какъв смисъл можем да говорим за тяхното взаимно допълване? Смисълът се предопределя от необходимостта от еволюционно развитие, което Ние разбираме като постепенни, но устойчиви качествени про-

мени. Творецът като Висше Съзнание е заложил основите на двата фактора Добро и Зло, за да може човешкият ум да работи с тях и като ги използва, да постигне развитие. Тези две морално-етически категории служат като инструмент за изграждане и усъвършенстване на човешкия ум. Точно затова казваме, че те взаимно се допълват и сега ще поясним в какъв смисъл трябва да се разбира това твърдение.

Доброто и Злото са основни импулси на живота. Те създават условията за укрепване на човешката воля и разум. Чрез тях животът се превръща в училище.

Злото в смисъла, в който е създадено, трябва да служи като провокация за осъзнаването и развитието на човешките умствени способности. То е импулс дотолкова, доколкото е определено да предизвиква към себеоказване и самоутвърждаване. Злото е било предвидено като различни форми на усложняване на човешкия живот, като препъни камъка по пътя, за да може умът да се научи да разсъждава, да обобщава и анализира, т.е. да се научи човекът да мисли. В сегашния си уродлив вид то е създадено от човека в резултат на неговия стремеж да си спести трудностите или от невежество. И забележете: човекът краде, защото не иска да работи; убива, защото иска бързо да забогатее или поради алчност или злоба, което е все неразбиране ценностите на живота. Така, подведен от собствения си ум, човекът е постигнал крайно видоизменение на първоначалния замисъл за Добро и Зло. Дори доброто се възприема неправилно. То се приема като даденост, която ни принадлежи по рождение, т.е. Бог ни е създал, за да сме щастливи, и трябва да ни осигурява всички необходими възможности за щастието, което ни принадлежи. Всъщност Доброто ни е дадено като отправната точка, от която нататък можем да употребим свободната воля. А тя е внедрена в живота като задължително условие за съществуването на човешкия род. Доброто е основата, а Злото е предизвикателството, което трябва да помага на ума да направи съществуващото Добро още по-добро. Затова те взаимно се допълват. Ние трябва да възприемаме всеки срещнат проблем като упражнение за ума, а не като нещастие за душата. Гледната точка определя смисъла.

Христос ни учи да не се противим на Злото и в тази препоръка е вложена изключителна мъдрост. Да не се противиш на Злото, не означава да се примириш с неудачите в живота си. Да не се противиш на Злото, изисква разумно възприемане на обективната действителност и правилно подреждане на приоритетите и възможностите за преодоляване на възникващите проблеми. Всяко от желанията ни трябва да има своето място във времето и то да е съобразено както с нашите собствени способности и умения, така и с обективната действителност. Не може да си поставиш като главна цел, например, да си купиш луксозен автомобил, когато имаш в джоба си ограничени средства. Ако си поставиш такава цел ти веднага създаваш Зло. В какъв смисъл се изразява Злото? Незадоволеното, необмислено желание създава неудовлетвореност и поражда напрежение както в съзнанието на човека, така и между него и заобикалящата го среда. Ако целта не е автомобил, а е определена длъжност в службата, ако е притежание на определени вещи или нещо каквото и да било, но надвишаващо умствените или финансовите възможности на човека, то несъмнено поражда неудовлетвореност и в голяма степен кара човека да се чувства нещастен. За него в такъв случай непостигнатото желание се превръща в злото, което му пречи да живее щастливо. Така е и по отношение на умствените способности и умения. Ако те са посредствени, няма как да се стигне до по-високия пост. Така че нека всеки да е наясно, че една от причините за съществуващото Зло е необмисленото човешко желание. Това може да се каже по отношение на правилното подреждане на приоритетите и възможностите.

Друг е въпросът, когато възникват, например, социални проблеми. Всички хора осъждат социалната несправедливост и в същото време никой не се чувства достатъчно силен да я отстрани от живота. И действително, как може един обикновен работник или чиновник да се противопостави на своя работодател, когато трудът му явно е експлоатиран? Сам той нищо не може да направи, защото колкото и да се противи на сполетялото го зло, т.е. както и да изразява своето несъгласие, работодателят му няма да го послуша. Ня-

ма да го послуша, защото той вече е създал по-голямото зло в ума си: целта към богатството. Той не иска да печели така, че да има и за него, и за другите, той иска да забогатее. Когато целта на всеки работодател е забогатяването, естествено, че ще има и експлоатация. Значи какво трябва да направи работникът, попаднал при такъв работодател? Той трябва да си отговори защо е попаднал в тези условия, какво иска да му каже Животът? И когато си направи лична преценка на обективните и субективни фактори, да си даде сметка как и по какъв начин би могъл да си помогне. Осъзнаването на главната причина — целта на работодателя към забогатяване — от мнозинството работници може да създаде различни условия за тяхната работна среда. Осъзнатото мнозинство може да бъде фактор в случая, защото е в състояние да използва принципните правила на законодателната власт. Така че когато Христос е казал да не се противим на злото, той е имал предвид да не отговаряме на злото със зло, а да използваме разумните възможности, чрез които можем да се освободим от злото.

През годините Животът е доказал, че насилието поражда насилие. Остава съвременният човек да възприеме толерантното, спокойно, но последователно отношение към проблемите на обществото, за да може да се постигне промяна. Някой би казал, че тук отново призоваваме към търпение и обезличаване. Не е така! Защото личността се изгражда, точно когато се използва конструктивният подход към разрешаването на проблема. Ако всеки участва в разрешаването на проблемите с ума си, т.е. има свое последователно, упорито отношение към задачите на обществото, той ще изгради своя лична позиция, ще се докаже като личност. Всеки човек, когато разсъждава, израства духовно. Така той ще има положително участие в еволюцията на човечеството. И когато говорим, че има определение, но няма предопределеност за съществуването на Доброто и Злото, трябва да разбираме точно тази възможност за изява на човешките мисли и чувства — да се завиши тяхната роля в изграждането на лична позиция. Така човек ще постигне осъзнато отношение към всеки от проблемите в живота. Ето по този начин можем да

си отговорим на въпроса за дела на човешкия ум по отношение на приципното съществуване на Доброто и Злото като морално-етически категории. Благоразумието и благородството трябва да определят стойността на този дял.

Защо човечеството не позна Христос преди 2000 години? А ако сега дойде, ще Го познае ли? Или ще продължи да мисли, че Христос, като е дошъл тогава, е изкупил греховете човешки и сега всеки може да си живее живота както си знае?

В голяма степен битува убеждението, че Христос е дошъл да изкупи греховете на хората и така от само себе си се налага мнението, че едва ли не хората са освободени от кармичното си наследство. А какво е то? Хората не се научиха да работят със законите в природата. Хората и до ден днешен все така неграмотно общуват с природата и помежду си. Главната заръка на Твореца за живот чрез любов и до ден днешен не е изпълнена. Любовта е все още теоретично съществуващо мнение, защото не се прилага в живота. Нейната роля все още е недооценена, тя за съжаление продължава да бъде *неопознато* чувство. Поради това неразбиране все още не може да се осъществява замисълът за взаимно допълване на Доброто и Злото, а това пък от своя страна забавя еволюцията на човешкото съзнание. То все още стои в сферата на ограниченото разбиране за съществуващия враг, с когото трябва да се бори. Така се оформя кармичната обремененост, т.е. трупат се грешка след грешка, защото хората продължават да търсят причината за съществуващите проблеми вън от себе си. И да чакат Спасителя си.

От какво искат хората да ги спаси Христос, като говорят за Второто Пришествие? Дори и Той не може да ги спаси от самите тях. Това означава ли, че човечеството е обречено? И да, и не! Да, ако продължи пасивното съществуване. Не, ако хората прегърнат идеята за живот чрез любов, ако се доверят на внедрената от Създателя любов във всяка човешка душа. Иначе и да дойде пак Христос, никой няма да Го познае.

ЙОАН БОГОСЛОВ

Цената на едно гостуване

Съзнанието, което формира човешката личност като същество с разум и умения за живот, има две страни: Божествена и човешка. Божествената страна на човешкото съзнание е създадена още при сътворението и е вложена в човешката същност като елемент на Съзиданието. Сега ще обясня какво означава това.

Човекът е създаден, както от край време се знае, по образ и подобие Божие. Обяснявали сме го в други теми, ще го обясним и сега, че "по образ и подобие Божие" означава човешкото същество да живее като мислеща, творческа личност. Това е задължителното условие за съществуването на човека на тази планета. Той трябва да живее пълноценно, издигайки се до нивото на Творец, за да може в процеса на това свое развитие да създаде активно работещо съзнание. То е необходимо за цялостното развитие и съществуване на Вселената, което ще рече, че всеки човек, колкото и да е ограничено неговото мислене и творческата му дейност, е потребна част за Цялото. В този смисъл човешкото съзнание се явява съществена и незаменима част от живота на Вселената и затова трябва да го приемаме като елемент на Съзиданието.

Човешката страна на съзнанието съществува паралелно с Божествената. Тя е свързана пряко с желанието на отделната личност за растеж и развитие. Свързана е и с дейността на човешкия разум, защото на ниво разум човешкото мислене има по-висока стойност. То вече не е обикновена мисъл, а форма на умозаключение. На това ниво човешката разумна дейност създава основата на съзнанието, подготвя знанието за негово-

то преминаване в познание. Това ще рече, че човешкият разум, след като се е запознал с дадена мисъл, е изпитал и нейното пряко влияние в реалния, във физическия свят или, с други думи казано, превърнал е теорията в практика. Така е затвърдил знанието, то е преминало в съзнанието и вече може да служи като елемент на Съзиданието. Това означава, че такова знание става притежание на Божествената същност на съзнанието. Тази същност съхранява информацията, което в нашия случай означава знанието, за всички периоди от човешкото прераждане, а част от нея, най-стойностното, се приобщава към космическата информационна система. То става част от непреходното богатство на духовния свят. Ето защо е толкова важно кой с какви мисли живее и какво се старае или се е постарал да научи по времето на своя живот във физическия свят.

Какво трябва да знае човек, за да не бъде гост на планетата, а активно действаща фигура в цялостния живот на Сътворението?

Първото и задължително изискване е никой да не си позволява да губи присъствие на духа. Това от своя страна изисква наличие на здраво самочувствие. Самочувствието, с което живее всеки човек, е крайно необходимо за неговото правилно и перспективно развитие. И други автори от Всемирната научно-образователна програма са го казвали, но ще го кажа и Аз: самочувствието е залог както за успеха, така и за неуспеха на човека. Самочувствието както създава, така и убива. Всеки човек трябва да живее със самочувствието за своята неповторимост и способност да твори. Само пълната увереност в собствените умения и способности може да изгради човешката творческа личност. Така ще бъдат създадени условията за пълна реализация на вложения в човешката духовна същност интелектуален потенциал. Това вече означава да се изяви Божествената страна на съзнанието.

Второто много важно нещо, което човек трябва да има като правило за живот в ума си, е да живее с достойнство. Какво означава това? За да си отговори на този въпрос, човек трябва да свърже това свое желание със самочувствието. Човек, който не е изгра-

дил своето самочувствие, не може да живее с достойнство.

И тъй, създали сте си самочувствието, какво трябва да направите, за да имате достойнство? Най-напред трябва да погледнете на себе си с уважение. Да знаете вие обичате ли себе си или не. При всички положения трябва да знаете и защо се обичате или защо не се обичате. Отговорът на този въпрос е съществено важен, защото от него зависи с какво самочувствие и с какво достойнство живеете. Този, който обича себе си, винаги успява; и обратно — не може да разчита на успех този, който не се харесва. И сега какво излиза? Навлизаме още по-навътре в същността на този въпрос, защото стигаме до още едно изискване. Това е себепознанието. В каква степен човек познава собствените си умения и способности ще определи и другото съществено важно нещо: кога и доколко човек ще може да разчита на себе си. Тук вече ще се намеси волеизявата, но преди нея трябва да сме усетили силата на вярата — да сме преценили имаме ли вяра в собствените сили. Да вярваш в себе си, означава да вярваш, че си Божие творение, а това от само себе си вече подсказва, че притежаваш огромен потенциал, който можеш да развиваш единствено според своето собствено желание. Ако проявиш необходимата вяра, ще развиеш онези черти от своя характер, които са свързани с твоята благородна, Божествена същност. Ето така отговорихме на въпроса какво означава да живееш с достойнство. За да затвърдим казаното, можем да го обобщим в едно изречение: за да живееш с достойнство, трябва да познаваш себе си, да вярваш в собствените си сили и това ще положи основата на твоето самочувствие, а то ще ти даде правото да живееш с достойнство. Но достойнството можеш да запазиш, само ако събудиш у себе си истината за благородното знание. Това значи да приемеш като неотменно правило на своя живот честността, човеколюбието, трудолюбието.

Благородството е другото условие, което създава от човека градивна личност. Благородството е необходимо, за да може човешката душа да се изяви, да изяви своята същност. Човешката душа може да покаже своите най-положителни градивни качества, като при-

еме благородството за правило, за мерило на своите постъпки и изобщо на своите действия. Благородният човек винаги ще даде приоритет на желанието на своите ближни, макар и да ощети себе си. Благородният човек ще има грижовност за всяка жива душа, независимо дали това е човек, животно или растение. Благородният човек уважава другите, но уважава и себе си. Благородството в характера издига човешкото съзнание, до следващото, по-високо ниво на развитие. То го приобщава към Христовото съзнание. Всеки благороден човек може да обича. Без това чувство той не би могъл да прояви благородството си. Едно, обаче, е много важно: човек да осъзнава потребността от всичко това, което записахме дотук.

Развитието на съвременната цивилизация стремително върви към отчуждаване на хората и към насаждане на агресивност помежду им. Тук само ще припомня опасността от екологична катастрофа като следствие от човешката дейност. Споменавам тези тревожни факти, защото колкото и да не искаме да ги забележим, те вече се натрапват. Още по-тревожно е, че точно хората, тези които създадоха това нестабилно вече положение, не искат да осъзнаят в каква степен те са зависими от своята недалновидност — недалновидността да живееш като гост на планетата. Цената на това "гостуване" се оказва твърде, твърде висока. Човешкото съзнание вече натрупа опит, събра и достатъчно знание, за да може да промени своя живот. И това може да стане, като приеме за свои правила тези три съществено важни изисквания: да живее със самочувствие, да живее с достойнство, благородството да определя поведението му. Животът според тези изисквания ще изгради Христовото съзнание у човешката личност. Това вече означава друга, различна от тази духовна същност. Христовото съзнание ще промени енергийно-информационната структура на човешката същност. Тя ще приеме нови вибрации и нови способности за живот в идващия нов енергийно активен живот.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

С ЦВЕТОВЕТЕ НА ДЪГАТА

Има много пътища, които водят до крайната цел — духовното усъвършенстване. Те са създадени като възможност за себепознание, а също и за изучаване и опознаване на света. Всеки човек има различна потребност от знания и различни възможности за тяхното усвояване. Това създава и конкретната специфичност за изграждането и интегрирането на човешкото съзнание в условията на физическия свят. Целта на тази кратка тема е да се представи основната схема, която създава магистралната пътека за духовно развитие.

Първата необходимост за формиране на отношение към проблемите на духовното развитие е *запознаване с основополагащите принципи на духовността. Това означава човешката личност да се запознае с такива понятия като нравственост, благородство, етика, морал, нравствена свобода, Божествена Любов*. Когато се запознае с тях, човешкият ум би трябвало да прецени, интересува ли се той от тези понятия и иска ли да ги опознае. Тогава вече ще последва вторият етап от формиране на отношението към духовното развитие — опознаване на смисъла и съдържанието на тези понятия. Ако отговорът е "да", това ще означава, че се е породило желание за духовно развитие. Желанието представлява основополагащ фактор за изграждане на трайно отношение към духовния живот. *Желанието за духовен живот ще стане причина за себепознание и опознаване тайните на света*. Тук не става въпрос за определено любопитство, което би запълнило някои празнини в човешкия живот и би създало илюзията за духовен живот. Тайните на света са свързани със Сътворение-

то, което ще рече с началото и развитието на живота въобще. "В началото бе Словото", записа Йоан Богослов, а какво е имал предвид или какво е знаел той, за да запише тези думи? Когато трябва да отговорим на този въпрос е необходимо да знаем, че ние даваме отговор на втората част от въпроса, т.е. ролята на Словото за Сътворението. Човешкият ум не е в състояние да обясни коренната причина за Сътворението, това не е и нужно на този етап. По — важното е да осмисли задълбочено и в конкретни детайли ролята на Словото. Точно тази роля създава условията за напредък.

Когато говорим за Словото, трябва да си даваме сметка за всички аспекти от неговото създаване. Преди всичко трябва да сме наясно, че в това понятие в конкретния случай включваме всички умения и способности на човешката психика, които работят за създаване на Словото и за неговото правилно използване. Да създадеш Слово, ще рече да създадеш думи, които са свързани помежду си в определен логичен порядък и представят завършена градивна мисъл. Думите от обикновената човешка комуникация, която обслужва обикновените делнични потребности, са просто език на ежедневието. Те имат чисто потребителски характер и улесняват елементарните човешки дейности на бита.

В Словото е вплътена дълбоко съкровената мисъл, с която работи съзнанието, за да постигне развитие. Съзнанието постига развитие, когато усвояването на дадено знание му помогне да разшири обхвата на своите познания. Съвкупността от знание и познание изгражда силата на съзнанието. Силата на съзнанието изисква условия, за да може да бъде действаща, а не потенциална сила. Когато тя остане неупотребена — затворена в сферата на потенциалните възможности, се стига до катаклизми, чрез които човешката психика започва да страда, да се руши.

Силата на съзнанието се изявява чрез творческия принцип. Тогава, когато човешкият ум приеме творческия принцип като основополагащ фактор за житейската деятелност, значи съзнанието е постигнало нов, по-висш етап от своето развитие. Тогава вече говорим за духовно развитие.

Как след този кратък преглед за ролята на Словото можем да представим схемата, която изгражда основния, магистралния път за духовно развитие. Той би могъл да бъде както първообраз, така и изходна позиция за самостоятелно развитие.

Да си представим, че рисуваме дърво. Неговите корени здраво са впити в земята. Нека сега да разгърнем малко повече въображението си и да си представим, че жизненият сок, който тече в корените на дървото, се нарича желание за пълноценен живот — нашето желание за пълноценен живот. Затова ще използваме тревисто зеления цвят. Нашето дърво е необикновено и ние го създаваме с помощта на всички онзи качества, които могат да формират в крайна сметка активна жизнена позиция. Това от своя страна означава, че ние сме използвали своята дълбоко съкровена мисъл за духовно развитие и сме сътворили Слово, с чиято помощ ще изразим своето желание. Затова когато рисуваме стъблото ще изпишем буквите една над друга и ще запишем думите "Лична позиция". Тях ще оцветим в маслено зелено. Фактът, че имаме лична позиция, показва, че нашето желание за пълноценен живот не е преходно — то вече ни подтиква към действие. И ето го първото клонче. То се появява вдясно. Това е знанието. Ще го оцветим в жълто. Неговото появяване показва, че желанието за пълноценен живот е било толкова силно, че ни е вдъхнало смелост. Ние сме изградили личната си позиция и сме посегнали към знанието. То ни е необходимо, за да затвърдим личната си позиция и да я развием в желаната от нас посока. Затова от лявата страна на стеблото се подава следващото клонче. То се нарича "увереност". Ще го нарисуваме (ще изпишем буквите) със светлосин цвят. То идва за живот, след като е усвоено знанието. Усвоеното знание дава увереност, но това не е достатъчно. За да се прояви силата на съзнанието, е нужно действие. Така увереността преминава в решителност. Вече имаме трето клонче. То е над жълтото клонче, от дясната страна на стеблото, и го рисуваме в тъмносиньо. Решителността показва, че знанието благодарение на увереността вече създава ново самочувствие и ние сме способни да вземем решение. Тогава от стеблото се показва следващото клон-

че. То се нарича "активен живот". Ще го запишем от лявата страна в розово. Неговата поява показва, че в резултат на придобитите знания се е засилила нашата увереност, ние сме проявили решителност, тя е доказала нашето ново самочувствие и ние вече сме активни участници в живота. Вземете сега тъмночервения цвят и запишете над "дървото" в полукръг "градивно самочувствие". Изпишете същия полукръг и с останалите цветове, които използвахме дотук. Това е резултатът, който трябва да получим. Това е короната на нашето "дърво" — градивното самочувствие. То създава всички необходими условия, за да се изяви пълноценно нашата духовна същност.

"В началото бе Словото" — в началото е била и трябва да бъде съдържателната, мъдра мисъл, за да има живот. Когато мисълта е съдържателна, тя ще включва в себе си основополагащите принципи на духовността. Тръгнем ли от желанието за пълноценен живот и преминем през знанието, увереността и решителността, ще стигнем до активния живот облагородени. Съдържателната мисъл предполага мъдро знание, а активният живот предполага живот чрез любов. Това предположение идва от способността на любовта да импулсира и да зарежда с активна творческа енергия всяко начинание. В крайна сметка ще постигнем градивното самочувствие — самочувствието на творчески личности, и това ще придаде смисъла и съдържанието на нашия живот.

Ето, това е схемата за създаване на основния магистрален път за духовно развитие. Разбира се, като всеки основен път той има много разклонения. Записахме малко по-горе, че съвкупността от знание и познание изгражда силата на съзнанието. За да бъде действаща тази сила, трябва в голяма степен да се включи живят опит, т.е. познанието. Затова Създателят, в Своята мъдрост, ни е дал и разклоненията на този главен път, за да можем да израснем закалени в трудностите и помъдрели след страданията.

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС

Зовът на душата

Вие, хората, притежавате една много странна особеност. Това е нежеланието да изучавате собствения си характер. А това изучаване стои в основата на всички успехи и неуспехи.

Когато човек изучава собствения си характер, той опознава своята душа, а като опознава душата си, човек се учи да чете в книгата на Божествената Мъдрост. Човешката душа съдържа в себе си цялата мъдрост на Божествения Разум.

Когато Бог е създал човешката душа, е имал идея да създаде такава духовна същност, която да гради живот. Човешката душа е строител на живота във физическия свят. В нея са вложени воля, любов, мъдрост и желание за живот. Човешката душа обича живота, защото чрез него тя се изявява.

Какво се получава, обаче, когато тя попадне във физическия свят?

Първото препятствие, което среща, е човешкият ум. Той е онова средство, което с много възможни начини може да осуети желанията на душата. Тук е важно да се знае, че душата може да гради, ако желанието, което тя проявява, достигне като зов до човешкия ум. Умът е силата, която може да отвори вратите на физическия свят за делата на душата. Така че всеки човек трябва да може да разпознава зова на душата. Той идва винаги като подбуда, която подсказва какво и как трябва да се направи. Подбудата не е някакъв импулс. Тя има трайно присъствие в духовния живот на човека. Обикновено той я възприема като неосъзнато намерение и казва: "Нещо ме кара да правя това или онова."

Когато човек усети в себе си подбудата, той трябва да потърси възможност за нейното осъществяване. Това означава да не подминава вътрешното си усещане, приемайки го като каприз, а да потърси време и сили да го последва.

Казахме, че в човешката душа е вложена воля. Тя се проявява винаги, когато е необходимо, стига да не се подведе по различните доводи на ума. Той обикновено създава колебанията: защо сега, как така, не може да бъде и друго от този род, което вие хората наричате умуване. Дори сте си създали много мъдра поговорка: "Докато мъдрите се намъдруват, лудите се налудуват." Докато човекът губи време в умуване, условията обикновено се променят и възможността е изпусната. Затова в такива случаи Моят съвет е да се доверявате на първата мисъл, която идва в съзнанието ви, когато се двоумите.

Научете се да познавате зова на душата. Той идва с постоянство. Може да минат години, но той ще се проявява като една постоянна неудовлетвореност от неосъществеността.

Зовът на душата има и свой "материален" израз. Можете да го познаете по усещането, което идва като нежна сила в гърдите ви. Той наистина се усеща като нежна сила, която придружава мисълта. Обикновено мисълта съдържа желание да се постигне нещо. Ако му дадете път, т.е. ако започнете да осъществявате това желание, ще получите и мъдростта, и любовта за неговата реализация. Това значи душата да се отвори. Тя се отваря, за да живее пълноценно. Чрез изпълнението на определеното желание душата живее. Така човек най-добре опознава себе си — като следва зова на душата. За целта умът трябва да стане съмишленик. Съмишленик и съработник, за да може Божественото, вложено в душата, да види живот. А как ще стане умът съмишленик? Като допуснете душата да му говори. Тя говори много тихо. Затова не трябва да й се пречи с хаотични мисли. Тя има нужда от тишина. Тишина, за да бъде чута. Тя знае как да приласкае ума. Трябва й само тишина.

Голямото желание да се учиш и да трупаш опит и мъдрост ще те накара да затаиш дъх и да слушаш. Спри хаотичните мисли, спри умуването и колебанията и ще чуеш зова на душата.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Обективни и субективни чувства

Школата на Христос е вид уникално за земните разбирания учебно заведение. То извършва по-скоро просветителска работа сред населението на Земята. Досега са "спуснати" учения, които имат отношение главно към себепознание и развитие на човешкия ум и съзнание. Никога досега не са били пряко разглеждани чувствата като форма за изява на човешката психика и връзката им със съзнанието и ума. А всъщност чрез чувствата човек показва своята истинска същност. Умът е средство за общуване и средство за набиране на знания за човека, планетата и Вселената. Умът може да се нагоди, може да се изхитри, а може и да постъпи правилно и напълно обективно, ако е налице благоразумие и благородство.

Чувствата имат винаги само един единствен път за своята изява и това е искреността. Те могат да бъдат обективни и субективни в зависимост от причината, която ги поражда.

Обективните чувства се дължат на личното отношение или усещане за нещата. Породени са от връзката с живота и действителността и носят богатството на житейската мъдрост. Защо богатството на житейската мъдрост? Защото оставят у човешката душа отпечатъка от пряката връзка с многообразието на света. Обективните чувства се пораждат от досега на отделната личност с всичко, което е извън нея. Те се раждат като отзвук от отношението на човека към себеподобните или към природата.

Когато човек съзрява съобразно своята биологична възраст, той укрепва физически, но когато се развива

умствено, неговата способност да възприема и определя чувствата като значими или незначими за развитието му добива рутина. Това означава, че човешкият ум е получил способност да възприема чувствата като елемент от човешката психика.

Когато чувствата се възприемат като елемент от човешката психика, те се преживяват като усещане на душата за досег със света. Чрез съответното чувство човек се свързва с хора, факти и събития и това превръща живота му в училище, но при едно условие: човек да притежава умението за анализ на своите преживявания. Това е първият съществен момент от тази лекция, който трябва да се отбележи като анализ на чувствата.

Вторият много важен момент за работа с чувствата е свързан с изживяването. Малко по-горе казахме, че чувствата се преживяват. Сега говорим, че те се изживяват. Разликата е съществена. Говорим ли за преживяване, трябва да знаем, че в случая става въпрос за чувство, което се изявява като емоция. Такова чувство винаги се проявява като някакво действие. То не се задържа у човека, а излиза вън от него като вик, като смях, като удар или подскок или каквото и да било действие. Съпроводените с определени чувства действия трябва да наричаме емоция. Те са нещото, което придвижва човека от една позиция към друга. И като се знае това, винаги трябва да се внимава с тези чувства. Този, който не умее да ги анализира, обикновено греши. Всъщност тук става въпрос за мигновена съобразителност, а не за задълбочени размисли. Такава мигновена съобразителност може да прояви този, който в спокойните си часове за отдих се старае да разсъждава върху човешката психика. Този, който търси себепознанието като форма за духовно развитие, той в конкретния момент може да прояви завидна съобразителност и да задържи чувството или да му даде живот, без то да се отрази неблагоприятно върху него или тези, с които е в досег. Например, един млад човек иска да учи музика. Той посещава уроци при добър учител и въпреки това няма постижения. Започва да го измъчва чувството за малоценност и завист към другите. В момента, в който учителят искрено му казва своето мнение за негова-

та подготовка и му посочва грешките, които са причина за неуспеха му, младежът реагира бурно, като обижда себе си, обижда и учителя. Това оставя трайна следа в техните отношения и става причина за прекъсване на уроците. Този случай показва, че младежът е освободил чувството за малоценност, неговата безпомощност е породила гняв и той незаслужено е обидил учителя си. Ако беше проявил съобразителност, той щеше да замълчи и когато остане насаме със себе си, щеше да разсъждава върху думите на учителя, да анализира случката, а това пък щеше да му помогне той да се поправи. Затова казваме, че младежът е преживял чувството, защото го е освободил, дал му е възможност да се прояви. В случая като гневен тон и лоши думи.

Ако младият човек беше изживял чувството, той щеше да постъпи по друг начин. Изживяването е процес на умиротворяване на чувството вътре в човешката душа. При преживяването чувството се свързва с ума, а при изживяването със съзнанието. Чувството не е само проблем на психиката, то е в голяма степен проблем и на ума. Когато човек изживява едно чувство, то остава за по-дълго време в него и се свързва със съзнанието. Изживяваното чувство укрепва човешката психика и обогатява съзнанието, но при условие, че е положително чувство. Ако е отрицателно, то задължително ще ощети човека, защото ще блокира добрите възможности за градивна дейност или градивни взаимоотношения. Не на последно място, отрицателното чувство, което се изживява, ще се отрази разрушително върху здравето.

Обективните чувства се пораждат от външни дразнители, но много често засядат дълбоко в душата на човека и дават пряко отражение на неговия живот. Добро или лошо, зависи от характера на чувството. Затова втората точка от тази лекция трябва да бъде: обективна оценка на чувството. Това означава човек да знае какъв характер има това чувство, какво му носи то, какви последствия оставя у него. Много често завладян от силата на конкретното чувство, човек не си дава сметка в каква степен то ощетява неговия живот. Добре е да се знае, че има случаи на отрицателни преживявания или изживявания, чиито последици идват

след година или две. Особено ако човек остави дълго време да го измъчват такива чувства като ревност, ненавист, завист или омраза. Всяко чувство слага отпечатък върху човешкото съзнание и върху човешкото здраве.

Субективните чувства имат много голяма сила, защото живеят в човешкото съзнание. Те са породени от личното отношение на човека към себе си. Точно затова могат да бъдат причина както за активен духовен растеж, така и за пълен упадък, за деградиране на личността. Затова е от изключително значение с каква мисъл възприемаш себе си. Има хора, които харесват себе си, обичат се и затова винаги успяват. Има такива, които не харесват външния си вид, и този факт става причина за потиснатост, за силно изявено чувство за малоценност. Такъв човек живее без самочувствие и много, много трудно успява.

Вътрешните причини, които формират човешките чувства, могат да бъдат най-различни. Но каквито и да са те, човек трябва да знае и да помни едно нещо. Това е третата точка от тази лекция: обичай себе си. Ако обичаш себе си, ще се възприемаш като умен и способен човек, а това вече означава вяра в собствените сили — сигурната гаранция за всеки успех.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Външни и вътрешни влияния

Вечен е бил и вечен си остава човешкият стремеж за въздействие върху Природата и върху света като цяло. Човешкият ум стига дори дотам, че да търси равенство с Божествените сили. Точно тук, в този изначален стремеж за развитие и израстване се губи мярката в желанията и стремежите. Ние не отричаме възможността за развитие на човешкото съзнание, но искаме да се разбере, че то не може да се развива скокообразно. Пътят на развитието е еволюционен. Той има свои особености, които изискват задълбочено и конкретно разбиране на нещата от живота. Преди всичко стои необходимостта от себепознанието. Човешкият ум трябва най-напред да опознае анатомията и физиологията на човешкия организъм и тогава да претендира за познание в по-висша степен. Ако човек не познава добре своя организъм и енергиите, с които той работи, не би могъл да познава и природата като средата, в която расте и се развива.

Човешкият организъм е сложна машина, която може да работи, само ако е в пряка връзка с универсалната жизнена енергия, т.е. с енергията, която дава живот на всичко в природата. Той е частица от тази природа и има свои характерни, твърде специфични способности за опознаване на света. Те са внедрени от Създателя в първообраза на човешката духовна същност и основна задача на ума е да ги открие и да работи с тях. Процесът на себепознанието е процес на разкриване на човешките умствени способности. Само неотклонната последователност може да гарантира пълно себепознание. То включва преди всичко интерес към възможност-

ите на човешката личност да владее себе си и да влиза в пълноценно взаимодействие със средата, в която живее и се развива. И тук са двете основни направления в човешкия живот: умението да общуваш със себе си, което означава да включиш в действие целия интелектуален потенциал, с който си дошъл в този свят, и умение да общуваш със света. Това пък означава способност на базата на постигнатото себепознание да общуваш със себеподобните и всичко в Природата. В тези две форми на общуване се създава и проявява човешката личност. И в тези две форми на общуване се създават и проявяват възможностите за въздействие, които има съответната личност както върху самия себе си, така и върху всичко останало, с което е в досег.

Желанието за въздействие е свързано с първичния, изначален импулс на човешката душа да прояви своята Божествена сила. Човешката душа винаги носи в себе си усещането за Божественост, което ще рече усещането за широка изява на човешките способности. Дълбоко в себе си човек иска и се стреми да покаже умения, които го издигат до нивото на висшите сили в Природата, но колко хора правилно разбират този стремеж, и още по-важно, колко могат да го проявят и в каква степен? Там, където желанието е силно изразено, човек търси възможности, чрез които да придобие висши умения и способности за въздействие върху света, като свързва тези свои способности с такива представи като вълшебство, магьосничество и други сензационни средства за изява. Сам по себе си този стремеж не е лош, ако е свързан с благородна цел, а трябва и да е налице способността обективно да се преценяват условията и възможностите, с които разполага отделната личност. И още нещо: да се преценява, че не всичко във всяко време е удачно да бъде проявено или използвано. Затова Ние вярваме, че е необходимо да се знае по какъв път човек може да отключи своите Божествени способности за живот във физическия свят. Две са възможностите: вътрешно и външно влияние. Какво означава това?

Вътрешното влияние трябва да се разбира като дълбоко изразена подбуда, като нестихващо, силно желание за усъвършенстване на човешките способности.

Това е желанието за неповторимост и ярко изразен профил на всяка изява. Когато това желание е свързано с благородна цел, тогава действията на конкретната личност се превръщат във всеотдайна работа в полза на обществото. Такъв човек ще работи за разкриване на своите способности и умения, за да бъде полезен както на себе си, така и на другите. Той ще търси изключителната сила и умение в себе си и няма да ги свързва със слава и богатство. Ще ги подчини на обективната възможност да служи чрез тях на обществото. Такива хора постигат висши способности и умения чрез силата на благородния стремеж. За да успеят, те използват добрата и искрена молитва, чистотата в помислите и действията си, изключителната отговорност за изпълнението на всяко начинание и напълно безпристрастната оценка на условията, в които се намират.

Човекът, който е подчинен на своето желание за изключително усъвършенстване на способностите си и свързва това желание с благородна цел, несъмнено постига висок професионализъм. Той постига такива нива на професионална изява, които го превръщат във вълшебник за всяко извършено от него действие. Неговият труд е високо оценен, както и авторитетът му сред обществото. Но такъв човек заплаща за своето постижение с изключителни усилия и волеизява. Всъщност волята е силата, която наред с желанието в най-голяма степен формира вътрешното влияние за разкриване и усъвършенстване на човешките способности.

Много са, обаче хората, които търсят възможност за подобни резултати чрез външно влияние. Смята се, че това е по-бързият, дори прекият път към успеха. Желанието на такива хора обикновено е свързано с постигане на изключителни способности и умения и те виждат в това своята уникалност. Дори се ласкаят от мисълта, че ще бъдат различни от другите, ще печелят повече, ще живеят по-добре от тях... Пътят, по който те тръгват, обикновено е свързан с въздействието на различни мантри, с използването на специални медитации, йога упражнения за засилване на сетивността, използването на минерали, чрез които да събудят активността на своя организъм, и други подобни. Чрез такива похвати се стига дотам, че дори се изключва съзнани-

ето. Човек не разсъждава. Неговите усилия са насочени към усвояване на конкретния похват, към неговото правилно използване и умът му е подчинен на строго определени правила. А трябва в хода на това изпълнение да се включва мисълта като обективно работещо средство за развитие на ума. В много от случаите мисълта не се използва всеобхватно, а присъства дотолкова, доколкото е необходимо да се постигне самовнушение. Автосугестията като средство за укрепване на психиката има своето място, но тя е част от определен вид терапия и в случая само изземва възможността на ума да сравнява, да обобщава, да анализира, изобщо да работи в полза на съзнанието. Защото при автосугестията се получава пряко внедряване в съзнанието на определена, на готова формула. Нещо такова се получава и при използването на практиките, които влияят чрез външни техники. Ако умът използва методите за сравнение, обобщение, анализ, това означава, че личността в стремежа си да усвои външното влияние на определената практика работи както с възможностите, които дава то, така и с връзката между него и съществуващите знания и способности. Създава активно работеща връзка. Така новата информация се интегрира в информационната среда на съзнанието и в резултат на последователно, волево използване се превръща в трайно знание и умение — става опитност, която се съхранява трайно от съзнанието.

И при използването на такива похвати съществуват благородни намерения. Най-често срещаните случаи в това отношение са стремежите на някои хора да укрепят своето здраве. Не може да се отрече, че има частични успехи в тази насока, но само частични. Те не са трайни, защото са резултат от влиянието на външни фактори без участието на съзнанието. Така например, когато се използва влиянието на такива фактори като минерали, специално структурирана вода, мантри или йога упражнения, трябва да се знае, че техният ефект е краткотраен, защото те оказват въздействие върху организма със своята енергия и на практика влиянието го има, ако има присъствие. Енергийното въздействие на такива форми за усъвършенстване става на чисто физическо ниво, финоенергийната структура на човеш-

което съзнание остава изолирана. Постигат се промени на клетъчно ниво само в случаите, когато това лечение е придружено със силна вяра в добрия резултат. Вярата дава възможност на енергията от минерала, например, или от структурираната вода да "работи" пълноценно. Чрез вярата съзнанието се задейства и помага на организма да усвои безрезервно подадената му енергия. Получава се активно взаимодействие между подадената енергия и биологичния организъм. Затова когато се използват технически средства за усъвършенстване на човешките способности, трябва да се знае, че те помагат, ако бъдат използвани ежедневно през целия живот. Помагат, когато се използват с вяра и чисти помисли. Помагат косвено, защото не развиват съзнанието, а въздействат само върху биологичния организъм. Затова Ние не сме съгласни тези технически методи да се причисляват към духовната практика. Те не помагат по никакъв начин на духа. Дори и медитациите, които се използват от болшинството хора, са само упражнения на човешкото въображение, без да допринасят за пълноценно развитие на духовната същност. Изключение правят онези медитации, които се използват за създаване на определена програма за работа с добродетелите.

Това не означава, че отричаме медитациите. Като средство за укрепване на човешкото здраве те имат определена роля, но трябва да се познава добре анатомията и физиологията на човешкия организъм, за да се разчита на успех. Така например съществува определена опасност за човешкото здраве когато се работи с енергийните центрове — чакрите. В много от случаите хората, които не са запознати с възможностите на организма мислят, че ще развият своите способности като "отворят" чакрите си. Преди всичко такива хора трябва да се попитат какво знаят за съответния енергиен център и неговата връзка с мозъка. А наясно ли е медитиращият какво означава отворена чакра? И наясно ли е със своето здравословно състояние, за да започне такава процедура? Обикновено представата е свързана с преминаване на жизнената енергия през съответния център, но работата не опира само до енергията. Важното е, когато човек реши да работи в тази насока, да знае, че състоянието на неговата психика

и нормалното функциониране на нервната система са също толкова важни, колкото и правилното "захранване" с енергия. Енергията ще премине или ще бъде усвоена от този организъм, който има изправна клетъчна система. На увредената клетка каквато и енергия да ѝ подаваш, тя няма да може да я усвои. Затова трябва, когато има здравословни проблеми, първо да се помисли как да се създаде хармонично, правилно взаимодействие между биохимичните и психофизичните процеси в организма. Най-напред трябва да се уравновеси емоционално-умственото състояние, да се "прегледа" психиката, т.е. да се потърси там проблемът и тогава да се мисли за енергийно въздействие. Но то трябва да става успоредно с изчистването на токсините от организма, а това ще стане, ако правилно се използва храненето или фитотерапията. Изчистване на токсини и "зареждане" на енергия може да се постигне чрез медитация само от този, който, повтарям, добре познава анатомията и физиологията на човешкия организъм и притежава силна волева мисъл.

Някои хора търсят възможности чрез външно влияние да увеличат своите способности, за да могат те самите да оказват въздействие върху хора и предмети. И тук веднага идва въпросът за морала на хората, владеещи особени способности. Много е важно, ако притежаваш определени знания и умения, да ги използваш за доброто на другите. В противен случай, ако се работи със силата на злорадството, отмъстителността, завистта или алчността, рискът да увредиш не само другия, но и себе си е абсолютен. Също толкова опасно е и невежото използване на определени практики. Никога не трябва да се забравя, че невежеството винаги подхранва смелостта. Затова човек трябва обективно да разсъждава. Да не се ръководи само от силните си желания, а да знае, че има ли желания, трябва да има и просвещение. Това означава, че този, който има желание, трябва да има и готовност да се учи. Знаещият е свободен в избора си. Знаещият човек рискува разумно. Знаещият човек може да прецени кое и в каква степен е свързано с неговите възможности. Казахме по-горе, че този, който развива своите способности върху здрава нравствена основа е отговорен човек. Отговорният чо-

век търси знанието и като притежава светла и чиста душа, той несъмнено постига успехи. Такъв човек върви по правилния път и като разчита на своите сили, той знае, че разчита на Божественото у себе си. Знанието и вярата го правят уникален, а не различните практики, които, колкото са повече, толкова по-силно объркват ума. Ще напомним пак: ползотворен, траен резултат може да се получи, само ако в съответната практика се включи съзнанието, т.е. ако има разбиране за това, което се прави.

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

Форми на самосъзнанието

Когато говорим за самосъзнание, трябва да имаме предвид отношението на ума към собствената индивидуалност. Впрочем за индивидуалност трябва да говорим тогава, когато човешкото съзнание приеме себе си като уникална изява на Божествената творческа същност. По принцип всеки човек като елемент на една обща творческа концепция представлява организъм в развитие. Този организъм има напълно сходни черти с тези на себеподобните и в същото време крие определена уникалност.

Общозначимият фактор за съществуване на личността като биологичен организъм е свързан с обективната, с външната среда, в която живее човекът. Уникалното в човешкия организъм се проявява най-вече във възможностите на рецепторите. От тях зависи в каква степен ще може съответният организъм да възприеме средата, в която живее, за да се осъществи нивото на неговото развитие. В конкретния случай говорим за чисто биологичните форми на живот.

Когато имаме предвид, обаче, ума като водещия фактор за съзнателна работа на собствената индивидуалност, трябва да можем да различаваме нивата, на които се проявява съзнанието. Какво ще рече това?

Умът е водещият фактор, когато действа от позицията на изявеното желание. Ако желанието е свързано с определена цел, умът ще търси път, за да я достигне. Точно тук ще се прояви първото и най-ниско ниво на съзнанието — инстинктът за притежание. Това е внедреното във всяка човешка индивидуалност начално привличане към непостигнатото. Винаги непостигнато-

то остава като дразнител, който активизира работата на ума. Умът винаги иска да притежава. Така че по пътя към целта ни води стремежът към непостигнатото, който в най-примитивната си форма е желание за притежание. Тук съзнанието би трябвало да се включи с въпроса "защо?" — защо искаш, защо се стремиш. Но то ще се включи с подобен въпрос, ако има визия за конкретната човешка индивидуалност. Това изисква усещане и още по-добре знание за връзката на душата с духа, за да получи път уникалната изява на Божествената творческа същност, внедрена в духа.

Ако съзнанието не се възприема като елемент на Божествената творческа същност, то работи механично, т.е. чрез ума отчита определени нива на полученото знание. Това е знанието, което развива ума, но оставя в бездействие духа.

По пътя към целта, когато основен двигател е стремежът към непостигнатото, човек ще прояви част от своята емоционална основа или чисто пресметливите си стремежи, но ще остане чужд на създателното, на градивната идея за самопознание. Той ще има за отправна точка желанието си и ще търси средствата за достигане на целта вън от себе си. В този случай човек не се ръководи от желанието да прояви творческата си същност и така губи своята уникалност. Без нея няма как да се създаде индивидуалността, не може да се развива самосъзнанието като процес на осъзнаване на самия себе си. Човек е индивид без индивидуалност, т.е. той има своите особености, но те не са част от неповторимата творческа същност. Само в и чрез творческия процес човек може да бъде уникален и създател. Ако пътят към целта е път за разгръщане на творческите способности, тогава ще получи пълна изява уникалният подход. Така ще се създаде творческото многообразие, а това вече означава напълно осъзната умствена дейност за изграждане на самосъзнание. Проявеният творчески подход показва завършено самосъзнание.

По пътя към целта съществена роля изпълнява устойчивостта или неустойчивостта на стремежа. Устойчивостта се свързва с волята, а волята е изява на творческата подбуда. Тази логическа последователност

трябва да подскаже, че е налице ясно изразено самосъзнание. Когато е свързано с творческата активност, то има своя уникален отпечатък. Затова формите на самосъзнание се определят от действащата творческа подбуда. Това е причината самосъзнанието да се проявява в двете основни форми: себеуважение и неуважение.

Себеуважение, защото творческата активност минава през себепознанието и носи удовлетворение и развитие на духа. Другото винаги поражда съмнения и неудовлетвореност.

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

Когато не се чувстваш добре

Понякога човек се чувства неразположен. Уж няма видима причина, а той е отпаднал или не му се смее, не му се говори — изобщо стреми се да остане сам и при това без усещане за жизненост.

Кои са причините за това състояние? Ще кажете: "Всеки сам си знае." А не сте ли допускали, че причината може да съществува вън и независимо от вас? Това ще рече, че има общовалидни фактори, които оказват своето влияние върху човешкия живот. Сега ще разгледаме трите обективни причини, които имат пряка връзка с човешкото емоционално и психично състояние. Защо отделяме емоционалното от психичното. Защото емоцията е резултат от общото умствено, психично и физическо здраве. Психиката също се влияе от тези фактори, но има и още един допълнителен — желанието за живот. Този фактор стои в основата на психичното здраве, а то определя 95% физическото здраве. Тези работи трябва да се знаят, за да може човек грамотно да живее. Има някои хора, които никога не се замислят защо и как живеят. Такива хора са почти като животните. Имат ли храна и удобно легло — те са щастливи.

Най-напред да видим кои са общовалидните обективни фактори, които влияят на човешката психика. Те са свързани с атмосферата, със Земята като живо същество и с останалите планети.

Когато става въпрос за атмосферата, трябва да сте наясно, че тук пребивават всички елементи от земния живот на фино енергийно ниво плюс допълнителните енергийни влияния от планетите върху хора-

та. Значи **в атмосферата на различни нива преобладават фино енергийните модели на всичко съществуващо във Вселената.**

Има хора с по засилена чувствителност, които са много възприемчиви към различните мисъл-форми, които витаят в атмосферното пространство. Такива хора трябва да имат здрава психика. Хората с лабилна психика много лесно се поддават на влиянието на освободените в пространството емоции и някои от тях стават жертва на своята лабилност. Затова още от ранна детска възраст човек трябва да калява не само тялото, но и психиката си. Има такива специални (мисловни) тренинг упражнения, които могат да помогнат. Чрез тях човешката психика може да укрепне, за да не се влияе от разрушително действащи мисъл-форми. Те са резултат предимно от човешката негативна емоционалност и мисловна дейност. **Изхвърлените в пространството злобни мисли могат да се приобщят към съзнанието на човек, който изпитва подобни чувства, но е с лабилна психика. Тогава неговото поведение, в зависимост от приобщените мисъл и чувство, може да стане неконтролируемо.**

Не е за подценяване и влиянието, което оказват различните планети от Слънчевата система върху човешкото здраве. Тук става въпрос за чисто енергийно влияние, което има значение както за настроението на човека, така и за неговото психическо и физическо здраве. Енергиите, които навлизат в атмосферното пространство на Земята, идват най-вече от Слънцето, но не по-малко е влиянието на такива планети като Венера, Марс и Юпитер, изобщо всички планети от Слънчевата система. Те влияят върху Земята и нейните обитатели, като излъчват активни енергийни вълни поради импулсите на своите вибрации. Всяка планета има движения, които са пълно подобие на движенията, които прави едно сърце, за да може да движи кръвта. Свиванията и отпусканията на планетите не са така ярко изразени, но имат абсолютно реални физически измерения. Едно свиване се осъществява за време от 100 години и още толкова време е необходимо за отпускането. Затова геофизиците знаят, че има цикли, които определят активността на земните недра и тяхната па-

сивност. Осъществяването на свиването и разпускането, т.е. "дишането" на всяка планета, има и период на "затаяване на дъха". Той се проявява на всеки 10 години и продължението му зависи от възможността за саморегулиране на физическото тяло на планетата. Оттук и основното значение на структурния строеж, който определя плътността на планетата. Това е времето за разместване на земните пластове и тяхното установяване за определен период. "Дишането" на Земята и другите планети е резултат от вътреядрен активен процес, който има задачата да осигурява енергията, необходима за движението и живота на планетата. Всяка планета се движи в зависимост един път от ускорението, което е получила от своята стартова позиция и втори път, в зависимост от активността на нейния енергиен център. Енергийният център има свое конкретно място в сърцевината на планетата (независимо коя е тя), никога не се измества и се проявява като спирала, която се простира от единия до другия полюс. Дъгите от нейните кръгове, обаче, имат различна активност и тя влияе пряко върху развитието на живота на съответната планета. Дъгите от спиралата опасват цялото вътрешно пространство на земната сфера — това са огромни полукръгове от енергийната спирала, чиято активност се изявява в различна степен за различни периоди. Този факт се възприема от хората като движение на жизнената енергия на Земята.

Енергийната спирала има съществено влияние върху живота на планетата, независимо коя е тя. Енергийната активност конкретно на Земята е изследвана многократно от учените, но все още не се знае достатъчно за пряката връзка между земната енергийна активност и човешкия организъм, както и влиянието на останалите планети върху Земята.

Човешкият организъм не може да усеща финитe вибрации на земната активност. Това не означава, че нейното влияние е толкова слабо, колкото е слабо и ограничено човешкото възприятие. Напротив! Влиянието на земната енергия се оказва в голяма степен съдбоносно за човешкото здраве. Това се случва най-вече там, където хората нямат необходимата връзка с Природата,

или пък там, където пространството е пренаситено от различни технически електросъоръжения.

Земната енергия може да влияе разрушително върху човешкото здраве, ако човек попадне под влиянието на геопатогенна зона. Това се случва там, където има подземни реки, изобщо подземна вода. По този въпрос учените направиха много и задълбочени изследвания и беше доказано, че такива геопатогенни зони убиват — предизвикват смъртоносни болести. Затова всеки човек трябва да знае, че когато боледува продължително и медицината не е в състояние да му помогне, е възможно причината да бъде свързана с вредното влияние на геопатогенна зона.

Земната енергия се излъчва най-активно в следобедните часове. До обед Земята приема най-вече енергията на Слънцето. Като знае това, човек трябва да е наясно, че сутрин може да се "зареди" с чиста, нова енергия, а следобед, предимно във вечерните часове, на залез слънце, може да се освободи от негативната енергия

Това, което на този етап трябва да знаят хората, е, че те са проводници както на космическата, така и на земната енергия и в голяма степен нейната активност се отразява върху човешкия организъм. За хората е необходимо да знаят, че рано сутрин и късно вечер те могат да се възползват от енергийните взаимодействия между Земята, Слънцето и Луната. Сутрин — за получаване на положителна жизнена енергия, а вечер — за освобождаване от отрицателна енергия. Тогава, когато даден човек се отдалечи от Земята (разбирай, прекъсне връзката с Природата) и поради различни причини не използва тези възможности, в неговия организъм настъпват затормозяващи здравето процеси.

II

Състоянието на отпадналост в чисто физически план, или отсъствие на каквото и да било желание за действие, за живот, може да се дължи в голяма степен на разпиляна жизнена енергия от невежество. Къде е грешката на такива хора? Те са допуснали вмешателство на чужди емоции в своя психичен живот и с

ненужната си активност са ощетили своя организъм, оставяйки го без необходимата енергия. Ето какво се получава в двата от най-често срещаните случаи. Човек, който се стреми да бъде полезен на другите и не може да оцени къде и в каква степен той трябва да се притече на помощ, е едната страна на въпроса. В другия случай, човек, който не умее да ръководи своя духовен и емоционален живот лесно става "плячка" на агресивни мисли и чувства, които пребивават в пространството като енергийни структури. Тук не става въпрос за някакви мистични духове или теории, а за чисто практическа форма на съществуване на освободените в пространството чувства и мисли като концентрирани енергийни структури. Обяснявали сме и в други теми, ще го запишем и сега: такива концентрирани енергийни структури се подчиняват на закона за резонанса и за тях действа правилото "подобното привлича подобно". Силната мисъл и силното чувство са силни, защото имат активна електромагнитна основа. Електромагнитната енергия на мисълта и чувството има както съграждаща, така и разрушаваща функция. Всичко зависи от конкретното направление, т.е. от идеята, от информацията вложена в тях. Така мисълта или чувството, които носят положителна информация ще бъдат съграждащи и обратното — когато мисълта или чувството са агресивни, злобни, изпълнени с неприязън ще бъдат разрушаващи.

Но да отделим необходимото внимание на човека, който се стреми да бъде полезен на другите и не може да прецени къде и как да се притече на помощ. Тук става въпрос за криво разбраната намеса в живота на другия до нас, т.е. за прякото влияние на емоционалноумствения човешки фактор. Обикновено хората, които искат да "помогнат" са състрадателни и са напълно убедени, че желаят доброто на другия. Те искрено се измъчват от неговото нещастие или трудностите му и в голяма степен изразходват своята духовна и емоционална енергия да съпреживяват неговите неудачи. Те се изживяват като съветници и ангажират своите мисли и чувства до такава степен, че понякога дори пренебрегват себе си.

Ще попитам: и какво от това?!

С това че кръжат постоянно около този на когото искат да помогнат и му пълнят главата със своите мисли, те не променят нищо — макар, че живеят с проблема на другия. Те изразходват маса мисловна енергия, която изтощава не само тях, но и другия човек със своята активност. Разбира се всичко което казват те свързват с личната си гледна точка, с личното си разбиране и отношение към проблема на приятеля, съседа или колегата. Така "доброжелателят" страда един път заради този на когото иска да помогне и втори път, защото неговата помощ се оказва не приета или неефективна. Така той създава нова драма и се превръща в допълнителен проблем за затрудненията на когото иска да окаже помощ. Затова всеки трябва да знае, че не поисканата помощ е и винаги ще бъде излишен товар. Този съвет се отнася и за хората, които не от състрадание, а от криво разбрано чувство за превъзходството на своя ум, на своята гледна точка, също се стремят да наложат собственото си виждане. Това са хора, които присвояват проблема, предимно на своите близки, и започват да се "грижат" за тях като ги поучават и съветват според собственото си разбиране за живота и конкретния проблем. Стига се до там, в някои случаи, че активният "съветник" е в състояние да постави в пълна зависимост другия човек, или от желание да му бъде полезен, отнема дори и жизненото му пространство. Обикновено потърпевшият остава без собствен избор, без собствена позиция и възможност за личен живот. Така, че когато се чувствате неразположени и уж няма никаква причина за това, огледайте се около себе си и си отговорете на следните въпроси:

1. Какво зная за енергийната среда, в която живея?
2. С кого общувам?

Отговора на тези въпроси е свързан с необходимостта да грамотяваме себе си с познанията за фино енергийните структури на Сътворението. Така ще научим, че има и квантово лечение, което помага на хората да оздравеят, дори когато това за традиционната медицина е невъзможно. И въпреки всичко остана един изключително съществен въпрос и той може би е основният:

3. Какво зная за себе си?

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

Мъдрият човек

„Мъдростта не прави човека щастлив. Мъдрецът може да е доволен от знанията си, от мъдростта си, но той не е щастлив, ако няма любов."

Тези думи са извадени от беседата "Устои на съзнанието". Сега вече от дистанцията на времето те могат и заслужава да бъдат коригирани. Къде най-вече е грешката? В твърдението, че мъдрец е този, който има знания. Той обаче не е щастлив, когато няма любов, но въпреки това заради знанията си е определен като мъдрец.

Сега вече, след като сме свидетели на начина по който се развива човечеството, Аз не бих застанал отново зад тази мисъл, защото животът доказа, че тя не е вярна. Не е вярно това твърдение, защото този, който живее без любов не може да бъде мъдрец. Един мъдрец трябва да съумее, ако наистина е мъдър, така да живее, че любовта да бъде основа на всяко негово начинание, на всичко, което той прави. Видя се, че не е достатъчно човек, а сега ще кажа — и човечеството, да имат знания. Само със знание не може да има напредък. Съвременното човечество натрупа много знания. То постигна почти фантастични резултати в кибернетиката, информационните технологии, напоследък и в нанотехнологиите, и какво от това? Питам: и какво от това? Промени ли се културата на общуване? Станаха ли хората по-добри? Промени ли се нивото на себепознанието? В каква посока се промени човешкото самочувствие? А какво е отношението към Природата? Това са само част от многото въпроси, които възникват, ако речем да признаем знанието за мъдрост. Знаещият

е силен със своето знание, но само за да развива определена наука. Ако това са само знания, които създават нови технологии или нови клонове към вече съществуващите науки, но по никакъв начин не са променили човешкото съзнание, какво от това?

За пример, ще кажа: когато един собственик на фирма реши да създаде свой бизнес, той търси не само машини, но преди всичко търси хора, добре подготвени да работят с тези машини. Той даже се интересува дали тези хора обичат работата си. Защото ако обичат своята професия, те ще бъдат максимално полезни за дейността, която ще развива тази фирма. Значи собственикът знае, че не са достатъчни само уменията и знанията — трябва и любов. Така че когато определяме някого за мъдър човек, трябва преди това да сме се убедили, че неговата мъдрост стига дотам, че да включва и любовта като основа на своите действия. Като трупа знания — с любов да ги събира; като има умения — с любов да ги използва; като живее с хората — с любов да ги обгражда. Само такъв човек, който има наред със знанията си и любов, може да бъде мъдър, защото той ще използва знанията си за доброто на хората.

Да вземем за пример съвременното човечество. Какво постигнаха американците, да речем. Със своите знания те създадоха една свръхмощна военна промишленост, напреднаха много в медицината, в информатиката, създадоха мощни банкови институции, но какви хора живеят там? Хора, които освен за пари за друго не мислят. Там, в това общество, целта са парите — всичко се плаща. Къде остана нравствеността, къде останаха порядките, определящи културата на човешките взаимоотношения? Вярно е, че има някои общности, които търсят и духовен живот. Те напоследък дори се увеличават. Все повече хора започнаха да разбират, че без любов светът се превръща в една вършачка и нищо друго. Сега светът е една машина, която безжалостно мачка всичко, което се окаже различно от основната идея — пари, богатство и охолен живот. А може да се живее с по-малко, което ще рече без толкова алчност и безцеремонност в отношенията. Аз зная, че сега не казвам нищо ново, но искам още веднъж да под-

тикна хората към размисъл за ползата от знания без любов. Многото знания не определят дори и културата. Те просто дават едни по-големи възможности за развитие на научно-техническия свят, но от това сърцето или човешката душа не получават нищо. Това е свят, създаден от хладния, пресметлив ум. А само умът без чувства не може да създаде духовната среда за хармонично развитие на човешката личност. Те трябва да вървят в синхрон. Трябва да са в хармония — умът и чувствата. Не трябва да има превес нито от едната, нито от другата страна. Трябва да се постигне такова съвършенство на взаимодействието помежду им, че умът като добър приятел на чувството да го допълва и обогатява, за да може чувството да не живее сляпо. Слепешката вървят тия хора, които само от емоциите си се ръководят. Всеки силно емоционален човек става жертва на своята свръхвъзбудимост. Трябва да вярвате, че чувството и мисълта са създадени, за да изпълват със смисъл и съдържание живота и той наистина е пълноценен, само когато мисълта е подплатена с чувство и само тогава, когато това се случва, чувството се превръща в богатство за духа. Помислете върху тия работи! Трябва да знаете, че не е унижение за чувството, ако мисълта го ръководи, нито пък е унижение за мисълта, ако трябва да се отдръпне крачка встрани, за да стори път на светлото чисто чувство. Обичайте се и не се срамувайте да го показвате! Давайте израз на всяко хубаво, топло чувство, което ви е посетило, и се постарайте да го предадете и на другите.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

ЗА ЕЛЕКТРИЧЕСТВОТО В АТМОСФЕРАТА

Атмосферната обвивка на Земята е необходимото условие за живот на планетата, но тази обвивка не е нещо, създадено с един замах — целокупно и неизменно. Процесът на създаване и оформяне на земната атмосфера е изключително сложен и продължителен. Той обхваща периода от създаването на Вселената, включва активността на цялото космическо пространство и продължава до ден днешен, като се проявява в активна асимилация и трансформация на газовете.

Азотът, кислородът и въглеродният двуокис са основните газове, които познават всички ученици от горните класове. Но те са само средата, в която се развива и оформя атмосферната обвивка. Налице са възможности за създаване на нови вещества, които носят силата и способностите на избухливите газове, само че в конкретния случай говорим за такива вещества, които се проявяват само при определени условия като избухливи. Един метан, например, може да избухне само при висока температура, но той в никакъв случай не е среда за живите организми. Докато сега говорим за енергийни вещества, които могат да бъдат на различни нива в атмосферата, да не ограничават нормалното развитие на биологичните организми и в същото време, когато се създадат подходящи възможности, да ги увреждат или да се превърнат във взривоопасен материал. Тези вещества влияят на новите, все още неподвластни на пряка изследователска дейност течения на циклоналните вихри. Тези вихри възникват отведнъж, развиват своята мощност мигновено и в същото време имат много активна гръмотевична дейност. Пренаситени са с

електричество, което се заражда още в ниските атмосферни слоеве, като акумулира силата на отрицателната психическа енергия. Този вид електричество се различава от чисто космическото електричество по степента на своята мощност. То има нисковолтова дъга, но пък силно изразена способност да се активизира от силата на определени емоционално изразени мисли. Говорим за електричество, което с известна условност бихме могли да наречем биологично оръжие, защото то идва от човека, внедрява се в атмосферата и отново се връща при човека, но със силно завишени поразяващи способности. Това електричество може да блокира човешката мозъчна дейност, може да изпразни от съдържание мисловните човешки способности, може да изгаря, може и да убива. Всичко зависи от нивата на които този вид електричество е изградило своята плътност.

Една силно емоционална мисъл може да освободи в пространството елемента "ярост", "гняв", "злоба" или "завист". Възникнали у човека като чувства, чрез силата на мозъчната дейност те са получили структурата на фино-енергийни вещества. Електромагнитната основа на мисълта ги изстрелва в пространството, от където освободени от своя материален носител, търсят подходящата си енергийна среда. Така те попадат в онзи фотонен облак, който акумулира психоенергийните вещества, за да ги пренесе в пространството до нивото на тяхната мощност. Фотонният облак е енергийно-плазмена светлинна форма, която като "гъба" попива ненужните за нормалното функциониране на атмосферата вещества. Той поглъща освободения в пространството емоционален заряд и го пренася до онзи атмосферен басейн, който съответства на силата и мощността на неговия товар. Създават се нивата, на които новият вид електричество изгражда своята плътност. Така се оформят зоните за психовъздействие, които могат, както казахме малко по-горе, да забавят или дори моментно да блокират мозъчната дейност, могат да повлияят затормозяващо на мисловната дейност или, което е най-често срещаната възможност, да създадат условие за необяснимо напрежение и чувство на ненавист, на омраза. Най-яростните чувства служат като "пътеводител" за емоционално зареденото

електричество и оформят характера на циклоналните вихри. Тази способност на атмосферните слоеве да възприемат в своя строеж фино-енергийното проявление на чувствата се дължи на техния променлив строеж. Природата винаги разпознава своето. Внедрената в атмосферните слоеве психоенергия не остава там. Природата бърза да се освободи от чуждия товар и затова се стреми да го върне отново на земята, макар и като силно концентрирана енергия.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

За умствения свят

Уникалността в развитието на умствените способности идва от прякото участие на светлинния фактор в създаването и развитието на биоматерията. И в друга тема сме казвали, че е невъзможно да говорим за умствени способности, ако не вземем предвид двата основни фактора: биоматерия и Дух.

Биоматерията участва на всички нива в създаването на човешките умствени способности. Затова в първата част на книгата "Езотерични записки" беше изтъкната ролята на сетивността за опознаване на физическия свят. Ето че записахме първия съществен момент от създаването на умствените способности: опознаването на физическия свят и успоредно с това неговото възприемане.

Ролята на физическия свят за създаването на умствени способности е с доказана важност. Съществен фактор тук е светлината като енергиен източник и най-вече като катализатор за правилното функциониране на всички обменни процеси в организма.

Всяко човешко същество в условията на физическия свят създава нов умствен продукт във всяко от прераждания си. Умът е духовна проекция, която е включена в програмата за духовна еволюция на индивида и се развива изключително индивидуално.

Във физическия свят е необходимо да се постигне съответната степен на опознаване на средата и условията, в които е роден и израства човек, за да може да се получи възприемане на смисъла и съдържанието на информацията, която те носят. С помощта на сетивата човек опознава, а с помощта на съзнанието

осмисля информацията, възприета от ума. Затова преди съзнанието е необходим Умът. *Ум наричаме способността на биоматерията да разпознава образа и да възприема идеята, на която той е носител, което ще рече конкретната информация. Знаем, че информацията определя посоката за действие. Съответният мозъчен център обработва информацията с помощта на биофотоните (усвоената от биологичния организъм светлинна енергия), за да изпълни образа със съдържание, достъпно за човешкото съзнание. Така е изградено понятието за възприемане на средата, което определя степента на запознаване със света. В зависимост от нивата на тази степен се осъществява връзката с мисълта. Когато се постигне качествено изградена връзка, казваме, че този човек е получил знание.* То се съхранява с помощта на микронивата на светлинната енергия, чиито носител е мисълта. Това е навлизане на енергийния лъч на мисълта в мозъчната клетка и така тя се превръща в материален носител на знанието. То остава съхранено там толкова време, колкото му позволи качеството на биоматерията мозъчна клетка. Ако тя е съставна част на здрав, жизнен организъм, ще служи добре като информационна база знания. Колкото по-дълго остане знанието в мозъчната клетка, толкова повече са възможностите за проява на умствените способности. Сега можем да обобщим: *умствени способности наричаме синхронната работа между биоматерията, в случая това е мозъчната клетка, мисълта и нейната светлинна енергия. Тук трябва да припомним, че мисълта е продукт на Висшето Съзнание и човешкият мозък е нейният приемник. И още нещо ще уточним: мисъл наричаме само онази сила, която подтиква духа към действие.*

Когато човек е в своята детска възраст и се учи да говори, той възприема само образа и започва да разпознава, когато в неговия организъм заработи верижният енергообмен: биофотон — клетъчна плазма. Клетъчната плазма на невроните съхранява образа с помощта на светлинната енергия на биофотона. Биофотонът си остава катализатор за съграждащите процеси в биологичните организми през целия живот и участва в умствената работа, но на ниво "обслужване" на елемен-

тарните човешки действия. В своята детска възраст и в случаите, когато не изпълнява определена задача, т.е. в отсъствието на творческа дейност, човешката индивидуалност се проявява чрез елементарните умствени способности за съпоставяне и съобразяване. Човек съпоставя познатото с непознатото и съобразява своите потребности (предимно тези на организма) със съществуващата действителност. Общуването, свързано с бита и елементарните човешки взаимоотношения, е резултат от опознаването на средата и е възможно благодарение на комуникативната способност на езика. Трябва да се знае, че комуникацията не е мисъл. Умението на човека да говори, като използва правилно възможностите на определен речников фонд, само доказва способността на човешкия мозък да възприема и обработва информация и да си служи с нея. За тази цел му помага светлинната енергия на биофотона. Други са нивата на светлинната енергия на мисълта. Мисълта изисква усъвършенстване на паметовите способности. Само силно развита памет може да бъде добра основа за изграждане на самостоятелна мисъл. Тя ще се различава като качество от мисълта на Висшето Съзнание по своите критерии. Ако тази мисъл изисква връзка с материалния свят и цели задоволяване основно на материалните потребности — тя е рожба на човешкото съзнание.

ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

Духовният свят

Когато говорим за духовния свят, обикновено си служим с отвлечени представи. Нагласата ни да възприемаме физическия свят като нещо, което може да бъде конкретно установено, ни кара да бъдем в голяма степен подозрителни към съществуването и проявите на духовния свят. За да го приемем обаче като реалност, трябва да сме подготвили съзнанието си със средствата на Ума. Това означава, че когато човек опознава околния свят, в който живее, трябва да възприеме и първопричината за конкретното, с което се запознава. Всяка конкретност е изолиран случай на проява на Духа и в същото време елемент на цялото, в което и чрез което живее Духът.

Когато се подготвя съзнанието за живот във физическия свят, трябва да се използват най-напред познавателните способности на индивида. Всеки човек, независимо от общовалидните характеристики, определящи неговото съществуване, е една индивидуалност, която в своята първична форма на проявление е индивид. Уникалното, чрез което той се проявява, идва от опитностите, с които се е родил. Познавателните способности на индивида ще бъдат толкова ефективни, колкото може да се разгърне основата на опитностите. Те са водещото начало в опознаването първо на света и после за себепознание. Новороденият човек има способности и умения, които той проявява, без да го е учил някой, без да са му били те показвани. Това е елемент от развитието на всички биологични организми. Независимо дали те се развиват в животинския или растителния свят, всички показват учудваща интелигентност

и умения в първопроявите на своето израстване. Това е абсолютно доказателство за разумното начало, внедрено в организацията на биоматерията, т.е. за неговата духовна същност. В конкретния случай говорим за биоматерията, но това е общовалидно правило изобщо за материалния свят. Не можем и повече от престъпно подценяване на фактите ще бъде, ако приемем като случайни прояви уменията на семената, например, да създават и развиват живот. Всяко растение има свое определено поведение, всяко животно проявява "характер", всяка скала има също свой начин на общуване с вятъра, слънцето и водата. Откъде идват тези умения, как се проявяват тези способности? Отговорът идва, ако надникнем непреднамерено в духовния свят. Някои го наричат "виртуален".

Духовният свят е светът на изключителното начало. Той е първопричината за съществуването на всички останали светове. Неговата същност се проявява чрез съзидателната сила на енергийно-информационната конкретност. Когато се проявява Духът, винаги има действие. Не може да говорим за съзидателност в отсъствието на Духа, не може да говорим за трансформация или каквото и да било действие или движение без участието на Духа. Той внедрява импулс за всяко начало, защото Той носи в Себе Си информацията, Той съдържа програмата за развитието на всичко съществуващо. Духът трябва да се разглежда като енергийната среда, която въплътява в себе си информацията, "за да бъде!". В този смисъл Той е началото, средата и краят, защото кое и как "ще бъде", зависи от програмата, т.е. от закодираната в семенния атом програма. Основна градивна частица на Духа е семенният атом*. Той е носител както на информация, така и на енергия. Само за себе си, на каквото и да било ниво от Сътворението, не може да съществува нито едното, нито другото. Духовният свят е светът на идеите, умственият свят е светът на мислите — менталния свят, физическият свят е светът на действието, светът на проявлението. Ако трябва да доуточним, ще кажем още, че

* Семенен атом – съдържател на информацията за съответния организъм или вещество от възникването на Сътворението (съхранява опитностите).

Духовният свят е квантовата област от съществуването на физическия свят. Тя е и вън от него, и вътре в него. В квантовите измерения на енергийния потенциал на духовния свят, първият елемент на неговото проявление е силата на взаимодействие. Тя се проявява пак според внедрената информация. Силата на взаимодействие е първичната енергийна структура на Сътворението. Нищо не може да съществува, нито да се случи, ако тя не влезе във взаимодействие. Като енергийна структура на духовния свят силата на взаимодействие е подчинена на Принципа на взаимоотдаване. Този Принцип създава правилото за начало и развитие на всеки творчески процес. Там, където има деструкция на формата, където работи разграждането, се проявяват силите на трансформиращата активност. Те също са подчинени на Принципа на взаимоотдаването и се използват тогава, когато съответната "програма" (внедрената информация) се е оказала непродуктивна за физическия свят.

Казахме, че силата на взаимодействие е първият елемент от проявата на Духа. Частицата сила натрупва мощност в зависимост от степента на своето проявление. Действието, което извършва силата в процеса на натрупване на мощност, е трептене. Когато натрупа необходимата мощност, частицата сила приема следващото действие, чрез което се проявява. Това е вибрацията. Вибрацията създава условията за преминаване на мощността в активност. Според езотеричната информация тя е по-високата степен на трептене, неговата способност да прояви силата на взаимодействие (привличане или отблъскване). Активността е следващият елемент от проявата на Духа. Той съдържа творческото начало. Активността е израз на взаимодействащите сили в процеса на тяхното проявление — създадената мощност определя степента на силата, която е необходима, за да може информацията да отключи действието. Или, образно казано, в първия случай, при трептенето, имаме маршировка на място. Необходимо е енергийните стойности на информацията и мощността да се изравнят. Тогава действието, според Закона за движението, приема посоката, записана в информацията, за да се разгърне програмата, т.е. за да получи проявление

Духът. Тогава духовният свят се изпълва с идеи — безплътните форми на това, което "ще бъде". Те се концентрират в съответни информационно-силови полета в зависимост от предназначението си (подобното привлича подобно). Тези полета осигуряват пряката връзка на духовния свят с менталния. Умственият свят черпи оттам според своите възможности, способности и умения. Така идеите получават своето овеществяване и духовният свят прониква в менталния чрез мисъл-формите. Те от своя страна са реалната предпоставка за създаване на материалните обекти във физическия свят. И така всяка конкретност става проява на Духа и в същото време част от Цялото, в което и чрез което се проявява Духът.

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

В УЧИЛИЩЕТО НА ЖИВОТА

Много често хората не искат да погледнат истината в очите. Дори тогава, когато се случват неприятности, те не искат да признаят тяхното съществуване. Има случаи, когато желанието на определен човек да направи ясна реалистична оценка на случващото се да бъде обявено за негативно отношение към проблема. За трудностите и неприятностите се говори със заобикалки или "шепнешком", или пък с "геройско" самочувствие се отрича възможно неблагополучие. Оптимисти ли са такива хора? Знаят ли те какво и защо го правят? Да погледнем първо "възможните неблагополучия". Те защо се случват? Защото сме ги допуснали от невежество или защото сме имали в ума си мисълта за това неблагополучие? Ето точно в този твърде деликатен момент е необходимо просвещение. *Съвременните хора не отделят време за собствената си подготовка за живот. А всъщност най-голямото, най-отговорното и най-продължителното обучение е в Училището на Живота.*

Да, действително е възможно да се допускат грешки и поради едната, и поради другата причина, т.е. невежество и пристрастие към проблемите могат да създадат ред неприятности. И точно затова трябва всеки човек да знае какво иска от живота си и как да го постигне. И още нещо трябва да знае — че вървейки по пътя на своето израстване, той може да се забави от редица обективни причини. Но нека да разгледаме проблема в неговата последователност.

Всеки човек живее в света, който сам си е изградил.

Като говорим за света, който хората сами си създават, *за да разгледаме конкретната тема, имаме предвид немарливо, невежо, страхливо и старателно отношение към собствения живот. Има и още един, много съществен момент — умението на хората да интегрират своя свят в света на Цялото*. Значи става въпрос за пет различни възможности, според които животът на хората може да има определена "физиономия". Всеки сам създава своя свят и от умението му и желанието му да се развива ще се определи смисълът и съдържанието на неговия живот.

Тук ще отворим скоби, за да поясним какво разбираме ние, когато говорим за отношение към собствения живот. Отговорът е кратък: желанието да опознаеш себе си чрез възможностите на живия опит. Това означава да имаш отношение към собствения си живот. Защото като участваш активно в житейските проблеми, ти ще покажеш своята лична позиция, ще градиш своя живот, като непрекъснато доказваш на себе си и на другите своите способности. В крайна сметка, изяснявайки своето отношение към собствения си живот, ти ще опознаеш себе си.

Да уточним сега петте възможности.

Този, чието *немарливо отношение* към нещата от живота е водещо за всяка негова постъпка, винаги ще изпада в положението на неудачник. Той винаги ще се разминава с успеха и всяка негова дейност ще бъде белязана от знака на посредствеността.

Такъв човек не може да бъде приятел, защото няма изградени умения да общува с хората.

Този, чието *невежество* (в случая разглеждаме невежеството като пълно отсъствие на себепознание) преобладава, винаги ще се движи на опашката. Той винаги ще изостава от другите и никога качеството на неговата работа няма да достигне желаното равнище. Това е така нареченият некадърник, защото невежеството е много смело и почти всеки, който го притежава, не се притеснява от този факт. Напротив! Той се чувства "способен" на всички нива и се опитва да се внедри навсякъде. Друг е въпросът за резултата от неговата работа.

Такъв човек не може да бъде приятел, защото невежеството му пречи да опознае не само себе си, но и човека до себе си.

Този, чиято *страхливост* ограничава възможностите му, е безотговорен човек. Впрочем той изглежда безотговорен, а истинската причина за това поведение се крие в неговата страхливост да поеме отговорност. Причините, поради които се страхува да поеме отговорност, могат да бъдат много. Най-съществените от тях са две: липса на самочувствие и недоверие към себе си. Този факт отново показва колко е необходимо себепознанието.

Такъв човек не може да бъде приятел, защото винаги може да те предаде.

Този, който има *старателно отношение към живота си*, се отнася с внимание към уроците от Живота. Той се стреми да извлече поука от всяка несгода и винаги е в състояние да направи равносметка на своите желания и реализирани възможности. Това е ориентираният човек, който знае какво иска и в хода на своето развитие търси възможности за неговото осъществяване. Тук в пълна сила присъства желанието за себепознание чрез възможностите на живия опит. Това е човек с принципи и всяко негово начинание ще завършва с успех.

Хората, които имат старателно отношение към живота си, не разчитат на случайности и винаги знаят, че за да получат, трябва и да дадат нещо от себе си. Наричаме тяхното отношение към живота "старателно", защото те действително полагат старание да опознаят себе си и света, в който живеят. Внимателното вглеждане в проблемите на живота им показва силата на житейската мъдрост.

Такива хора винаги са добри приятели.

Старателното отношение към живота създава чудесна предпоставка за една друга възможност — *умението на отделния човек да интегрира своя живот в живота на Цялото.* Това изисква познание както за себе си, така и за света, за неговата видима и невидима страна. Но никой човек не се е родил с всички необходими знания за живота. И тук вече трябва всеки да има предвид една друга възможност, която обикновено убяг-

ва от възможностите за всекидневно общуване. Това е умението да се работи с интуицията — един доста коментиран въпрос и въпреки всичко изключително подценяван или по-точно недооценяван. Да работиш с интуицията, означава да дадеш шанс на своите опитности. Всеки идва на този свят с определено ниво знания. Те са неговите знания (опитности), придобити от минали животи, плюс знанията, които са внедрени в човешката духовна същност от Създателя. Всеки има своя минимум знания, с които може да посреща и разрешава проблемите на живота си. Стига да умее да работи с интуицията си. Всъщност се изисква много малко. Да изключиш за миг, подчертавам, за миг да изключиш влиянието на мисълта, за да можеш да разбереш какво ти подсказва интуицията. Тя не трябва да се бърка с вътрешния глас. Вътрешният глас е връзка на по-високо ниво. Тук става въпрос за умението на човека да даде шанс на своето усещане, което му подсказва правилното решение. Затова отстрани за миг влиянието на мисълта и се постарай да усетиш накъде те води интуицията. Така ще можеш в повечето случаи правилно да решиш своя проблем.

Разбира се, всеки правилно разрешен проблем укрепва самочувствието и дава нова сила за разгръщане на духовните умения и способности. Всеки човек, който има старателно отношение към своя живот, внимателно разглежда положението, в което се намира, и като извлича съответната поука, той ще може правилно да се интегрира в Цялото.

Какво означава да се интегрираш в Цялото? Това изисква от всеки човек да приема живота като средство за себепознание. Така той ще може да се включи или да се изяви в онзи аспект от човешката дейност, в онази страна от живота, която ще му даде най-необходимите за него познания. С това той ще стане градивна част от Цялото, защото ще може на базата на своята активна дейност да допринесе за общочовешкия опит, ще обогати общочовешкото познание. *Само този, който съзнателно работи за повишаване нивото на своите знания и най-вече познание, може да се интегрира в Цялото.* Защото като получава, той и дава. Той не е само потребител, не е само консуматор. Негова-

та дейност става общозначима. Той вече се включва в част от творческата дейност на Великото Съзнание и със своето постижение, колкото и минимално да е то, нещо допринася, нещо оставя след себе си за другите. Никога не трябва да се упреквате, че не сте постигнали нещо голямо — не сте направили някакво откритие, да речем, или нещо подобно. Нека откритието да е свързано с вашия личен опит — и това е нещо, защото може да послужи на другия до вас, който не е дорасъл вашето ниво. Всеки ден е шанс за развитие. Стига да го искате.

Сега, като знаете това, по-лесно можете *да си отговорите на въпроса вие ли предизвиквате с мисълта и говоренето си проблемите или вашето невежество*. Забележете, че и в двата случая вие стоите зад проблема. В единия случай е вашата мисъл, а в другия — вашето невежество. Дайте си сметка, че и двата случая са свързани с вашата психика. А тя устойчива ли е? Спокойна и уравновесена ли е вашата духовна същност? Ако вие се притеснявате при мисълта за съществуването на проблемите изобщо, т.е. ако самият факт, че в живота съществуват проблеми, ви притеснява, значи вие се страхувате от живота. А какво записахме по-горе за страха? Страхливостта прави човека безотговорен и е доказателство за неговото ниско самочувствие и недоверие в собствените възможности. В такъв случай откъде произтичат проблемите? Всъщност кое превръща нещата от живота в проблеми? Не е ли това начинът по който хората се срещат с живота!? Ако един човек упорито отказва да усвои необходимите му знания и живее в сянката на своето невежество, естествено проблемите ще се трупат край него. Защото той не умее грамотно да общува със себе си, с другите и с Природата. Неговото невежество винаги ще го тласка към пропастта.

Тук трябва да си сложите едно на ум за обективните причини. Тях ги има — искате или не искате. Обективните причини са резултат от организацията на живота такъв, какъвто обществото го е създало. Но и обективните причини все пак са създадени от хората. Затова *във Всемирната научно-образователна програма много настойчиво се говори за нивото на Колектив-*

ното съзнание. То трябва да има такова качество, да постигне такова ниво, че да може да допълва Великото Съзнание, да бъде част от него. Така човечеството ще стане част от Единното съзнание и ще може да си осигури възможност за вечен живот на планетата. Не че вие ще живеете вечно, а че ще има живот на Земята, който ще развива и доусъвършенства човешкото съзнание. Сега, с всичките пропуски, които правите, с всички допуснати грешки, вие застрашавате живота на планетата. Майката Земя изнемогва от товара на мрачните ви мисли и неграмотни действия, които унищожават плътта й с всички възможни за съществуване токсини и замърсители. Но това е друга тема. Сега е важното да знаете, че с мисълта си можете да предизвикате проблем, единствено ако се страхувате от Живота. Ако мислите за бъдещето си със страх, вие ще блокирате собствените си сили и възможности и така ще си докарате много неприятности. Силният и уверен в собствените сили човек може да разсъждава за проблемите от живота — той знае, че те съществуват, разглежда ги старателно, обсъжда ги със спокойна, логична мисъл и внимателно се разминава с тях. Това е то — да имаш собствена подготовка за Живота. Да имаш самочувствието достойно да се срещнеш с Него. Тогава човек живее в реалния свят — той е реалист, защото знае какво и защо прави.

Желая ви да бъдете добри ученици във Великото Училище на Живота!

ЙОАН БОГОСЛОВ

Време и времеви пространства

Времето не е нещо абстрактно. То е реалност, която съществува успоредно на мисленето — мисленето, но с мащабите, скоростта и умението на онова, което наричаме Висш Разум. Само Съществата от висшата йерархия знаят, че времето е производно на скоростта на мисълта. А тя пък е пряко свързана със Светлината — дотолкова, доколкото светлинната енергия е неин носител. Това, което в случая прави впечатление, е тройната връзка: светлина — мисъл — време. Тази връзка е необходима, за да се получи кръгът на цикличността. Светлината е енергия — първата, живототворяща енергия. Тя е носител на мисълта, а мисълта създава времето. Не бива да се търсят физични и математически формули, за да се стигне до някаква, различна от тази конкретност. Всички досегашни изследвания са свързани с прекомерно детайлизиране или фантазиране. В случая с фантазиите имам предвид "теорията" за машина на времето. Не е възможно една машина, колкото и съвършена да е тя, да бъде създател на времето. Преди всичко тя е продукт на мисълта. Машината може да бъде средство за измерване на времето, но тя не може да го създаде като субстанция или като нещо, което съдържа в себе си пространството.

Времето е носител на идеи и в същото време е изпълнител на идеи. Времето създава дистанцията, наречена ден, година, епоха, но всичко това вместено в обема на светлинния басейн. Светлината е субстрат. Тя е катализатор на всяко явление в пространството и в същото време тя го създава и определя. Без светлинна

енергия няма време! Това, обаче, така казано, не трябва да ни кара да мислим, че нощта не е време. Отсъствието на светлината не е заличило действието на светлинната енергия. Мракът е светлината на покоя. Защо? Защото в отсъствието на конкретния светлинен източник се извършва хармонизирането на енергиите в пространството, извършва се уравновесяване на вътреклетъчното налягане в живите организми и процесът на възстановяване на тяхната течна среда. Когато са под прякото влияние на светлината, те имат енергийно взаимодействие с нейното лъчение и работят за репродуктивността на своите организми.

Времето е производно на светлината. Ако така кажем, пренебрегваме ролята на мисълта, ще попаднем във вакуум, т.е. ще отидем там, където има само вибрация без цикличност. Вакуумното пространство не е континиум. Континиумът има своите параметри, докато вакуумът има само своята вечност. Той е началото и краят. Оттам тръгва и там се връща мисълта, но без да има вътре в него своя живот, т.е. тя там не е действащ фактор. Там тя получава своя енергиен заряд.

Времето е равно на скоростта на мисълта! Запомнете това и бъдете сигурни, че време извън мисълта не съществува. Това, което някои наричат "времеви пространства", не е нищо повече от едно изумително заблуждение. Пространство създава само и единствено светлината. Продължителността на времето, неговата линейност не трябва да се бърка с понятието "пространство". Пространство във времето би означавало възможност за движение вътре във времето, но никой не би могъл да постигне това вътрешно измерение, без да създаде необходимите рамки, за да може да организира пространството. Всяко нещо е вътре във времето, доколкото е продукт на мисълта. Чрез нея тя създава и организира творческия процес, т.е. практически реализира времето.

Безграничното не е пространство, то е същност, то е субстанция. Колкото и да вземаш от нея, то ще бъде част от Цялото и вътре в тази част можеш да вложиш действие, мисъл или абсурдната илюзия, че влагаш себе си, че влизаш вътре в нещото. Ти си сегмент

от Творението и си в играта точно толкова, колкото и безграничното, защото си градивна единица на Цялото. Ти можеш да създаваш време единствено с мисълта. Без нея действията, движението не означават нищо. Миналото, бъдещето — всичко това е вътре в мисълта. Чрез нея можеш да се върнеш назад във времето или да отидеш напред в бъдещето.

Когато работи с мисълта си, човек създава време, но време за себе си. То се вмества във времето на Цялото — всеобхватното време, което е рожба на Замисъла за живот на Висшия Разум.

Движението на Слънцето, лъчението на небесните светила, времето на тяхното съществуване — всичко това е подчинено на мисълта — Великата Мисъл за Сътворението.

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС

За възкресението

Всяка пролет християнският свят празнува деня на Възкресението. Истината за този ден е свързана с много и различни мнения, които по същество си противоречат.

В какво се състои противоречието?

За да си отговори на този въпрос, човешкия ум би трябвало да си обясни същността на явлението "Възкресение". Този действителен факт крие в себе си изключителна по своите размери истина. Казваме изключителна по своите размери, защото това е истината, която надхвърля възможните представи на човешкият ум за всичко, което се е случвало тогава. Това Велико Тайнство не би могло да бъде обяснено напълно дори и сега, когато науката твърде сериозно напредна. Липсващата връзка тук е нравствеността на човешкото общество и неспособността все още да се работи "на чисто", т.е. да не се комерсиализира знанието.

И все пак в рамките на възможното ще се постарая да обясня на хората за какво става въпрос. Необходимо е да бъдат изяснени два основни момента от записаните в Новия Завет текстове: предателството на Юда и актът на Възкресението.

Първо за предателството.

За да бъде обяснена тази истина, ще трябва в малко по-широк план да се разгледа въпросът за предопределеността. В този смисъл искам да знаете, че нищо на този свят не се случва без "план". Това означава, че всичко, което в някаква степен има решаващо значение за живота на човечеството и нормалното съществуване на света, се развива според предвидения замисъл

в Основната Програма за Всемирно Съществуване на Сътворението. Тази Програма има свой основен модел, който през период от 13000 години се актуализира. Основният модел засяга преди всичко планетарната енергийна система и геофизичната структура на планетата. Това, което засяга организацията на човешкото общество, търпи по-чести корекции, защото ролята, която има свободната воля, допринася в голяма степен за измененията на основния замисъл на Сътворението. В основния замисъл по отношение на човешкото общество е предвидена програма за етични взаимоотношения и стремеж към добротворчество. Никъде ни най-малко не се споменава за насилие и експлоатация на човешкия труд.

Искам добре да се знае от хората, че този път, по който премина човечеството в историческото си развитие, е чисто човешка дейност, създадена само и единствено от човешкия ум, без участието на чисто Божествения принцип за добруване на хората по време на земния период от тяхното съществуване. В този смисъл е добре да се знае, че там, където хората пряко се намесват в изпълнението на Основната Програма на Сътворението, нещата имат напълно различна форма на съществуване. Жив пример в конкретния случай е предателството на Юда. Той беше определен да извърши нещо съвсем различно и то трябваше да изглежда като представяне на Моята личност пред римските власти. Историята с 30-те сребърника е легенда. Юда беше начетен за времето си и заможен човек. Това представяне имаше за цел да запознае властимащите с идеята за справедлив живот. Римската империя беше обхванала огромна територия от континента. Римските властници можеха да покажат, ако бяха възприели Моите предложения, една съвсем различна организация на човешкото общество. Идеята беше да се тръгне от народните маси, защото те не са покварени от властта, и да се стигне до управляващите, които трябваше да бъдат внимателно запознати с идеята за живот чрез любов. Ние знаехме, че това не може да се случи отведнъж, нито пък че ще може за една — две години светът да се промени, но имахме за цел да покажем чрез една империя възможността да се организира

човешкият живот по-справедливо. Знаехме, че това ще стане, само ако хората го пожелаят, и се надявахме, че в лицето на тези управляващи ще можем да срещнем приемливо отношение към нашето предложение. А то беше съставено от три точки: да се спре заробването на нови народи, да се прекрати експлоатацията на човешкия труд и да се даде власт на избрани от народа хора да управляват. Това са въпроси, които могат да се изпълнят в дългосрочен план, и Ние го знаехме, затова Аз трябваше да покажа на хората, че ако живеят с любов, ще могат да постигнат всичко това.

Моята задача беше, като покажа на човечеството, че трябва да се създаде нова организация на обществото, да покажа и как трябва в чисто човешки план да се общува, как трябва да се създаде добродетелна основа на човешкото общуване. Беше Ми необходимо още поне година — две. Моето влизане в Йерусалим имаше за цел да привлече вниманието на хората към Личността Иисус, за да могат болшинството от тях да се запознаят с Идеята на която бях носител. Имаше хора, които разбираха това и знаеха, че трябва да бъдат Мои сътрудници, за да разпространяват най-вече Учението за етични отношения между хората. Тогава не се говореше за етика, а използвахме думи като "братство", "добруване" и други такива, които бяха близо до съзнанието на хората. Аз показвах как хората могат да се лекуват и как трябва да се хранят. Показвах им също как трябва да общуват. Имаше случаи, които изглеждаха за обикновените хора като чудеса, а всъщност Аз използвах Божията сила, на която съм носител, но тя — независимо че Аз работех с нея, можеше да помогне само на онзи, който има силна вяра. Силната вяра променя коренно вибрациите на жизнената енергия в човешкия организъм и това позволява де се получи правилно и дори мигновено лечение.

Всичко обаче се обърна с главата надолу, след като фарисеите решиха, че Аз искам да им отнема властта. Те видяха в мое лице опасен враг и решиха, че трябва да ме унищожат. Юда, обаче, убеден в Моята сила, решил, че след като съм Син Божий, Аз ще мога да ги отстраня от пътя Си. Той си е въобразявал, че Моята сила може да ги порази, но и през ум не му е минало, че

ако Аз със сила ги унищожа, ще покажа насилие вместо любов — каквато е целта Ми. Той ги е предизвикал, като се е надявал, че ако посегнат на Мен, те ще бъдат унищожени. Вярвал е, че Моят Отец, за да защити Мен, ще погуби тях. Това е невъзможно да се случи, защото щеше да бъде показана злоба вместо любов.

В конкретния случай Аз трябваше да изтърпя едно наказание, което не беше предвидено, но се превърна във факт, защото трябваше да бъде защитена Великата идея за Любовта към човека. Аз бях разпънат на кръст поради човешкия ум, но възкръснах поради голямата Си любов. Възкресението показва точно това: силата на голямата любов — Моята към хората и на Моя Отец към Своето Творение. С възкресението Той спаси не само Мен, но и човечеството, защото чрез Нашата любов (Моята и Неговата) Ние бяхме Силата, която в голяма степен трансформира негативната човешка енергия в положителна и така беше пощадена от по-нататъшно разрушение енергийната система на планетата. Тя, както знаете, има две страни: положителна и отрицателна. Между тях задължително трябва да има баланс, за да може да се развива нормално животът. Превесът на едната над другата води до изкривяване на правилната линия на живота. За съжаление сега пътят на човечеството отново клони към сериозно изкривяване. Положителната промяна, която се получи чрез Моето възкресение, даде частичен резултат. Ако беше реализиран Нашият замисъл, щеше да се постигне трайна промяна, защото това щеше да бъде промяна в човешкото съзнание. А поради така наложилите се обстоятелства привнесената от Нас промяна не беше оценена, не беше разбрана от хората и те продължиха да си живеят по старому. През последните години негативната енергия отново е в превес. Като не искате да промените своето съзнание, сега кого ще разпънете?!

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС

За истинското и фалшивото чувство любов

Силата на човешката любов има преходен характер. Тя живее в човешкото сърце до време като истинско и силно чувство и се превръща по-късно в усещането за близост, за привързаност към определения човек. Но това можем да го кажем само във връзка с човешките взаимоотношения. Когато става въпрос за любов към определена идея, за връзка с по-висши Същества или пък за отношение към Бога, тогава нещата трябва да се преосмислят. И това е необходимо, защото между хората много често се говори за любов към Бога, за любов към народа, за жертвоготовност във връзка с определена идея. Ето тук вече думите трябва да се мерят. Не бива да се изказват категорични мнения или пък човек да се заблуждава за нещо, само защото така му е изгодно или защото така му се иска. Обикновено за любов към Бога и към народа се говори заради определени интереси и много рядко — искрено.

Искреността изпълва думите със съдържание. Ако човек говори искрено, и казаното ще има определена стойност. Ако пък се говори, колкото да се каже нещо, тогава думите са просто излишни. Думите, изпълнени с неискреност, опорочават човешките отношения. Силата на човешките чувства проличава освен от начина, по който са казани думите и от подбора на самите думи. Тук вече нещата опират до умението на човека да изразява своите чувства. Умението не е само дар Божий. То зависи от желанието на съответния човек да се научи да разговаря със себеподобните. Благият тон

трябва да присъства винаги, независимо какво и на кого говориш. И ето я сега необходимостта от любов. Ако човек изпитва любов към някого, той ще му говори ласкаво и нежно. И обратно: когато има неприязън, ще има и грубости. Но нали казахме, че любовта в човешките отношения има преходен характер. Тогава? Тогава трябва да си обясним какво нещо е любовта, трябва да знаем кое чувство можем да определим като любов. Много трудно може с думи да се обясни и все пак ще се опитаме да постигнем определен резултат.

Любовта има различни форми, затова първото изискване е да познаваме различните форми любов, за да не грешим, когато я определяме.

Любовта се изявява по два начина: като силно егоистично чувство и като нежно облагородяващо чувство. Тези два начина, чрез които се изявява любовта, определят и различните форми за нейното съществуване. Който обича така, че да иска само за себе си този или това, което обича, не може да се свърже с благородна идея, която изисква саможертва, всеотдайност или някаква творческа изява. Човекът, който има в душата си нежно, облагородяващо чувство, ще бъде добър приятел, добър творец и ще създава както градивни отношения, така и духовното богатство на своя живот. В първия случай често се стига и до неискреност, докато във втория тя е изключена. Така че ако трябва да определим любовта, ще кажем, че тя е чувството, което кара човека да живее пълнокръвно. Човекът, който изпитва истинското чувство на любов, усеща в себе си сила да се справи с всички трудности. Той желае доброто не само на този, когото обича, но и на всички хора, чувства се щастлив и е готов, дори на саможертва. Ето, когато такива чувства ви вълнуват, ще знаете, че имате любов в сърцето си.

Казах малко по-горе, че в случаите на неискреност се говорят излишни думи. Само от морално-етически съображения ли не трябва да се говорят излишни думи? Да! И от морално-етически съображения, но и поради още една много важна причина. Това е замърсяването на атмосферата с ненужните фалшиви чувства и думи. Този факт почти не се разглежда като съществен момент от нормалното съществуване на Вселената. Добре е да знаете и

никога да не забравяте, че освен с вредни газове вие замърсявате атмосферата с вредни чувства и изречени думи. Човешкият говор е много съществен елемент от правилното организиране на материята във физическия свят. Има много голямо значение как се проявява човешкият глас: като говор, като пеене, като крясък, като писък!!! Всичко това е свързано с определени чувства и остава в пространството като негово притежание. Необходимо е време за разграждането му и тук ще припомним, че нищо в природата не се губи. След разграждането си то приема друга форма, става елемент на пространството и отново участва в живота на Вселената. Затова когато човекът живее с любов, ще използва благия тон в говора си, радостното чувство в пеенето си и никога няма да крещи. Но нали казахме, че любовта е преходно чувство в човешкия живот. Запомнете, че любовта е като изворната вода. Отначало блика силно и неудържимо, но по-късно се превръща в звънлив поток и с бистрата си изворна вода винаги пречиства. Затова когато утихнат силните пориви, не трябва да мислите, че сте останали без любов, а да знаете, че след като търсите определения човек, след като ви е приятно да общувате с него и сте готови да му услужите, вие имате любов. Любовта създава нови възможности в човешкия живот и след като вие чувствате в себе си потребност да създавате, да творите или просто да работите, значи нещо ви е вдъхновило с доброто си чувство. Научете се да цените тези отношения. Те определят стойността на живота!

УЧИТЕЛЯТ ИИСУС ХРИСТОС

Общуването

Училището на живота има много странни и изненадващи срещи. Но най-странната от всички срещи е тази със себеподобния. Интересното в този случай е, че се срещат две същества с еднакво ниво на съзнанието, с еднакъв светоглед и отношение към живота, а не могат да се познаят.

Кога един човек открива стойностното у другия?

Това е въпрос, който няма отговор. Хората в болшинството от случаите се разминават, без да могат да се докоснат до най-съдържателното в човешкото общуване — умението с внимание и доброжелателно чувство да посрещнат, а не по-малко важно е и да възприемат, другия. Би трябвало всеки да гледа на ближния си и по приниип на човека, като на средството, чрез което опознава на първо място себе си и после света.

Има едно голямо и съществено нещо в човешките взаимоотношения, което се нарича учтивост. Учтивостта не се използва достатъчно в човешкото общуване. Учтивостта е проява на доброто възпитание, но още по-добре е, ако е израз на доброжелателство.

Доброжелателството идва от сърцето. То е резултат от голямата потребност на душата да изяви Божественото в себе си. Доброжелателството е изказ на чистите човешки помисли за любов към ближния. Когато общуват помежду си, хората трябва да съумеят да покажат своето доброжелателство. Това изисква открит и чист поглед, благ тон и меки, нежни движения. По тези външни белези себеподобните могат да се познаят, когато се срещнат.

Няма по-радостен миг за светлите Същества от Великото Бяло братство от този, да наблюдават как общуват помежду си себеподобните доброжелателни хора. В такива случаи около тях се излъчва нежна, ефирна енергия, която може да послужи на другите хора за умиротворяване на техните души. Затова, обичайте се и се учете да показвате своята обич! Не се свенете от показаната нежност! Не се притеснявайте от милите погледи и кротките меки докосвания! Учете се да си дарявате любов! Това е богатството, което осмисля духовния живот на хората, това е висшето ниво на Божието проявление!

Мир вам!

УЧИТЕЛЯТ БЕИНСА ДУНО

За формулата „Аз съм“

Това, което може да бъде ежедневен стимул за укрепване на мисленето като психичен процес, е духовната връзка със съзнанието.

За целта трябва човек да има в ума си като жива визуализация слънчевия диск. Не казвам слънцето, а слънчевия диск. Той може да се види само на изгрев или на залез. Значи, трябва все пак някаква тренировка за медитация.

След като е постигнат пълен покой за целия организъм, човек ще трябва да види с вътрешния си взор слънчевия диск. Необходимо е той да се “наблюдава“ поне 3—4 минути. След това е добре да се използва формулата “Аз съм“- да се каже утвърдително 3 до 7 пъти, като се визуализират буквите на фона на слънчевия диск.

Утвърдителното повторение на тези думи създава условия на съзнанието да възприеме вложените знания в енергийно-информационната матрица на първообраза на човешката същност. “Съм“ — това е духовната сила на живия действащ разум, чрез който се изявяват миналите и настоящи знания. Когато кажеш “Аз съм“, ти свързваш своята настояща разумност — Аз, която е елемент на развиващия се в настоящия живот Ум с твоята духовна същност. Това е твоят интелектуален потенциал, който след връзката с ума става основа на живия действащ разум, защото така се събужда за живот първичното знание. С използването на знанията, вложени в интелектуалния потенциал, се постига състоянието на “пробудилия се разум“. Когато говорим за пробуден разум, трябва да разбираме влязлата в упо-

треба действаща структура на програмата за духовно развитие на личността. Всеки човек се ражда със своя индивидуална програма за духовно развитие, чийто носител е Духът. Нейни елементи са вложените качества, които изграждат характера и се изявяват като форми на човешкото поведение и действия. Поведението се свързва с културата и морала, действието — със знанието и нравствеността. Поведение и действие са две относително различни неща. Чрез поведението си човек общува, а чрез действията изявява, показва себе си. Поведението е израз на потребността на човека да общува, а действието е необходимостта да бъдеш. Чрез действието се постига себедоказване, а чрез поведението — себепознание. И едното, и другото взаимно се допълват, за да създадат личността. Когато поведението се ръководи от морални подбуди, а действието се извършва върху нравствена основа, тогава настоящия Ум надгражда “Съм“ — създава духовната му сила, тогава настоящият Ум работи за разширяване на Съзнанието, което ще рече, че мисленето като психичен процес е било правилно организирано. Постигната е права мисъл. Така че за да подобрите вашата способност за мислене, използвайте формулата “Аз съм“ и поддържайте връзка със слънчевия диск.

ЙОАН БОГОСЛОВ

Богоявление

Аз, Йоан Богослов, който се прекланя пред Йоан Кръстителя и с цялото си благоговение сторвам поклон пред нашия небесен Учител Господ Иисус Христос, Аз ви казвам, че Божие озарение изпълва душата на всеки, който придобие вяра в ума си. Не казвам вяра в сърцето, но казвам вяра в ума. Защото този, у когото има вяра в сърцето, е роден с нея като с Божие благословение, а този, който има вяра в ума си, е роден, за да учи в този свят. Той има Божието благоволение да се роди за живот, но на него му липсва вярата в сърцето, защото тя му е била чужда в предишните животи. И този, който е роден с вяра в сърцето, ще трябва да учи, но неговите уроци са различни от тези на другия, родения без вяра.

Животът на Земята е живот — училище. В него учат и вярващите, и невярващите. Само че вярващите учат осъзнато, а невярващите — по принуда. Осъзнатото учене носи плодове, то помага на човека да съзрява духовно, да развива ума си. Принудителното учене се приема като наказание от невярващите, защото се проявява като премеждие, и те са склонни да възприемат нещо със съзнанието си, едва след като то се превърне в тежко страдание, че дори и тогава не е много сигурно. Ето защо е нужна вяра в ума за родените без нея. Който вярва с ума си, а не със сърцето, той може да стигне до просветление. Божието озарение идва при него точно като просветление. То му помага да разбере предназначението на своето съществуване. Просветленият може да разбере смисъла на своя живот, защото той ще познае учението на Христа. Роденият с вяра в

сърцето носи мъдростта на това учение и в душата, и в сърцето си. Такъв човек е склонен на саможертва за ближния. На него не му е нужно да пали свещи и да ходи по църквите. Храм за него е небесният свод. Роденият с вяра вижда Господа във всяко цвете, в птицата, в тревичката. Този, който придобие вяра с ума си, ще разбере тази истина във времето. Оня, първият живее с тази истина от пелените си още, докато другият ще трябва да се просвещава, за да добие вярата си.

Кога и как роденият без вяра може да я придобие? Когато започне да възприема света като училище. А как? Като започне да разсъждава върху истините от живота. Затова вярата идва във времето на умственото съзряване. Хората не трябва да се отчайват, като осъзнаят своята духовна голота. Ако тяхното желание е те да придобият мъдрост, ще я получат, като се потрудят да опознаят Христовото учение. Оттам те ще се научат на любов към ближния, на търпение и смирение, които няма да ги обезличават, а ще събуждат човешката им гордост. И в други религии, и в източните учения се говори за вярата и за любовта, но най- ясно, с конкретни примери от живота, това е показано в Христовото учение. Никой друг — ни пророк, ни философ, не е показал така на живо с личния си пример какво е вяра и любов, както Христос. Затова Неговото учение носи силата на живия пример и помага на всеки, който е изчистил съзнанието си от съмнение и хаотични мисли.

Аз, Йоан Богослов, искам да знаете, че с кръщението Си Христос показа, че човек, покайвайки се, може да пречисти съзнанието Си. Той отиде при Йоан Кръстителя, за да покаже как чрез силата на Своята мъдрост Той, Учителят и Господ, може да се смири и да приеме кръщението като очистваща душата му сила. Чрез този акт Той показа нагледно как и доколко е важно човек да приеме покаянието като самооценка на собствения си живот. Оттам нататък, след кръщението Иисус започна Своите проповеди, след кръщението Той стана Христос. Като Велик дух, но живял все пак в плът, Той се пречисти от плътското влияние и тръгна по Своя спасителен път. Този пример трябва да имат предвид хората на Богоявление. Христос се яви на Йордан река,

за да покаже Своето присъствие и Своето пречистване видимо за всички. Този пример трябва да е в ума на всеки, който живее без вяра в сърцето. Пречистеното от хаоса на земните мисли съзнание може да събуди вяра, а тя като е в ума на човека, ще го води по правилния път. Вие, които се чувствате слаби и самотни, потърсете кръщението в Христа. Христос кръщава с дух. Потърсете Неговия благ Дух, за да излекувате сърцата и душите си от безверието.

ЙОАН БОГОСЛОВ

Пътят на спасението

Аз Йоан Зеведеев, наречен още Богослов, търся онези чисти сърца, които с любов говорят за Христа.

Много са хората, които влязоха в храмовете по време на великденските празнични дни, но колко от тях влязоха, защото така повелява тяхното съзнание?

Измина много време от деня на Христо смъртта, но това е резултат от Божия промисъл за развитие и усъвършенстване на човешката душа. Според цикличността в нейното съществуване се осъществява и възможността за придобиване на знания и духовно развитие. Човешката душа е безсмъртна, защото тя е създадена да се учи и усъвършенства, за да достигне високите нива на Божествения свят. Тя е Божие творение, но живее във физическия свят, за да натрупа необходимото познание и да създаде съзнание, което може и трябва да живее в Божествения свят, да стане част от Великото Съзнание. За тази цел се изисква много труд и изключително висока нравственост. Точно това дойде да покаже Христос — как да постигнем тази нравственост. Той беше пример в това отношение с живота Си, с отношенията, които създаваше. А с възкресението Си показа, че високонравственият, изпълнения с любов човек може да победи страха от смъртта и да стигне до саможертвата. Всъщност човечеството стана свидетел как голямата сила на любовта, се извисява до пълното себеотдаване и създава новия живот. Колко хора осъзнават сега тази истина?

Твърдението, че душата е безсмъртна и е жива, само за да остане вечно в рая или в ада, е лишено от какъвто и да било смисъл. Душата е безсмъртна, защо-

то е вид жизнена енергия, която приема различни форми в процеса на своето духовно израстване. Точно това е целта на съществуването, това е смисълът на живота — духовното усъвършенстване. Затова Творецът в мъдростта Си е предвидил нейното преминаване в различните нива на съществуване, за да може да добие съответните знания и опитности и да постигне желаното ниво на самоосъзнаване. Душата живее както във физическия свят, използвайки физическото тяло, така и във финия, нематериален свят, когато тя самата е фина енергийна субстанция и се проявява на молекулярно ниво. Като ехоструктура духът, душата и семенният атом, представляват молекула, която съдържа в себе си цялата информация придобита в различните периоди на човешкия живот. Придобитото знание от живота във физическия свят не се губи, а в периода на финоенергийното съществуване се преосмисля, за да послужи за следващия живот във физическия свят. И точно тук е голямата отговорност да живееш, независимо на кое ниво, защото отговорността означава да знаеш, че всичко, което вършиш и мислиш, изпълва със смисъл твоя живот — настоящ и бъдещ.

Христовото учение помага на човешкото съзнание да получи просветление в тази насока и така да постигне духовно развитие и усъвършенстване. Възкресението на Христос е очевидната истина за силата на проявената любов. Човешкият ум все още не може толкова, не е способен на такова себеотдаване, но може да потърси примера и да се постарае да разгадае неговия смисъл, да го осъзнае като пътя на своето спасение.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Текстовете от тази притурка са продиктувани от ЕЛОХИМ ХАХАРЕЦ

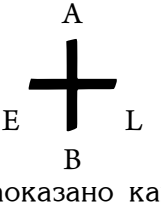
Да си представим едно житно зърно. То има сърцевина, има и люспеста обвивка. В зърното е съхранена силата за живот, която създава растението. Тази сила е невидима за околния свят. Ние не я усещаме, когато държим зърното в ръката си. Но тя съществува и когато зърното попадне в подходящи условия, тази сила се проявява — стига да има необходимите условия.

Защо беше нужен този пример? Той е доказателство за наличието на дълбоко съхранена енергийно-информационна същност във всичко съществуващо. Не само житното зърно, то е само един пример, а всичко останало в Природата има в основата на своята структура внедрена изначалната енергийно-информационна същност. Тя е силата, която става първопричина за проявлението. Взаимодействието на веществата, на частиците в тях е следствие от работата на енергийно-информационната същност.

Сътворението на вселената

Да се подготви човешкото съзнание за работа с духовния свят вече е неотложна задача. Отмина времето, когато можеха да останат като мистична проява на отделни личности конкретно приетите и записани информации. Сега вече може да се получи задоволително обяснение на най-съществените въпроси, които са свързани със сътворението на света и еволюцията на човешкия род, в частност, и на Природата като цяло. В дадения случай ще разгледаме възможното обяснение за създаването на Вселената.

Създаването на всяка от планетите е подчинено на един модел, на една обща основа, върху която се изграждат нюансите. Общият модел е използван като първична структура на овеществената идея. За да можем да си представим как изглежда той, ще трябва да разгледаме следния чертеж:

В този чертеж е показано как е създадена първичната структура на овеществения модел "планета". Линията AB е вертикал, който има първоначалното направление на енергиен проводник. Хоризонтално той е пресечен от EL, за да се получи основният пространствен модел и да се даде възможност за действието на нов енергиен проводник. Получава се първата фигура на сътворението. Това е една координатна ос, по коя-

то се движи енергия и в зависимост от предназначението си тя може да бъде ситуирана в пространството с ограничение. Ако затворим тази координата в кръг, ще се получи следната възможност: вертикалната AB ще бъде равна на хоризонталната EL и това ще определи до голяма степен техния енергиен потенциал — те ще имат еднаква енергийна активност и еднаква количествено определена вместимост. Това равнопоставя стартовата позиция по отношение на съграждащата им роля. Като градивен елемент на цялото координатата представя двете основни направления: положително за вертикала и отрицателно за хоризонтала. Те взаимно се допълват в пространството, но само ако то има определени очертания.

Линиите на вертикала и хоризонтала вън от кръга са използвани като скелетна структура, която няма завършен вид и това предполага безкрайност, необятност, дори необозримост. Затова можем да си представим началото на сътворението като една изключителна по размерите си координатна система, която става основа на бъдещо съграждане. Ето защо се появява кръгът. Той идва, за да създаде ограниченото пространство. Кръгът е вторият елемент на сътворението. Той е много съвършена форма, но има един недостатък. Приемайки в своите очертания енергията на координатата, той ѝ придава центробежна сила. Тогава е създадена спиралата, за да бъде използван потенциалът на центробежната сила. Кръгът остава като основа и в този смисъл той е цялото. Той служи и като орбита, той утвърждава, но не може да развива. Кръгът е символ на монотонното движение, което убива творческото начало, защото той е безкрайно повторение на първосъздаденото. Използването на спиралата е навлизане в творческия процес за създаване на нови енергийни нива.

Както е известно от математиката, като се вземе предвид координатната система, "положението на всяка точка в пространството може да се определи, като се знаят разстоянията от точката до правите". След като знаем тази проста истина, не би трябвало дори и за миг да се съмняваме, че тя не е използвана при сътворението. Нещо повече — това е простата сила на ге-

ниалното решение, използвано от Твореца при създаването и на Вселената.

Казахме по-горе, че равнораменният кръст е първата фигура на сътворението. Той е използван като матрица за създаването на планетите и като координата при създаването на Вселената. В първия случай е в сила работата на двата основни енергийни канала, разположени вертикално и хоризонтално. Съчетана с енергията на кръга, тяхната енергия получава качествено нов строеж и става първооснова на субстанцията, изграждаща нейната същност. Тук само ще подчертаем, че всяка фигура, веднъж създадена в пространството, независимо от своите размери е носител на енергия. Така правата, зигзагообразната линия, кръгът, точката дори, имат своята енергийно-информационна същност. Тя е носител както на общото, така и на строго специфичното, уникалното за всяко от тях. В конкретния случай точката на пресичане на двете линии съдържа в себе си непроменената сила, първичната сила на двойственото начало. Тук в тази "точка" се проявява неподправената взаимност на положителното и отрицателното. Тук те са в своята първична, градивна пълнота.

Във втория случай, когато равнораменният кръст е използван, вече говорим за координатна ос. Тук имаме необозрима по своята мащабност фигура. С необозримите си за човешкия ум размери координатната ос е послужила за хармоничното изграждане на Вселената. След "словото" идват цифрите, т.е. след мисълта идва действието. Мисълта създава идеята и с помощта на цифрите работи за нейното овеществяване. Цифрите са носители на най-съществения вид енергия, която може да създава *активност.* В тях е въплътена информацията за *посоката на действието. Цифрите са носители на движението изобщо като явление. Първото движение се извършва в ограниченото пространство на атома и оттам нататък вече е проява на Съществуващото. Затова без цифрите не може да бъде изразена която и да е формула във физиката или което и да било взаимодействие на химическите елементи.*

Цифрите (което означава внедрената в тях информация) ръководят процесите на взаимодействие. Те отключват информацията за взаимодействието според

своята наличност в отделните елементи и стават първопричина за създаване на силата. Да припомним, че атомите на даден елемент винаги се съединяват с *определен брой* атоми от друг елемент. Цифрите трасират пътя на информационните канали, може би няма да е излишно да се каже — пътищата на комуникативните връзки. Предстои човечеството да се запознае още по-отблизо с тяхната възможност да активизират действието, за да се усъвършенстват някои нови научни изследвания в областта на биологията и химията.

В никакъв случай, обаче, не бива да си представяме Вселената или пък конкретната планета когато говорим за матрицата, като плоскост, разположена върху равнораменната фигура. Винаги трябва да имаме предвид вертикалната ос като "линия на дълбочината" и хоризонталната — като "линия на широчината". Използват се възможностите на холограмата и спираловидното движение на енергията за да се създаде формата. Спиралата изгражда нивата, като трябва да се знае, че това е изключително продължителен процес на качествен подбор на Съществуващото.

Сътворението на човека

Съвременното човечество живее твърде динамично във всяко отношение. Динамиката на ежедневието изземва възможностите за спокоен духовен живот. Всъщност всеки намира своя път към Бога, но за съжаление това става много късно за по-голямата част от хората. В интерес на темата е още в началото да попитаме теб, читателю, какво знаеш ти за Бога, кого наричаме "Бог" и всъщност колко богове и божества съществуват, а има ли разлика между тях. Въпросите станаха твърде много, макар че техният смисъл е един: какво знаеш за Разумното начало. Така можем да наречем това, което в човешкото съзнание приема образа на Бога.

Обикновено човешкото съзнание възприема Бога като невидимата сила, която ръководи живота и света изобщо. Приема се, че Той е някъде далече в невидимия свят. А всъщност става въпрос за най-силната връзка на човешката душа с Великото Съзнание. Най-силната и най-неосъзната. На какво се дължи това "недоразумение"? За да получи този въпрос своя отговор, ще трябва да се върнем назад към времето на Сътворението. Ще "хвърлим" един кратък поглед към далечното минало, за да можем да обясним настоящето.

Сътворението на света е най-голямата загадка за човешкия ум. Разбира се, ние нямаме намерение да разбулваме тази тайна, но искаме да кажем достатъчно, за да се изясни въпросът за неосъзнатата връзка на човешката душа с Бога.

Земята е твърде млада планета. Тя е създадена значително по-късно от другите планети от Слънче-

вата система. Земята има свои конкретни геофизични характеристики и се различава от останалите планети по своя биохимичен състав. Точно това е причината тук да може да съществува тази форма на живот, която е много различна от живота на другите планети. Но как е възникнал или по-точно кой е създал живота тук? Това, което ще запишем сега като отговор на този въпрос, не претендира за "научност", но пък казва конкретни истини, които могат да бъдат доказани с времето.

Човешкият род е създаден от Висшия Разум — Абсолюта, така както е създадено всичко останало във Вселената. Но това не е цялата истина. Защото Висшият Разум създава първообраза на човешкия вид, а след това върху този първообраз допълнително работят учени от различни цивилизации. Запазена е една част от първичния, от Божествения вид, а с останалата е извършен експеримент, който е трябвало да докаже нивото на развитие на научната мисъл на Същества от други планети. Това е пътят на себепознание за Висшия Разум — непрекъснатият процес на сътворение и развитие. Абсолютът познава Себе Си чрез активна съзидателна дейност и, позволявайки на сътворените от Него, вече еволюционно напреднали, същества също да създават, Той познава резултата от Своята творческа дейност. По същия начин — чрез активна творческа работа — Висшите Същества и напредналите Умове познават себе си. Затова и тук, на Земята, е дадена свободната воля, за да може човешкият ум да твори. Възниква въпросът: неограничена ли е свободната воля, неограничени ли са творческите възможности за по-нисшите от Абсолюта разумни същества? Погледнато от позицията на човешкото съзнание, може да се каже, че тези възможности са неограничени. Но не е така, що се отнася до живота, т.е. до правилното функциониране на Вселената като един мощен жив организъм. Всичко, което не застрашава целостта и жизнения статус на Вселената, е разрешено. Има, обаче, дейности, които трябва да бъдат ограничавани, и те са свързани най-вече с финитe енергии и тяхното използване. Затова едва в последните години човекът започва да проумява силата на своята мисъл, силата на енергията, която

излъчва неговият мозък, и всичко онова, което се нарича психика. Съществува един Духовен Център, който наблюдава и ръководи всичко. Там е концентрирана Силата, Мъдростта, Любовта и Волята на Твореца — Абсолюта, като най-висшия разум във Вселената.

Как са изглеждали първите живи същества, сътворени от Абсолюта? Те са били ефирни форми, създадени от светлина. Имали са възможност напълно свободно да се придвижват до всяко кътче на Вселената, "хранели" са се със светлинна енергия и са притежавали определени умствени способности, които са им позволявали телепатично да комуникират помежду си и със своя Създател. На фино енергийно ниво те са можели също да създават — излъчвали са от себе си енергия, която използвали за сътворението на различни форми, задоволяващи техните творчески потребности.

Хората от светлина се различавали помежду си посредством цветовете. Техните цветови нюанси определяли "характерите" и творческите им възможности. Те носели в себе си закодирана определена програма, според която можели да развиват своя интелектуален потенциал. Впрочем това продължава и до ден днешен. Всяко живо същество, независимо към кой свят принадлежи, носи в себе си закодирана програма за своето развитие — един път като биологичен вид и втори път като интелект. Умственото развитие на всеки човек зависи от това, което той ще успее да открие като заложби в своя организъм. Когато умът открие вложените в човешкия дух качества, ще създаде условията за духовен напредък на съответната личност.

Хората от светлина познавали само едно чувство — любовта. Те били създадени с любов и тя била внедрена в тях като основно средство за тяхното оцеляване. Така е било предвидено — да останат дейни, т.е. да живеят само онези хора от светлина, чиято любов можела най-силно да се прояви. Там, където вложената любов не се развивала, формите се разпадали, те не можели да съществуват, защото нямало какво да ги импулсира, за да творят. Според Божията повеля живот се дава само на този, който може благоразумно да твори. Хората от светлина били творци. За да могат да сътворят нещо, те е трябвало да съумеят да създадат собствена

творческа енергия. Затова, излъчвайки от себе си енергия, те създавали различни форми, които се превръщали в част от Природата. Много от различните видове цветя, растителност, насекоми са били създадени от тези хора. Така те се превръщали в съавтори на големия творчески процес на Сътворението.

Хората от светлина имали засилен интерес в областта на себепознанието Със своята разумна същност те изследвали вложения у тях интелектуален потенциал и така разбирали огромната задача, която стояла пред тях — необходимостта да изявят във физическия свят своята Божествена същност. Тази основна задача стои и до ден днешен пред човешкия род. Тя е неизпълнената заръка на Твореца — Създател, според Чиито замисъл точно проявената Божествена същност ще повдигне човешкия род на следващото ниво от неговата еволюция.

Хората от светлина живели на планетата милиони години. Те можели да се размножават, като проявявали своята привързаност един към друг, но само онези, които постигали във висша степен духовно общуване, можели да създадат себеподобна форма за живот. Всъщност размножаването било резултат от проявата на най-висшата Божествена Любов в условията на физическия свят. Това бил искреният, неповторим със своята сила импулс да създадеш живот. До това съзнание достигали малцина, защото създаването на живот било доказателство за пълноценно изявена Божествена същност. Новият живот се създавал на ментално ниво като следствие от духовната работа на човешкото съзнание.

Така е изглеждало човечеството в първите години на сътворението. И вероятно неговото развитие е щяло да продължи още милиони години в тази насока, ако не възникнал прекомерният интерес към тази форма на живот от страна на високо напреднала цивилизация от друга планета. Разумните същества там били постигнали изключително висока сетивност и невероятно силна способност на съзнанието да се докосва до всяко кътче на Вселената, за да получи нужната информация. Създадената на планетата Земя форма на живот заинтригувала изключително много учените от Сириус. Те от-

крили, че в условията на физическия свят светлинната форма може да бъде уплътнена. За тях е било изключително интересна загадка да създадат плътна биологична форма на живот, която все пак да запази своята електромагнитна основа — основата от светлинната форма. По този начин те разчитали да създадат активно работещо съзнание, което да може да възприема информацията от заобикалящата го среда и да може да я обработва, запазвайки своите творчески способности. Учените искали да създадат плътната, биологична материя, използвайки светлината, и да експериментират възможностите ѝ за енергийна съвместимост. Така те искали да ускорят възможностите за развитие, които имали първите човешки същества. Знаем, че те познавали само чувството любов. То, обаче, било използвано от светлинните хора като форма за активност на духа. Чрез него се е проявявал основно духът.

Учените от Сириус решили да направят такъв експеримент, според който вложената програма за интелектуално развитие на индивида (закодираната програма) да се развива не целенасочено само и единствено тя, а да могат хората в хода на нейното развитие да създават нови форми на общуване и да извършват различни дейности. Затова те прибавили към вече съществуващата програма нова, допълнителна програма, в която били включени различни умения, необходими за живот във физическия свят. Учените вложили в интелектуалната програма за развитие чувствата в цялото им многообразие и създали условия за пълна изява на силните и агресивни чувства. И те свършили своята работа. Силните чувства уплътнили материята. Хората започнали да общуват вече на различни нива. За около 20 000 години плътността била постигната. Разбира се, във времето човешкият организъм бил усъвършенстван. И какво се получило? Хората с вече уплътнена форма започнали да се стремят повече да развиват своите умения, отколкото да работят за развитието на интелектуалната си програма. Уменията им давали различни възможности за разнообразна дейност, която пък им доставяла възможности за новото хранене, към което те преминали. Оказало се, че светлинната енергия вече не можела да служи за храна, защото с плътта

били създадени нови вещества, които изисквали друга, допълнителна енергия за своето съществуване. Така човешкият организъм започнал да използва основно енергията на хранителните вещества, които сам обработва, и по-ограничено универсалната жизнена енергия, идваща от светлината.

С времето човешкият организъм претърпял много и най-различни промени. Те засегнали създаването на различните кръвни групи и усъвършенстването на различните видове тъкани, а заедно с това развитието на биохимичните и биофизичните процеси. Оказало се обаче, че плътната материя толкова сериозно погълнала вниманието на човешкия вид, че той започнал да се грижи единствено и основно за своето оцеляване, оставяйки на втори план интелектуалното си развитие. Всъщност там, в тази програма били включени и знанията, свързани с нравственото развитие на личността. Всичко това останало като далечен спомен, а човекът е трябвало, според заложената идея в експеримента, да развива успоредно едната и другата програма.

Отначало учените не разбирали коя е причината за нравственото и интелектуално изоставане. Впоследствие било доказано, че силните, агресивни чувства и ежедневната потребност от прехрана са ангажирали основно вниманието на младата човешка раса. Тогава с Божията воля било решено: нека човекът да се развива в непрекъсната борба със себе си и себеподобните, за да изгради ново съзнание, като натрупа изключителен опит в трудния живот. За целта животът им ще бъде направляван от Висшите учители както от Божествената йерархия, така и от учените от Сириус. И действително! До ден днешен не прекъсва потокът от информация за земните жители. За информираността и духовното развитие на хората работят на различни нива Висши Същества. Те търсят подходящите хора за пряк контакт, но преди всичко информацията е организирана в стройна информационна система. Тя представлява изградена космическа комуникационна мрежа на базата на множество информационни структури, които са разположени на различни нива в светлинните пластове. В езотеричната литература съществува понятието "информационна банка". Всъщност то се доближава най-

много до представите на съвременния човек за т.нар. информационни структури. Те представляват конкретни духовни центрове, които имат за задача да захранват космическото пространство с мисли и идеи. Там, в тях е събрана мъдростта и любовта на Великото Съзнание и на Висшите учители, посветени на просветителската работа с човечеството. В действителност това е мощна енергийно-информационна система, която осигурява знанията, необходими за човешката еволюция. Всеки човек с добре развити сетива и чисто съзнание може да черпи информация от там. Впрочем правилно осъществената връзка е източникът на вдъхновение за различните творчески личности. В зависимост от техния интерес и научна подготовка при тях могат да пристигнат необходимите нови знания за по-нататъшната им духовна или научна работа.

II

Освен пряката намеса на Учените от Сириус върху човешкия организъм са експериментирали и учените от Венера. Тяхната намеса се състои повече в това, което можем да наречем енергийна трансформация на светлинното тяло. Казахме по-горе и сега потвърждаваме, че първообразът на човешкото същество е изградената от светлинна енергия форма. Тя е в основата на човешкия организъм и днес. Изявява се чрез функцията на енергийните тела — формите от светлинна енергия създават основата на енергийните тела. Те имат различна плътност и различни функции в зависимост от информационното си съдържание, т.е. в зависимост от предназначението си. Всяка клетка или орган в човешкия организъм също имат свое информационно съдържание, което ще рече програма за правилното му функциониране. Това е генетично внедрена информация — програма, която се свързва с първообраза на човешката индивидуалност. Светлинната форма е "конструирана" безупречно, защото е Божествено творение. Плътта, обаче, има друга основа. Като модел тя е изградена да работи правилно минимум 120 години, но особеностите на физическия свят оставят своето влияние върху нея и в някои случаи там се получават сериозни дефекти. Те са последици от несъвършената работа на учените от

Сириус и са се превърнали в изпитание за човешкия ум. Впрочем там където хората съумяват да живеят със и чрез Природата, много по-малко страдат от болести. Но това е въпрос, на който ще се спрем по-късно.

Учените от Венера имат сериозна намеса в експеримента за живот на Земята. Било им разрешено да реализират трансформацията на светлинната форма в плазмени структури на човешкото тяло. Всъщност основното им влияние е върху етерното тяло, като му създават възможност за самостоятелно съществуване. Разпадането на етерното тяло според заложената от тях програма става години по-късно след кончината на физическото тяло. Колко време ще остане то във физическия свят, ще може ли да се трансформира във фино енергийна структура и по какъв начин ще се отделят по-късно от него менталното и каузалното тяло, зависи от умението на съзнанието да ръководи тези процеси. Съзнанието е Божествена същност и затова върху нея никой никога не е посягал. То добива конкретна индивидуалност в зависимост от личния опит. В случая учените от Венера са разработили идеята за самостоятелен живот на енергийната структура на човешкото тяло. Съществен момент от развитието на енергийната структура била необходимостта да се изгради пълноценна връзка със съзнанието.

При експеримента на учените от Сириус Божествената искра, която при зачатието се внедрява в плътта, развива и създава съзнание, като след кончината на плътта се прибира при своя Създател. Така съзнанието бива лишено от възможността да анализира и обработва информацията, събрана и съхранена в него по време на живота на плътта във физическия свят, т.е. липсват условията за самостоятелна работа, която да прибави към вече отработените опитности и още една: способността за самоанализ. Това е изключително ценна и необходима работа, която основно зависи от създадените умения за размисъл, сравнение и анализ на човешкия ум по време на живота във физическия свят. С тези си способности умът създава условията за изграждане и развитие на съзнанието. Учените от Венера успели да създадат възможностите за уникалната, индивидуална работа на съзнанието след раздялата му

с плътта. В периода на живот чрез етерното, менталното и каузалното тяло съзнанието извършва колосална дейност, преглеждайки всичко записано по време на живота във физическия свят, като прибавя и най-съществената информация, придобита в новите условия. Така Божествената същност от Сътворението на човека остава основната нишка, която свързва началото с края и слага ново начало, като върви по спиралата на еволюцията.

Новото начало, това е способността на съзнанието да се адаптира към новата среда, в която отива след завръщането при своя Създател, т.е. в Космическото училище. Казахме, че съзнанието носи със себе си огромната информация от живота във физическия свят. Тук искаме специално да изтъкнем, че в тази информация от съществено значение е придобитото умение от физическия свят за събиране и съхранение на знания. Божественото начало, вложено при сътворението, предвидливо приема при себе си и всичко онова, което може да се създаде в условията на физическия свят като знание с изключителна стойност. Когато говорим за изключителната стойност на знанието, придобито във физическия свят, трябва да разбираме всичко онова, което може да послужи за развитието на човечеството, на света и Вселената. Човешкият ум опознава средата, в която живее, и така работи за събирането на знания, които съзнанието да приеме и съхрани като ценностна информация. Тя става част от космическата информационна система и според стойността на това, което е съхранила, попълва съответния информационен център (информационна банка). Пак според стойността на съхранената информация се определя престоят на съзнанието в условията на Космическото училище. Това е време за себепознание и създаване на програма за новия живот. Той може да протече в две направления: прераждане за тези, които имат още да учат във физическия свят, и изпращане на по-високо ниво за живот, т.е. преминаване на следващ етап за развитие и усъвършенстване на съзнанието.

На всеки етап от своя живот съзнанието приема и отдава знания. Чрез тази си способност то допринася както за собственото си развитие, така и за развити-

ето на Цялото. Съзнанието носи уникалната сила на паметта. Усъвършенстваното човешко съзнание става част от Великото Съзнание. То постига това, само когато е успяло да съхрани и обработи благородно знание, т.е. знание, изградено с висок морал върху чиста нравствена основа.

III

В казаното дотук не е съобщена цялата истина за сътворението на човека. В тези няколко страници е събрана само първичната и най-съществена част от фактите, с чието участие е създаден животът. Има и още подробности, които вероятно биха представлявали интерес за мнозина, но дори и да се знае истината, сега тя няма никакво значение. Видоизменението на човешкия организъм от периода на сътворението му досега е твърде значимо — толкова, че е достатъчно само да се знае едно: съществена и същинска остава основата на биологичните видове. Тя е енергийно-информационна и съдържа в себе си всичко необходимо за интелектуалното развитие на вида.

Геофизика

Земята е жив организъм, който има своя строго организирана структура. Земните пластове не са хаотично нахвърляни скални маси. Те имат последователност, съобразена както с температурата на земния организъм, така и с влиянието на светлинната енергия.

Планетата "Земя" е със сферична форма — тяло, което "диша" и има свои органи. Те са проектирани според предназначението на планетата да отглежда биологични видове, затова в нейния организъм са включени детайли, които изпълняват функциите на бял дроб, на черен дроб, сърце и кръвоносни съдове. Всичко това е необходимо, за да може атмосферата на планетата да създаде пригодност за живот на биологичните организми. Замисълът на Твореца е предвиждал да бъдат създадени условия за *живот, който да изгради съзнание в условията на физическия свят.* Според известните на науката факти Земята има ядро, мантия и обвивка.

Езотеричната информация съобщава, че земното "ядро" е огромна, вечно светеща спирала — "сърцето" на земята. Тя е разположена в средата на "цилиндър". Очертанията на формата се определят от неизвестно за хората, изключително рехаво по своята плътност газообразно вещество. В центъра на Земята, вертикално — от Северния до Южния полюс, се извършва процес на горене, чиято активност е различна, тъй като зависи от местоположението на термичните центрове. Ставащото тук може да се оприличи на добре организиран технологичен процес за "производство" на желеобразна огнена смес, която търпи редица промени, докато стигне до повърхността на Земята. Една част от нея — мази,

която е под влиянието на термичните центрове — под формата на пари се промъква в земните недра и се превръща в различни по своя състав газове. Някои от тях се втечняват, а други запазват газообразната си форма. Има и такава част, която намира свой отдушник чрез вулканичните гърла. Това е огнено-течната лава.

Термични центрове са онези точки от спиралата, при които се получава преплитане на енергийните потоци, идващи от двете противоположни посоки на земните полюси.

Енергийната струя, която прониква в земните дълбини чрез Северния полюс се различава от тази, която идва чрез Южния полюс по своята структура. Тази, която идва от северната посока има изключително силен радиоактивен заряд. Това е енергията на атомите, които съдържат в себе си монадата от енергията на първичния жизнен импулс (силата, чрез която се проявява Духът във физическия свят). Поради това си съдържание атомите са в състояние да се разпадат до степен на първичност на веществото. Те се разграждат в резултат на получаващата се химическа реакция при взаимодействието с идващата чрез Южния полюс енергия. Това е енергията на активния слънчев поток. Тя има способността да прониква и разгражда онези атоми, които имат едновалентна връзка с въглеводорода. Въглеводородните съединения на енергията, идваща чрез Северния полюс, са средството, което осигурява термичната сила на слизащата в дълбочина струя. Преди да навлязат в земната плът, въглеводородните съединения са свободно движещи се в космическото пространство частици. Те са основа на естествената среда, която изгражда космическия енергиен басейн.

Земните полюси имат задачата да захранват с енергия "сърцето" на Земята. В резултат на активността им от единия до другия полюс като свредло върви двупосочната енергийна струя. Потоците в нея си взаимодействат и образуват светлинната спирала — "сърцето" на Земята. Термичните центрове създават потенциалната сила на земната сърцевина. Това са мощни огнени вихри, които създават условията за движение на Земята — чрез тях се захранва нейната двигателна активност.

Другото предназначение на полюсите е да създават условия за ритмичност на циклите, които определят начина на живот на планетата — говорим за цикли, свързани с климата. Разбира се, за неговите прояви има и други, съществено важни фактори като влиянието на слънцето, разположението на планетите в пространството; биха могли да бъдат посочени и други, но първото и определящо значение имат полюсите. *Те са територии със силно енергийно влияние.*

Земята е "потопена" в океан от енергия и е в пълно взаимодействие с нея. Тя се намира под непрекъснатото влияние на енергията, изпълваща космическото пространство. За да си обясним по-добре този факт, трябва да си представим плавателен съд в морето. Вълните имат своя посока на движение, плавателният съд — също. В стремежа си да изпълнява своя маршрут той влиза в противоречие с водните сили — поражда се силата на Съпротивлението.

Силата, която използва плавателния съд, е произведена от определен вид гориво. Тя има по-ниски стойности. Това е енергия, която бързо се разпада, но тя не се губи в пространството, а се поглъща от силата на водния басейн. Независимо от това, че има, макар и в малка степен, центростремителен характер, тя се ориентира към силите на вълните, т.е. към тези сили, които са по-мощни и имат конкретна насоченост — те също са центростремителни. Така силите на плавателния съд получават посоката на общия енергиен поток и в някаква степен се отразяват на неговата динамичност.

В този смисъл когато говорим за Земята или която и да е друга планета, трябва да имаме предвид взаимодействието на тяхната собствена енергия с космическата енергия. Всяка планета насища пространството около себе си с енергия, излъчена чрез нейната повърхност. Планетите имат способността да излъчват енергията, която се произвежда в техните недра. Това е силата на "вътреутробния" живот на съответната планета. Тази сила влиза във взаимодействие със светлинната енергия от космическото пространство и чрез нейната двигателна активност добива нова мощност, като засилва центростремителния си характер.

II

Природата има способността да разпознава своето. Него тя винаги приема и чрез утвърдената система за цикличност на явленията успява да го усвои или трансформира в нов вид природообразен продукт. Това, обаче, не може да се случи с изкуствено произведените енергии, които са резултат от човешката дейност. В този смисъл различните химически и ядрени продукти, които изобилстват в атмосферата на Земята, като продукти на научно-техническия "прогрес" се превръщат вече в сериозни замърсители на космическото пространство. Тези енергийни отпадъци остават близо до земната повърхност, защото не могат да бъдат усвоени от свободната атмосфера поради неспецифичния им за средата атомен строеж. Те се превръщат в пелена, която с времето става все по-плътна. Чистият слой космическа енергия поради своята центростремителна сила притиска тази пелена към Земята и я задържа на определено ниво, което засега все още не пречи на центробежните космически сили да "обветрят" планетата Земя и да я насищат със свежа атмосфера. Центробежните космически сили имат предназначението да "изнасят" от земната повърхност ненужните енергийните отпадъци. Те се движат в посока отдясно наляво и като използват светлинната енергия, успяват да изчистят земната повърхност. Центробежните сили работят и с отрицателната психическа енергия. Техните вихри оказват пряко влияние на атмосферните условия за промените в климата. В тази дейност те допълват работата на центростремителните сили, които въздействат на Земята чрез земните полюси.

Съпротивлението, което се създава в Космоса при взаимодействието на планетарните и космическите енергии, се нарича съпротивление на енергийните квантови стойности.

Светлинната енергия е носител на онези стойности от енергийния модел на първоматерията, които изграждат пространството. Това са микрочастиците от енергийната структура на светлината. Те се групират по силата на естествения подбор, което означава, че *съответните нива активност се подреждат в групи в зависимост от информацията на вложения в тях*

импулс. Оттук трябва да си направим извода, че дори и микрочастиците притежават конкретна сила и мощност и са носители на информация, защото още когато записахме, че субстанцията е изначална материя на сътворението, стигнахме до извода, че силата + мощността определят активността. Нивата активност на светлинната енергия определят характера на съответния лъч или сноп лъчи. Но преди това трябва да знаем, че всяка група изгражда свое енергийно поле и осъществява лъчение. Групата създава концентрираната светлинна частица. Това е конкретният, вече забележим за възможностите на науката, "обект" светлина, който засега се счита за най-малката неделима частица на светлината — фотонът. Създадена е еднородна по своя състав маса, която има своя самостоятелност, защото обединява силите и усилията на определена група. Стойността на енергийната сила на тази група наричаме "квант" и я приемаме като частицата сила, от която зависи активността на фотона. Степента на тази активност създава проявлението на енергийните квантови стойности. Сега вече става ясно защо съпротивлението, което се създава в Космоса при взаимодействието на планетарните и космическите енергии, се нарича съпротивление на енергийните квантови стойности. Всяка частица сила си взаимодейства с друга частица сила, за да се получи съграждане или разграждане.

III

Земята, както и всяка друга планета използва два основни енергийни канала: един по вертикала и втори по хоризонтала. Това са силови линии, които определят най-общо движението на енергията. Оттук нататък всяко енергийно движение в привидно плътното космическо тяло на която и да е планета има две конкретни направления: вертикал и хоризонтал. Конкретно за Земята вертикалното направление се използва от тези видове енергия, която се "влива" в земната утроба чрез полюсите и има за цел да поддържа активността на светлинната спирала, която приехме като сърцето на Земята. Те образуват вихровата форма на енергийното движение — енергийните вихри. Хоризонталното направ-

ление се свързва с вътреутробния живот на планета-та. Това са енергиите, чиито произход идва от геотермичната дейност и нейните последствия. Те насищат земните пластове, като предизвикват тяхното разширяване, или стават причина за създаването на локални огнени центрове за различните части на планетата. Тези, които насищат земните пластове, биват принудително изтласквани на повърхността от налягането, което сами предизвикват в резултат на прекомерната концентрация на газове. Там, където не може да се стигне до освобождаването им се получава разместване на земните пластове, което пък от своя страна предопределя геотектоничната дейност.

Локалните огнени центрове са основните причинители на вулканичната дейност. Те се образуват там, където има подходяща ниша. Това са частични пространства в земната утроба, които събират различни остатъци от газове, използвани за геотермичната дейност. В нишите те получават възможност за възпламеняване, а горенето им има устойчив характер и предизвиква промени във вътрешността на земните недра. Локалните огнени центрове не са постоянно действащи. Те се оформят като пречистващи вътреутробното пространство огнища, които затихват, след като бъде изразходвано насъбралото се количество отпадни продукти. От силната температура, обаче, онези земни пластове, които са били в непосредствен допир, променят своя състав и се превръщат в огнена лава. Въглеводородните съединения, които се утаяват в нишите, са основният причинител на възпламеняването. Всеки път когато се стигне до създаването на огнените центрове, се извършва и "нащърбяване" на земните недра. Макар и все още да е незначително, трябва да се отчете отняването на земната кора в районите, където има вулканична дейност.

IV

За да има добро здраве, човек трябва да бъде в синхрон с процесите в природата, известни като космически закони за природосъобразен живот. Един от тези закони има своята най-голяма активност в дните с

дата 22. Всеки месец на тази дата в природата като мощен импулс идва силата на земния протуберанс. Земните протуберанси имат своята активност в сърцевината на земните недра. Те са "отдушник" на планетата, чрез който тя периодично уравновесява своята енергийна мощност.

"Земното сърце" — както нарекохме огнената спирала, разположена в сърцевината на земните недра, "пулсира" — периодично се свива и разширява. Тази активност се дължи на силата на взаимодействието между газовете, чиито състав за хората е неизвестен. В конкретния случай е важно да се знае, че тогава, когато има разширение на спиралата, се получава енергийно излъчване със засилена активност. Тя служи като необходимия за човешкия организъм енергиен материал, който се получава като "земна сила". Всъщност това е електромагнитна енергия с подходящата за човешкия организъм честота. Хората я познават като "ин" енергия.

Умението на хората да се възползват от силата на тази енергия трябва да се изразява в пряк контакт с Природата.

Луната

Биологията познава процеса фотосинтеза, но това, което се знае за него, е свързано повече със слънчевите лъчи. Впрочем тяхното влияние върху живата Природа е изследвано значително повече, отколкото влиянието на лунната светлина върху растенията и изобщо върху живите организми.

Тук трябва да направим уточнението, че всички растения имат потребност от лунна светлина независимо в коя част на планетата се намират и независимо от вида си.

Луната е позната като спътник на земята. Тя има конкретно влияние върху нашата планета.

Луната работи за Земята, като "изтегля" извън основния атмосферен слой на земната обвивка онзи непотребен енергиен баласт, който се получава като вещество на психоенергийния конденз. Това означава, че при натрупване на по-големи количества отрицателна енергия започва процес на уплътняване на психоенергийния продукт. Той може да бъде от различен характер, т.е. да идва като агресивно, като злобно чувство, може да има формата и качествата на омразата, завистта, страха. Последното чувство има най-широко разпространение, защото е характерно както за животинския, така и за растителния свят. Процесът на уплътняване се изразява чрез превръщане на психическата енергия в плазма. Нейните атоми имат способността да приемат и отдават електрони почти хаотично. Единственият принцип, който тук има ръководна функция, е свързан с ядрото на атома, което остава винаги с положителен заряд и това му позволява да се внедрява безпроблемно

във всяка електронна верига. В нивата на психоенергийния слой атомните ядра могат да се прилепват едно към друго и така да създават основа за огромни молекули, чиято активност е първопричина за създаването на плазмена среда.

Когато в психоенергийните нива започне окрупняването на атомните ядра, идва намесата на лунния магнетизъм. Това се постига чрез светлинното влияние, т.е. чрез въздействието на лунните кванти, и се прави с определената цел да се попречи на по-нататъшното уплътняване на психоенергията. Лунната светлина се внедрява в новосъздаващия се продукт и със способността си да привлича фините материи изтегля тези съединения в близост до своята повърхност. Там започва процес на пречистване, който се изразява в изграждане на фин прахообразен слой, в който фините частици имат за определен период центробежна сила. Те образуват пръстен, който се движи в посока, обратна на движението, което има Луната. Два пъти в годината този пръстен се разгъва и с вихрово движение нахлува в космическото пространство. Там финият прах се внедрява в структурите на енергийни мощности, които представляват подвижни сферични тела. Тяхното предназначение е да съхраняват първичната сила от енергийния заряд на агресивните чувства.

За фотонните облаци

Атмосферната обвивка на Земята през последните години се създадоха възможности за ново явление, което условно наричаме "фотонен облак". Фотонен "облак" се получава, когато светлинната енергия излъчвана от различните космически обекти (планети, комети, метеорити), не може да бъде усвоена равномерно от атмосферната обвивка на Земята. По принцип такъв тип фотонни облаци вън от атмосферната обвивка на Земята не се срещат.

Смущенията в равномерното усвояване на светлинната енергия възникват, когато газовете в атмосферата загубят способността си да приемат лъчението на планетите. То е многократно по-слабо от слънчевата светлина, но достатъчно, за да създава условия за нормалното протичане на процесите на трансформация и асимилация в атмосферната обвивка. Там, където е нарушена пропускливостта, във високите атмосферни слоеве са достигнали финитe частици на изкуствено произведени газове. Те не могат да бъдат абсорбирани от природния въздушен басейн и, изтласкани нагоре, образуват "плътни петна", които не пропускат правилно светлината енергия на планетите. Тя се промъква частично и със силата на своето електричество превръща тези "петна" в подвижни облаци, които привличат други подобни газове и така създават предпоставка за аномалии в движението на въздушните течения в пространството.

Всяка планета има свой вътрешен енергиен център на активност, който предопределя скоростта и посока-

та на нейното движение. Той създава и излъчва светлинна енергия.

В резултат на взаимното привличане между различните планети пространството се изпълва с тази енергия. Тя се използва от Разумните сили в Природата за създаване и организиране на въздушни течения. Така се създава първопричината за движението на въздушните маси. Ако тази сила не се движи, а само се натрупва в пространството, би могла да предизвика експлозия. Ето защо е важно атмосферната обвивка на Земята да бъде чиста.

Веществото – основна градивна единица

Веществото е основна градивна единица на материята, което има свойството да изгражда плътността ѝ. То има своя маса и своя качествена характеристика. Отделната единица притежава само едно общовалидно основополагащо качество. То е общовалидно независимо от вида на материята и е основополагащо по отношение на импулса за взаимодействие. Количественото натрупване на градивните единици, начинът, по който те си взаимодействат, и тяхната интеграционна способност определят характеристиката на материята. Тук трябва да се направи разграничението от установената от науката физична величина "количество вещество" и понятието "основна градивна единица на материята". В понятието "вещество", което използваме, ние влагаме смисъла на *основополагащия принцип*. Според него в структурата на основната градивна единица взема участие и фино-енергийният модел на матрицата, определяща съответната форма и качествена характеристика на веществото, което ще послужи за уплътняване на материята. Фино-енергийният модел определя начина на групиране на молекулите и тяхното подреждане в конкретния структуроопределящ модел. На чисто енергийно ниво се извършва подборът на конкретните градивни частици (атоми, молекули или йони) и също така на чисто енергийно ниво се определя пътят, а съобразно импулса – и силата и устойчивостта на тяхното взаимодействие.

За да се получи основната градивна единица на материята, не е достатъчно само количественото натрупване, но трябва да се вземе предвид готовността на конкретните градивни частици *за съгласуваност на действието, което — ако можем да си позволим да го поставим на нравствена основа — ще наречем взаимоотдаване. Ето тази способност на градивните частици да използват валентността като форма на взаимодействие в точно определени количествени отношения е в пълна зависимост от енергийно-информационната същност на матрицата, която ще изгради кристалната решетка като структура на бъдещия вид материя, като нейна основна градивна единица. Енергийно-информационната същност на матрицата в случая определя кохерентната връзка, като насочва силите на взаимодействие в зависимост от вложената в конкретната информация "програма". Така всяка частица "знае кога, къде и как да отиде" и точно това й "умение" я превръща в градивна частица.*

Науката обяснява, че всяко късче вещество, колкото и малко да е то, съдържа голям брой градивни частици — атоми, молекули, йони, и за да бъде определен техният брой, е въведена основната физична величина "количество вещество". Неговата измерителна единица е молът. Само по себе си определянето на броя градивни частици чрез конкретната физична величина, според нас, е форма на количествено представяне и то може да послужи като средство за частично опознаване на материята. Молът е умозрително средство за условно определяне на нещо, което има цифрово-измерителна стойност и изисква строга конкретност. В този смисъл веществото не би могло да се разглежда като отделно, произволно определено количество — 1 mol, 1,5 mol или 3 mol.

Веществото има маса и обем и те са в зависимост от конкретните сили на взаимодействие, които ги определят. Силите на взаимодействие определят устойчивостта и качеството на връзката, според която е изградено веществото. Фино-енергийната матрица подрежда частиците, като изгражда структуроопределящата форма. За тази тема ние имаме предвид проявата на твърдите тела като вещества на въглеродните

съединения и затова визираме конкретно кристалния строеж. Той се използва в Природата и по отношение на биологичните форми на живот и затова ние искаме да направим следното уточнение: веществата в Природата имат разнороден характер. Те са форми за участие на планетата Земя в съвместната енергийно-информационна програма за космическо сътрудничество. То е подчинено на великата идея за еволюция на живота във Вселената. Веществата са форми на уплътняване на енергийния модел на света, който има своята първичност в съзнанието на Висшия Разум и своята вторичност, т.е. проявление в сферата на физическия свят, точно чрез уплътняването или, както вие го наричате, материализирането на енергийните структури за живот на планетата Земя. Физическият свят е елемент на изграждане на идейния проект за живот във формата на биоструктура за човешкия индивид, като основната цел е да се развива и усъвършенства съзнанието като средство за повдигане на духа. Духът на обикновената човешка същност, поради възникнали вече много причини, изисква нови форми за подпомагане на неговото развитие, за да се стигне до обновяването му, но задължително чрез средствата на физическата среда за живот, която трябва добре да се познава от човешкия ум. Ето за това считаме, че тази тема е необходима и ще бъде полезна за същинското опознаване на живота тук, в света на физическото проявление на Божествения промисъл.

Магнитно-силови полета

Какво имаме предвид, като назоваваме точно това физично явление?

Магнитно-силовите полета са вид енергийни "гнезда", които съсредоточават в центъра си завихряния на магнитното излъчване на съответния активен енергиен център от повърхността на Земята и съответстващия му енергиен център в космическото пространство.

На определена височина в атмосферата съществуват специфични енергийни центрове, които се оформят като следствия от съсредоточените там магнитни сили, идващи от центъра на галактиката. Оттам на определени интервали се излъчват магнитни сили, които поддържат нивото на магнитна редукция (свеждане до определена величина) за планетите. Тези магнитни сили се разпространяват в обсега на галактиката като мрежа от триъгълници, които покриват целия галактически обхват и служат, както вече казахме, за редукция на магнитното поле на всички планети. Там, където се съединяват върховете на триъгълниците, се образува "център", който има по-засилена активност, а тя оказва влияние за формирането на енергийните "гнезда". Но те добиват съответната форма и състав, т.е. превръщат се в магнитно-силови полета в резултат на взаимодействието с космическото електричество. То служи като импулс, който стимулира магнитното излъчване. Магнитната мрежа от триъгълници е активна, когато нивото на електричество постигне необходимата честота, и пасивна, когато електричеството няма съответната мощност.

Космическото електричество е постоянно съществуващ фактор в космическото пространство. То е негова необходима "жизнена сила" и прониква във всяка елементарна частица. Без него Космосът не би могъл да поддържа своята жизнена активност. Можем да сравним неговото присъствие там с присъствието му в човешкия организъм. Без минимума електричество в организма не биха могли да функционират нито мозъкът, нито сърцето, изобщо не би имало живот.

Когато електричеството в космическото пространство увеличи своята мощност, магнитните центрове получават импулс и завишават активността на своето излъчване. Тогава биологичните организми на планетата Земя получават възможност за "магнитно захранване".

Магнитните сили имат определен период на съществуване, т.е. те имат време за живот съобразно силата на получения импулс. В периода си на съществуване в космическото пространство магнитните сили имат способност да проникват безпрепятствено във всичко съществуващо, но преминавайки през различните светлинни пластове, те намаляват своята активност и се концентрират в определени енергийни канали, като търсят подобните на себе си частици. Така тези от магнитните сили, които достигнат земната повърхност или повърхността на която и да било друга планета, се свързват с магнитните сили, излъчвани от земното или от магнитното поле на съответната планета. Получава се трайна връзка между земното магнитно поле и космическите магнитни центрове, която създава магнитно-силови полета. Те проявяват своята активност вертикално, а не хоризонтално. Тяхното влияние върху биологичните организми има изключително значение за здравето на всичко, което представлява животинският и растителният свят.

Електричеството и магнетизмът, които се проявяват на нивото, за което говорихме досега, са онези активни сили, които захранват изобщо всичко съществуващо. Когато се свържат земният с космическия енергиен център, трябва да разбираме, че се е получила пълна симбиоза между земните и космическите магнитни и електрически сили. Благодарение на мрежата от триъгълници се създават условия за повсеместно излъчване

на електромагнитните сили. Мрежата от триъгълници е проекция на съзидателната творческа сила на Висшия Разум. Изградената мрежа е създадена като овеществената матрица на енергийната основа на Сътворението. Тази мрежа пренася както енергията, така и информацията за всичко съществувало, съществуващо и всяко бъдещо съществуване. Тя разпространява електромагнитната енергия, която служи за създаването и развитието на живота. В необходимата степен тя поддържа нивото на живота на човешкия организъм.

Човешкият организъм съдържа в себе си определени количества магнетизъм и електричество. Те са необходими за правилното функциониране на всички органи, но най-големи количества от тях използват сърцето, мозъкът и бъбреците. Електричеството е необходимо в голяма степен и на кръвта, за да може тя да се движи в кръвоносните съдове.

Защо е необходима тази информация? Тя идва, за да подскаже на всеки човек колко е важно да се съобразява с изискването на организма за широк достъп до Природата. Без необходимия престой на открито, на чист въздух, организмът не би могъл да работи правилно. Електромагнитната енергия от пространството съставя основата на универсалната жизнена енергия.

Денят „Възнесение Господне“ *

Много магнетизъм, много земна и небесна сила има в този ден. Впрочем движението на енергиите започва още от предходните два дни, като най-активната им проява е в самия ден. Какво всъщност се случва?

Още на 3 юни движението на слънчевата енергия по посока на Земята започва да променя своята интензивност, като се постига постепенно активизиране на слънчевите лъчи в тяхната цветова гама. Постига се наситеност на цветовете и тяхната яркост е израз на кондензирането на магнитни частици. В резултат на активни промени в слънчевата корона в пространството се излива като водопад огромно количество магнитна енергия. Тя се разпространява из цялата Слънчева система. Тук на Земята тази енергия пристига “вплътена“ в светлинните потоци, идващи от Слънцето. Така слънчевата светлина става проводник на магнитната енергия, като я доставя на планетата заедно със своята светлинна енергия. В такива дни светлинната енергия има по-голямо влияние върху биологичните организми. То се изразява в пряко взаимодействие с клетките на хромозомите. Хромозомите са основен клетъчен материал както за растителния, така и за животинския свят. Когато върху тях влияе електромагнитната сила на светлинната енергия, те завишават стойностите на своя енергиен обмен и постигат обновяване на енергийната среда за целия биологичен организъм. В та-

* Християнският празник „Възнесение Господне“ е подвижен, т.е. всяка година бива отбелязван на различна дата – 40 дни след Великден (Възкресение Христово“).

кива дни ранното сутрешно излизане на открито сред Природата осигурява възможност за пряко възприемане на наситената електромагнитна енергия. По този начин човешкият организъм получава възможност за енергийно обновяване. В следващите 4—5 дни атмосферата ще бъде все така наситена с магнитна енергия, като през последните два постепенно ще влезе в рамките на нормалните си стойности.

Промените в слънчевата корона, за които "говорим" сега, се извършват в така наречените "слънчеви петна". Това са циклични "отключвания" на енергийния слънчев басейн, крайно необходими за неговото енергийно равновесие. Те се извършват под напора на вътрешни ядрени сили. Заедно с магнитната енергия в космическото пространство се освобождава и известно количество ядрена енергия, която не застрашава биологичните организми. Този вид естествена радиация, когато е в определено ниски стойности, служи като импулс за обновителните процеси в Природата.

Вън от тази чисто космическа активност във Вселената с датите 3—7 юни се свърза и засилената духовна активност на менталния свят. Това са дните, в които преди 2000 години е извършено революционното трансформиране на плътния човешки организъм в светлинно кълбо. Възнесението на Христос е изключителен експеримент на Великото Висше Съзнание, извършен в доказателство на необозримите възможности за енергийна трансформация. Точно кондензираната електромагнитна енергия в слънчевата светлина е най-подходящата среда за подобен експеримент. Най-важното нещо, обаче, което трябва да се знае, е, че Христовата плът е била напълно чиста от замърсители, т.е. Неговата енергийна структура е била напълно изчистена от вредните наслоявания на отрицателната психична енергия. Това е задължително условие за постигане на чиста плът.

За менталния произход на вселената

Теоретичната физика вече е стигнала до признаването на Бога, успяла е да обясни феномена на човешкото съзнание и феномените на парапсихологията (телепатия, левитация, телепортация и др.), потвърдила е съществуването на тънкия (невидимия) свят, финитe човешки тела, психичната енергия и сега търси възможности да осъществи контакти с информационното поле на Вселената или със Съзнанието на Вселената. Този резултат е постигнат въз основа на новите научни концепции за физическия вакуум и торсионните полета. Така се получава възможност религиозните знания, а защо да не кажем и езотеричните знания, да бъдат осмислени от позицията на съвременната наука.

Светът съществува като универсално съзнание и то се проявява по различен начин. Този извод вече е научна реалност. Основа на Света е съзнанието. Негов носител са спин-торсионните полета.

Ще си позволя да направя паралел между някои известни от езотериката твърдения и съответните изводи, направени от руски учени и записани в книгата на Тихоплав Т.С. и Тихоплав В.Ю. "Физика на вярата".

Според проф. Волченко: "Тънкият (невидимият) свят може да е многослоен, при което горните слоеве имат по-фина "енергийна" (а по наше разбиране — информационна) структура." В същото време Тънкият свят съдържа набор от своеобразни образцови информационни матрици, по които се реализира материалният свят. Това твърдение има връзка с принципа на съответ-

ствието, който гласи: "Каквото е горе, това е и долу; каквото е долу, това е и горе." Вижда се, че още преди 6000 години е изказано схващане, което представлява ключ към скритите тайни на Природата и Духовната вселена. Но тук откриваме и друга връзка. Висшите Учители, които работят за изпълнението на Всемирната научно-образователна програма, твърдят в книгата "Езотерични записки", първата от поредицата "Записки", която записвам, че Вселената има информационно-енергийна основа. Те твърдят, че "енергията е уплътнена от Мисълта на Великото съзнание", твърдят още, че информацията владее енергията, което означава, че всяко действие на Съществуващото е разумно организирано. Така че би трябвало да приемем информацията като фундаментална същност на природата.

Думите на проф. Волченко имат връзка и с друго твърдение на Учителите. В една тема включена в сайта "Добродетели", се казва: "Човекът като биологично същество притежава енергийно-информационна основа, както всичко останало. Той има своя енергийно-информационна матрица и в нея са вложени качества, които отговарят на основните принципи, валидни за сътворението на Вселената."

Съвременната наука прави още една значима връзка между езотеричното познание и научното знание, като обяснява свойствата на торсионните полета. Това са полета, породени от въртенето — въртенето на планетите около слънцето, въртенето на ядрото на атома около оста си, на електроните около ядрото на атома и т.н. Те представляват пространствени микровихри. Веществото се състои от атоми и молекули. Те имат собствен спин въртящ момент, значи веществото винаги има торсионно поле. Знае се, че при електромагнетизма едноименните заряди се отблъскват, а разноименните се привличат. Установено е обаче, че при торсионните полета торсионните заряди от един знак (еднаква посока на въртене) се привличат. Тук откриваме пряката връзка с познатото ни от езотериката твърдение "Подобното привлича подобно". Впрочем този принцип стои в основата на закона за резонанса.

Цялото заобикалящо ни пространство образува информационно поле. Според руския акад. Марков: "Ин-

формационното поле на Вселената е многослойно и по структура напомня матрьошка, при това всеки слой е свързан йерархически с по-високите слоеве, чак до Абсолюта, и освен банка за информация, то представлява регулатор за съдбата на хората и човечеството."

Висшите Учители, които работят за изпълнението на Всемирната научно-образователна програма, твърдят: "Цялата Вселена се изгражда от светлинна енергия, като в зависимост от нейните пластове се определя и съответния начин на живот. Светлинните пластове имат своя обем в зависимост от енергията, която ги насища.Те взаимно се проникват." Тук според мен няма никакво противоречие. Обяснението на акад. Марков за многослойното информационно поле на Вселената, чиято структура напомня матрьошка, в текста от записките е предадено като многопластова, различна по обем структура на вселенското пространство.

Светлината е основното градивно вещество във Вселената, което изгражда както материалния, така и нематериалния свят. Тя участва във всяко творение.

От изключително значение за човешкия организъм е връзката му със светлината. В книгата "Езотерични записки" Висшите Учители обясняват, че биофотон е онази частица светлина, която е внедрена в клетката чрез способността ѝ да абсорбира светлинната енергия. Биофотонът е микроскопична светлинна единица, която приема цвета и формата на течната клетъчна среда. Тя може да се съхранява с натрупване в организма чрез молекулата на рибозомата. Ако в една клетка няма необходимото количество биофотони, тя започва да линее. Голямата потребност от светлина за човешкия организъм доказва този факт.

Носителят на Нобелова награда проф. д-р Фритц Алберт Поп е открил, че всички живи клетки в човешкия организъм излъчват светлина под формата на биофотони, които са отговорни за протичането на всички биохимични реакции в организма. Всички изследвания доказват, че източникът на биофотони са клетъчните ядра на живите организми. Най-новите изследвания потвърждават теорията, че човешкото тяло е "втъкано" в енергийно поле, в основата на което са биофотоните, излъчвани от клетките на тялото.

Според информацията, записана в книгата "Езотерични записки", човешкото съзнание работи чрез биофотоните. Утвърдителните сигнали, които мозъкът изпраща до всяка биологично активна точка в човешкия организъм, не биха достигнали конкретния си адрес, ако не им помагаха биофотоните. Заслужава внимание и един друг факт — биофотонният глад.

Той е неизучената част от съществуващия биологичен глад. Когато има наличие на биофотонен глад, органичният материал в Природата не може да развива своята способност за репродуциране. Получава се вегетиране, т.е. съжителство на елементите в организма без възможност за активност. Няма го взаимодействието. Няма развитие. Организмът съществува на определено ниво за определено време. Затова е необходимо да се познава ролята на светлината за състоянието и укрепването на човешкото здраве.

Радея